

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 25

I Legislatura

Any 1984

Presidència de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada els dies 14 i 15 Novembre de l'any 1984

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.—Preguntes:

- a) R.G.E. núm. 992/84, presentada pel Sr. Ramon Orfila Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a les assegurances agràries.
- b) R.G.E. núm. 987/84, presentada pel Diputat Joan Nadal Aguirre, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al control per evitar l'expoli de jaciments arqueològics submarins.
- c) R.G.E. núm. 981/84, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les iniciatives previstes pel Govern d'Agricultura i Pesca cara a l'ordenació de cultius productius.
- d) R.G.E. núm. 993/84, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les iniciatives previstes pel Govern Autònom per a la protecció d'espècies endèmiques o adaptades.

- e) R.G.E. núm. 982/84, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista, relativa als estudis i experiències realitzats per la Conselleria d'Agricultura i Pesca per a la industrialització de productes típics de les Illes.
- f) R.G.E. núm. 985/84, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política realitzada per la Conselleria d'Agricultura i Pesca de cara a augmentar la dimensió de les explotacions agràries.
- g) R.G.E. núm. 986/84, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la creació de llotges de peix.
- h) R.G.E. núm. 970/84, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la relació del President de la Comunitat Autònoma amb les Empreses «Torcal, S.L.» i «Promociones Zeus, S.A.».
- i) R.G.E. núm. 990/84, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la decisió del Govern Autònom en relació amb un complex turístic a Sa Calobra.

2.—Mocions:

- a) R.G.E. núm. 968/84, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, congruent a la Interpellació núm. 665/84, relativa a la política del Govern en matèria de Consells Insulars.
- b) R.G.E. núm. 969/84, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), congruent amb la Interpellació núm. 533/84, relativa a la política de personal del Govern de la Comunitat Autònoma.
- c) R.G.E. núm. 988/84, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, congruent amb la Interpellació núm. 778/84, relativa a la problemàtica general dels Centres d'Interès Turístic Nacional existents a les Illes Balears.

3.—Interpellacions:

- a) R.G.E. núm. 830/84, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres adjudicades pel Govern de la Comunitat Autònoma i Empreses adjudicatàries.
- b) R.G.E. núm. 857/84, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Fons de Compensació Interterritorial.

4.—Proposicions No de Llei:

- a) R.G.E. núm. 807/84, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la no admissió en els territoris de les Illes Balears, de la presència de màquines de guerra estrangeres de propulsió nuclear o dotades d'armament atòmic.

5.—Proposicions de Llei:

- a) Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), (R.G.E. núm. 821/84), relativa a la compareixença davant les Comissions d'Investigació del Parlament de les Illes Balears.

6.—Projectes de Llei:

- a) Dictamen de la Comissió d'Educació i Cultura sobre el Projecte de Llei del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a les Illes Balears, (R.G.E. núm. 381/84).

EL SR. PRESIDENT:

Comença la sessió. Al primer punt de l'Ordre del Dia d'avui tractarem les Preguntes, per acord entre la Junta de Portaveus i la Mesa del Parlament i aquesta Presidència. La primera pregunta és la 966, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa a les assegurances agràries. Té la paraula, Sr. Ramon Orfila.

1.—a)

EL SR. ORFILA PONS:

La importància de les assegurances agràries és ben evident, atès que la política de prevenir s'imposa per damunt de la que es duia fins ara de cobrir, simplement cobrir els perjudicis d'uns possibles desastres que afectessin produccions concretes. Sembla, per altra ban-

da que el Ministeri d'Agricultura, a través de Mesa, es planteja noves possibilitats, es tracta d'obrir noves línies d'assegurament que cobresquin els diferents riscos. No tenim, però, coneixements d'actuacions de la Conselleria d'Agricultura del Govern Autònom de les Illes Balears sobre aquest tema. Després, la pregunta és, té previst el Govern Autònom de les Illes Balears divulgar les possibilitats que ofereixen els plans d'assegurances agràries per fer-les extensives a més sectors i ha estudiat ja la possibilitat que s'obrin unes línies, noves línies d'acord amb la peculiar situació del camp de les Illes?

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí, respecte a les assegurances agràries és competència no transferida, directament de l'Administració Central, independentment d'això, la Conselleria d'Agricultura actua a través de la Junta Provincial de les Assegurances Agràries de què forma part la Conselleria d'Agricultura, i s'encarrega de la difusió a través de l'agent d'extensió agrària. Actuacions concretes, ha tingut, proposant a EMESA concretament, les assegurances damunt el boví i damunt l'ametlla, i actuacions concretes n'ha fetes, proposant també tot el mapa de rendiment de cultiu de cereals que va ésser acceptat per la Comissió, però fins ara no s'ha tingut en compte per EMESA.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol contestar?

EL SR. ORFILA PONS:

Sí, no ens acaba de satisfer la resposta del Sr. Conseller, després voldríem insistir. Es tenen en compte, però, bé, a part que sigui una competència no transferida i que es faci aquesta divulgació a través d'extensió agrària, nosaltres pensam que seria important fer una divulgació més àmplia, de fet, tenim poques notícies que aquesta divulgació arribi directament als pagesos, que són els realment interessats. I després demanàrem, es tenen en compte les peculiaritats de cada illa? Recordi el Sr. Conseller que, a Menorca, en concret, problemes com les tramontanes o bé l'aerosol marí, poden convertir l'illa, gairebé en zona catastròfica com va succeir l'any passat; per altra banda, es pensa comptar amb les organitzacions ja existents d'agricultors i ramaders, com poden ésser Unió de pagesos, cooperatives, etc..., per fer arribar, més directament als pagès aquestes possibilitats per fer que aquesta divulgació sigui més real? Després, quin paper pensen fer jugar als Consells Insulars en aquesta divulgació? I després, demanar-li si la Conselleria d'Agricultura té previst incloure dins el pròxim pressupost alguna partida per divulgar aquest tema, que repetesc, encara que no sigui una competència transferida, ens sembla, igualment important fer la seva divulgació. I bé, vostè dirà.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sí, els Sindicats Agraris formen part de la Taula o de la Mesa de divulgació, tant a nivell nacional com a nivell provincial, per tant, estan assabentats i també tenen i reben uns fons, si no vaig equivocat, d'EMESA per a la divulgació de les assegurances agràries. Respecte a la difusió, no tenim previst res en el nou programa, pressupost d'inversió o de propaganda, perquè concretament jo crec que a través dels agents d'extensió agrària, els Sindicats Agraris, els Consells Insulars i la difusió que fa l'empresa nacional EMESA, crec que és suficient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. La pregunta següent és la 987, que formula el Diputat Sr. Joan Nadal Aguirre, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al control per evitar l'expoli dels jaciments arqueològics submarins. Té la paraula el Sr. Joan Nadal.

1.—b)

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, volíem demanar al Conseller de Cultura, quines han estat les tasques que han pres aquest estiu per controlar l'expoli que, normalment i des de temps immemorial, està succeint cada dia a les costes balears, per evitar, com dic, l'expoli dels jaciments arqueològics submarins.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar, per part del Govern, Sr. Francesc Gilet?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Efectivament la Conselleria de Cultura és conscient de la problemàtica que representa aquest expoli o aquests expolis dels fons que es troben en els fons submarins, i en aquest sentit s'està participant. A la Conselleria hi ha un programa, concretament a l'illa d'Eivissa, allà on s'estan realitzant feines amb aquests fons submarins. En segons lloc, hi ha la tramitació, està pendent de firma, de redacció i tramitació i firma definitiva un conveni amb el Ministeri de Cultura, allà on el tercer punt contempla la fixació i la facilitació del vaixell LIPS UPA II del Centre Nacional d'Arqueologia de Cartagena, als fins i efectes de fer un mapa de tots els fons marins, una carta submarina per veure espècies on es troben i, a partir d'aquí, el programa de la Conselleria contempla la labor per part dels arqueòlegs submarins, això és quant a allò que s'està fent i allò que es farà en un futur pròxim.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Joan Nadal?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, Sr. President. Nosaltres a aquesta resposta que ha donat el Conseller la trobam, de qualque forma, insatisfactòria, entre altres coses perquè, ja en el seu programa, quan el va presentar al començament de la Legislatura, ell va significar que una de les tasques urgents que hi havia era fer, era crear, valgui la redundància, un servei d'urgència, en matèria arqueològica i, bé, aquest servei d'urgència no s'ha creat, segons les notícies que nosaltres tenim aquest estiu no s'ha fet res en matèria d'arqueologia submarina, no hi ha hagut subvencions, no hi ha hagut dotacions de cap tipus, no s'ha fet cap tipus de conveni ni amb Marina, ni amb Costes, ni amb ningú per, de qualque forma, controlar els jaciments submarins, està molt bé que es vulgui fer una nova carta de jaciments submarins, però hi ha jaciments submarins que són prou coneguts per tots aquells que van per la mar i que aquest, cada estiu, són expoliats, quina feina s'ha fet damunt aquests que es coneixen? quines mesures de control s'han preses damunt aquests que es coneixen? quina feina s'ha fet damunt els jaciments submarins d'urgència? No els jaciments submarins que es poden trobar, que no es coneixen, o que es poden investigar, sinó els jaciments submarins que estan a poca profunditat, els jaciments submarins que són coneguts per moltíssima gent i els jaciments submarins que cada estiu desapareixen.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo li he de dir, Sr. Nadal, que els Servicis o les Comissions, Subcomissions d'urgència s'han creades i estan en funcionament, aquí hi ha el Decret de creació d'aquestes Subcomissions i que, just després, en el Museu d'Eivissa, vaig poder contemplar el que s'havia trobat o s'havia agatat d'un intent d'expoli, per tant, les Comissions d'urgència, entenc que funcionen, i que, efectivament, hi haurà coses per fer, però el que s'està intentant fer, precisament, és acabar amb això i a aquests fins i efectes la guàrdia de costes, entenc que també té la seva funció i amb aquest sentit se li ha demanat i amb aquest sentit està actuant, concretament, com dic, en referència a allò d'Eivissa de despursahir. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. La pregunta següent és la 981/84, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista i relativa a les accions realitzades per la Conselleria d'Agricultura i Pesca, cara a l'ordenació de cultius i produccions. Té la paraula el Sr. Antoni Garcias.

1.—c)

EL SR. GARCIA COLL:

Gràcies, Sr. President. A nosaltres ens interessaria saber quines accions ha dut a terme la Conselleria d'Agricultura cara a l'ordenació de cultius i produccions, ja vist que en el mateix programa que va presentar el Conseller, Sr. Simarro, a la Comissió, a principis d'aquesta Legislatura, i vist, també, que en el programa d'Aliança Popular es xerrava i es parlava que era necessari anar cap a una ordenació de cultius i produccions, cosa, creim nosaltres, molt positiva i que ja altres vegades hem alabat del Sr. Simarro, el que sí creim és que fins en aquest moment hem vist molt poques accions i en agradaria que ens detallàs quines accions s'han dutes en aquest moment per ordenar cultius i produccions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per part del Govern, el Sr. Joan Simarro.

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Damunt l'ordenació de cultius, el primer que hem fet i estam duent al dia és l'estudi d'oferta i demanda. Per ordenar, és fonamental conèixer què produïm i després què consumim i què es du de fora, amb això feim un balanç de possibles produccions que puguin esser rendables per a l'agricultor. Això ho tenim i ho tenim de vuit o nou anys seguits. Després d'aquesta primera aproximació, o sigui de les produccions que puguem obtenir, hem d'estudiar a quins terrenys i a quines zones es poden adaptar aquests cultius que són deficitaris; això també ho tenim i ho tenim fet i n'hem xerrat altres vegades a les Organitzacions Sindicals. Ja delimitades aquestes zones, hem començat a fer experiències damunt noves varietats de millor rendiment i de millor profit per a l'agricultor i ja hem tengut resultats concretament amb cereals, que hem estat visitant, un parell de vegades, conjuntament. Després d'aquesta acció ve la de divulgació, directament a través dels servicis d'extensió agrària de la Conselleria i a través de camps de demostració. Això s'ha dut a terme, ja concretament, amb cereals, estam

ara amb la qüestió hortícola i, fonamentalment, preveient el dia de demà, que es posin els regadius, la zona de la Marineta i la zona de Son Mesquida, per estudiar quines varietats i quines espècies són més interessants sota el punt de vista hortícola. Independentment d'això tenim fet ja l'inventari d'ametllers, d'ametlla i de vinya i, en aquest moment, s'està realitzant el de tarongers, llimoneres i fruiters.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Antoni Garcias.

EL SR. GARCIA COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Simarro crec que no ha incorporat res nou, és a dir, aquests estudis, com ell ha dit, fa bastants d'anys que s'estan fent. També, com poden veure o qualsevol pot veure al seu programa que va presentar a la Conselleria era una còpia dels estudis que s'havien anat fent fins ara d'allò que existia i ja es tenia, més o manco, una idea de l'oferta i la demanda, també en aqueixes illes. Jo el que pregava no eren camps d'experimentació, sinó quines accions polítiques s'havien fetes, coses que crec que no m'ha respost, quines accions polítiques puntuals damunt temes o damunt produccions, o damunt cultius que creïem que eren deficitaris i creïem que, en aquest moment, s'estaven incentivant i hi havia qualche mesura política que fes que això s'incentivàs i fes que això es milloràs. Jo crec que això no m'ho ha respost, el Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí. Jo crec que més que mesures polítiques són mesures d'actuació directa, o sigui de foment, cara a l'agricultor el que s'ha de fer és incentivar, primer de tot, una divulgació i un camp de demostració que ells comprenguin que aquestes noves varietats o aquestes noves espècies són més positives i de major rendiment que les anteriors, eh? i una divulgació que arribi a tots els agricultors, crec que aquesta és l'actuació positiva cara a l'agricultor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. La pregunta següent és la 993, presentada pel Diputat Ramon Orfila Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a les iniciatives previstes pel Govern Autònom per a la protecció d'espècies endèmiques i adaptades. Té la paraula el Sr. Ramon Orfila.

1.—d)

EL SR. ORFILA PONS:

Bé, adaptades és amenaçades, crec que està mal transcrit. La necessitat de donar una protecció especial a les plantes endèmiques o amenaçades és una qüestió que no nega ningú, però el que és realment important és quines mesures de protecció es pensen dur a terme i de quina forma concreta es posaran en pràctica. La publicació de l'Ordre de 17 de setembre de 1984, del Ministeri d'Agricultura, sobre protecció d'espècies vegetals endèmiques, assenyala una sèrie de plantes, especialment protegibles, de les Illes Balears, encarregant a ICONA la seva protecció, essent que ja s'ha fet la transferència d'ICONA a aquesta Comunitat

Autònoma, demanam, quines iniciatives pensa tenir el Govern de la Comunitat Autònoma per fer efectiva aquesta protecció, a part de l'obligada prohibició de recollir-les?

EL SR. PRESIDENT:

Vol vontestar, Sr. Joan Simarro?

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Des que s'ha començat, pràcticament, la transferència d'ICONA, hem preparat ja el programa, hem preparat el programa d'actuació per preservar aquestes espècies endèmiques i en vies de desaparició. Aquest programa es basarà en tres parts, en informació, una gestió i una preservació. A la part d'informació estan preparant-se uns cartells de divulgació d'aquestes espècies protegides, a nivell de la nostra comunitat, després una actuació a nivell escolar, amb una distribució de prospectes complementaris dels cartells, explicatius de la necessitat i motivació de la protecció d'aquestes plantes i una producció audiovisual per a ús escolar. També estan preparades una sèrie d'informacions específiques entre les persones directament afectades per aquesta Ordre Ministerial a què ha fet referència. Respecte a la gestió, es començaran uns cursos de divulgació i preparació entre tota la guarderia forestal per a la identificació d'aquestes plantes i per a la preservació. Directament, com a ja preservació directament, hem de dir que moltes espècies que estan amenaçades de forma greu i que es preserven per interès per altres motius, ja s'ha iniciat un programa de conreu en viver, a la finca de Menut, a Escorca, i que també, ara, en aquest moment, s'ha transferit a la Comunitat Autònoma, és el cas de la polònia, la «naufraga balearia» i el teix, entre d'altres. Per una altra part, hem d'assegurar una conservació «in situ» de localitats amenaçades pel bestiar, com pot ésser la Mola de Son Massip, que és una zona de més endemismes que existeixen i que es protegirà amb un vallat de tela metàl·lica. Independent d'aquestes coses, pensam fer una sèrie de convenis amb altres entitats, que puguin assegurar la conservació d'una sèrie d'endemismes plantats perquè no desapareixin. Independent de totes aquestes coses hi ha un conveni d'Universitat Balear, Associacions privades i aspectes de les diferents illes, que es dui «els afers botànics, on la Conselleria hi posarà tota la seva atenció».

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Ramon Orfila?

EL SR. ORFILA PONS:

Sí, ens sembla perfecte tot aquest pla que té el Govern i la Conselleria d'Agricultura preparat, i creim que és encertada aquesta política de divulgació. Ens sembla, però, que seria important poder començar a intentar localitzar, d'una forma efectiva, aquestes espècies endèmiques, sobretot les que estan més amenaçades d'extinció i després ens demanam, es tindrà en compte, farà valer la Conselleria d'Agricultura, farà sentir la seva veu en el moment en què puguin ésser amenaçades aquestes zones on hi hagi plantes endèmiques per projectes urbanístics, per exemple? Quines sancions es posaran a aquells que atemptin contra la pervivència d'aquestes plantes endèmiques?

EL SR. PRESIDENT:

Vol contrareplicar?

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, existeixen ja, pràcticament, catalogats tots els endemismes de les Illes Balears i, a més, localitzats, aquest és ja un catàleg que existeix i que mantendrem al dia i l'anirem ampliant si hi ha necessitat. És a un poc escampat aquest catàleg entre diverses entitats que s'han dedicat a aquests estudis. Per suposat que es farà una protecció total d'aquests endemismes i, quan estiguin amenaçades, la Conselleria deixarà sentir la seva veu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam a la pregunta cinquena, que és la 982, presentada pel Diputat Sr. Antoni Garcias Coll, del Grup Parlamentari Socialista, i relativa als estudis i experiències realitzats per la Conselleria d'Agricultura i Pesca per a la industrialització de productes típics de les Illes. Té la paraula, el Sr. Antoni Garcias Coll.

1.—e)

EL SR. GARCÍAS COLL:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo li demanaria al Sr. Conseller d'Agricultura, a veure quines han estat les experiències, quines han estat les mesures que ha dut a terme fins aquest moment la Conselleria per tal d'industrialitzar diferents productes típics de les Illes. Això ve a rel que en el seu programa, també xerraven i parlaven que era necessari anar cap a una industrialització dels productes típics d'aquelles illes, fins aquest moment no es coneix, almenys l'opinió pública no coneix, que la Conselleria hagi realitzat cap inversió, ni cap estudi, ni cap experiència sobre productes típics, i m'agradaria que aquí se m'aclarís si continua en la línia que s'han d'industrialitzar productes típics o si això ho ha deixat de mà la Conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Joan Simarro?

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President. Sí, jo crec que continuam a la mateixa línia, crec que és un dels punts més importants d'industrialització de productes agrícoles que tinguin una qualitat determinada que és sempre el que hem estat defensant. La paraula de productes típics, pot ésser un poc ambigua, per no definir exactament quins productes són, però vull passar un poc de revista, encara que sigui esquemàtica, a totes les actuacions. Damunt el formatge, concretament el maonès, una de les coses que varem iniciar ràpidament va ser la denominació d'origen, que ja està publicat en el Bolletí Oficial de la nostra Comunitat i que està pendent de rectificació a nivell nacional; damunt el formatge d'ovella hi ha, pensam, una gran demanda a nivell nostre, local, s'estan potenciant i assessorant una sèrie d'exploacions que volen dur a terme l'extensió i se les ajudarà econòmicament; respecte a l'albercoc que, aquests dos darrers anys, ha tengut una baixada de venda respecte a l'exterior, s'ha detectat que, fonamentalment, és per falta d'una presentació comercial i una tipificació; aquesta Conselleria té proposat de l'ordre de 21 milions de pessetes per fer una inversió, entre enguany i l'any que ve, per a l'establiment d'una plana de classifica-

ció de l'orellana, concretament. Respecte a la sobrassada mallorquina, que és un altre dels productes típics i que estan molt interessats, hem de partir de la base que és un producte industrial, que no és agrícola propiament, i que hem estat mantenint moltíssimes conversacions amb el sector industrial per poder anar a una denominació de qualitat, almanco, ja que no pot esser, en principi, de denominació d'origen. Aquestes conversacions fins ara, no han donat fruit, i aleshores, directament, la Conselleria es dirigirà a l'Administració Central perquè es faci la normalització del producte d'una forma unilateral.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Antoni Garcias?

EL SR. GARCIA COLL:

Gràcies, Sr. President. Si bé tot el que ha manifestat el Sr. Simarro em pareix molt bé i positiu, jo diria que, per un tema en concret, per exemple, el tema de la sobrassada mallorquina, fa un any, ell sap, de les conserves que hem mantengut personalment i també que hem mantengut com a Unió de Pagesos sobre aquest tema, és un tema que l'ha anat arrossegant, crec, molt, i crec que la mesura que en aquest moment diu que ells, prendre la iniciativa sobre el tema de demanar la normalització de qualitat d'aquest producte em pareix molt positiva. Ara bé, jo li recordaria que, a més, en el seu programa, vostès xerraven que s'havien de potenciar les rompredores d'ametlla i trossejadores de garrofa, s'havien de potenciar, també, en potenciació tecnològica les indústries vinícoles, s'havien de potenciar les indústries conserveres, s'havien de potenciar, potenciar i fomentar petites indústries conserveres de congelació de productes hortícoles i molt més, etc. és a dir, tot això, jo el que demanava, damunt aquest punt, quins estudis han fet, quines experiències han fetes, perquè el seu programa sobre aquest tema és molt ambiciós i, el que ha estat xerrant, és un tema que hem anat arrossegant durant molt de temps i, com he dit abans, el tema de la sobrassada mallorquina ens ha dut moltes xerrades, i pareix que ara se li ha agafat una línia i s'hi ha incidit. Si tots els temes, com el de la sobrassada mallorquina, cada un dels que tenim apuntats, en aquest punt, ens han de dur el mateix embull, crec que aquest programa es quedarà amb moltes promeses i pocs fets. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. Joan Simarro?

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, de totes formes, és una actuació que és lenta, perquè no depèn directament de la Conselleria, sinó que també dels sectors interessats, no pot esser una actuació unilateral sense comptar amb els sectors interessats i anem avançant, per ventura, més a poc a poc d'allò que jo voldria. Concretament en els vins, també sap i es va presentar, em pareix, una Interpel·lació, en aquesta Cambra, hem estat fent les gestions oportunes i, en aquest moment, tenim ja reconeguda la possibilitat de fer denominacions de familiaritat dels vins de Binissalem que ara, aquests dies, hem esperat que acabàs les festes del vermar, per poder començar la seva actuació. Tenim en projecte, pels Pressuposts de l'any que ve, començar els estudis sobre

l'ametlla, el trossejat de l'ametlla, les utilitzacions industrials que hi pot haver per a l'ametlla mallorquina, que en lloc de presentar-se d'una forma directament per consum de boca, creim que és molt més important la utilització per a pastisseria i per a trossejats. Independentment de tot això, totes les indústries dels trossejats de garrofa que es presentin i d'altres indústries, com poden esser la dels congelats, que també hi dedicarem una atenció preferent amb la transformació de la Marineta i de Son Mesquida, estan en vies d'estudi i de formació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. La pregunta sisena és la número 985/84, presentada també pel mateix Diputat, Sr. Antoni Garcias Coll, relativa a la política realitzada per la Conselleria d'Agricultura i Pesca, de cara a augmentar la dimensió de les explotacions agràries. Té la paraula, el Sr. Antoni Garcias.

1.—f)

EL SR. GARCIA COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, aqueixa pregunta jo crec que és una pregunta fonamental, una pregunta molt important que, a més, és una pregunta que a tots els programes va estar, a tots els programes que es varen presentar a les eleccions, va estar tractada, és a dir, del minifundisme de les explotacions agràries i de la necessitat d'augmentar aquestes dimensions. Nosaltres proposàvem, com coneix tota aquesta Cambra, el tema de les fonts de les terres, n'hi havia d'altres que xerraven i deien d'augmentar les dimensions d'explotacions, però després no es concretava res. Jo he vist el programa del Sr. Conseller, o d'Aliança Popular, en el qual també es xerra d'augmentar les dimensions d'explotacions, però el que li demanaria és que fins ara, tampoc no s'ha fet res amb això, per augmentar les explotacions. Això demanaria, quines accions pensa dur a terme o si ja n'ha duta cap que no sigui coneguda per aquesta Cambra, per augmentar les dimensions de les explotacions agràries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller d'Agricultura, Sr. Joan Simarro.

EI SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, Sr. President. Jo crec que tothom està d'acord que les explotacions a la nostra comunitat són massa petites i, en aquest moment, no són rendables, degut fonamentalment a aquesta dimensió petita de l'empresa agrària. I creim que feim l'únic que podem fer dins la nostra concepció de llibertat d'empresa que és realitzar una política de foment, perdó, cara a les agrupacions d'explotacions, a través de tots els elements de divulgació que té aquesta Conselleria, donant a conèixer les formes totes associatives que existeixen totes les ajudes establertes per a aquell foment d'associacionisme. Independent d'això, totes les ajudes que rebem a nivell estatal, estan augmentades per fomentar aquesta política associacionista.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Antoni Garcias?

EL SR. GARCÍAS COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo només li diria una pregunta sobre aquest tema, és a dir, si vostès xerren del tema, com ha dit, de defensa a la llibertat, jo demanaria, sobre aquest tema, quants augments d'explo-tacions ha aconseguit amb el sistema que ha xerrat de suport a les explotacions, és a dir, quantes explo-tacions ha aconseguit augmentar des que va prendre possessió del seu càrrec, amb la seva filosofia que apliquen i que diuen?

EL SR. PRESIDENT:
Vol replicar?

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Es clar, no duc el número, no ho sé. Concreta-ment, jo el que li vull explicar és que l'evolució en el sector agrari l'adaptació a les circumstàncies, a l'evolució normal de la societat, sempre ha estat molt lenta, de les grans explotacions latifundistes d'aquell temps arribar a una divisió de la propietat, han pas-sat segles, i ara hem d'anar a un canvi, una altra ve-gada d'aquells sistemes minifundistes d'explo-tacions més racionals, i que això és qüestió de temps.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. La setena pregunta és la 986, pre-sentada pel mateix Diputat, Sr. Antoni Garcias Coll, relativa a la creació de llotjes de peix. Té la paraula el Sr. Antoni Garcias Coll.

1.-g)

EL SR. GARCÍAS COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, aquesta pregunta surt un poc del tema que havíem tocat fins ara, el tema agrícola, i entra dins el tema de pesca, però també pertoca al Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca. Aquesta pregunta ve a rel que, en el seu programa, que va pre-sentar el Conseller d'Agricultura, cosa que ja em va parèixer estranya en aquell moment, dèiem, foment de llotges a diferents ports, bé ho llegiré en castellà, perquè ho vàrem entregar en castellà, «fomento de lonjas en diferentes puertos, lo que permitiría crear una forma de financiación para las cofradías», és dir, això era una proposta que ells tenien, és dir crear llotges de peix, la cosa estranya és per finançar les confraries quan està dins una millora comercial, però vaja, pareix que la finalitat és finançar les confraries. Jo, el que li demanaria és quantes llotges de peix han creat i si han aconseguit aquesta finalitat, que és fi-nançar les confraries; o, també li demanaria si han trobat més reticències i hi ha hagut confraries que, per ventura no s'han volgut finançar o que han cre-gut que no és el sistema adequat. Que em contestàs això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Govern, pot contestar Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

President. Sí, és clar que estava dins el nostre pro-grama i hem anat en aquest foment. Hem de distingir un poc el que es diuen llotges, no? Les llotges a ni-vell nacional són els llocs de contractació, fonamen-talment, entre els compradors i els venedors i els ar-madors, concretament, a nivell nacional; a nivell nos-tre, de la nostra Comunitat té varies accepcions. La

llotja de Palma és un lloc que a través de la patronal vénen el peix directament als venedors, i a altres ports, s'entén per llotja, el lloc on va depositat tot el peix que duen, que hi ha una fàbrica de gel, cam-bres pròpies i on es queda depositat en un magatzem frigorífic, vaja en cambres frigorífiques, per esser trans-portat a Palma, concretament a la Llotja. Aclarit aquest concepte li puc dir, primer de tot que a An-dratx s'ha constituït una nova llotja, en aquests mo-ments, està funcionant ja des d'aquest estiu, i que està venent directament als consumidors i, quan té les sobres de peix, fonamentalment a l'hivern, les du a vendre a Palma, que, lògicament, té un mercat més gran. S'estan tramitant, en aquests moments, dues llot-ges més, una a Formentera i l'altra a Sant Antoni que, per poder-se constituir, han de fer una segregació de la confraria per responsabilitzar-se de la llotja, i des-prés una autorització de la Junta d'Obres del Port per a la cessió del local, s'està fent en aquest moment, i a totes les altres confraries de pescadors se les ha do-tat de totes les fàbriques de gel, en tenen totes, i a qualcunes ja tenen també camions frigorífics, vaja, isoterme per poder traslladar el peix, que ells no po-den comercialitzar en el poble, per dur-lo a Palma. A Menorca, concretament, no hi ha cap possibilitat de fer les llotges, perquè l'espècie fonamental és la lla-gosta i la llagosta sofreix una depreciació molt gran quan se la du a vendre a llotja, perquè hi ha moltes morts.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Antoni Garcias?

EL SR. GARCÍAS COLL:

Sí. Bé, en primer lloc li diria que jo, aquesta dis-tinció entre llotges, què són llotges petites i llotges grans? És dir, perquè la llotja és una llotja, tot el que surt de ser una llotja, serà el que vulgui dir, per-què el que fan a Andratx no és una llotja, és dir, el que fan a Andratx és vendre al menut, vendre al de-tall i després el seu excedent, unifiquen els seus pro-ductes i el duen a la Llotja de Palma que és l'única llotja que hi ha, tota la resta no són llotges. És a dir, jo aquesta clarificació, m'agradaria que clarificàs el tema de què són llotges petites, llotges grosses, i quina regulació tenen i quina sanitat controlada tenen aqueixes llotges petites, perquè no la comprenc, és dir, jo quan entenc i quan es diu creació de llotges, es diu creació de llotges amb allò que significa i amb allò que regula la Llei, que és una llotja. La resta poden esser associacions de pescadors perquè duguin el seu peix sobrant i els donem una fórmula jurídica, no sé quina, no sé quina li poden haver donat perquè pu-guin vendre directament, per ventura que posen una peixateria, ells, per poder vendre directament, bé, po-saran una peixateria, però no serà una llotja, tot això. Jo el que veig és que llotges en el sentit que vostè deia quan varen dir, jo me'n record, fins la Comissió d'Agricultura, que crearien llotges a Cala Ratjada, a Andratx, a Sóller, tots aquests llocs, jo entenia que farien llotges, en el sentit d'allò que és una llotja, no peixateries que és el que pareix que han estat fomen-tant, és dir, m'agradaria que m'aclarís aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. Joan Simarro?

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Jo li he fet abans la distinció per dir-li el que es diuen llotges a la concepció normal dels pescadors als distints llocs, i la paraula de llotja, si va a Cala Ratjada, li diran llotja és aquell lloc on es deposita el peix, li he volgut fer aquest aclariment. De totes maneres, creim que en els llocs on hi ha un consum important hem de potenciar la llotja, en els llocs on no hi ha consum directe no hem d'anar a potenciar la llotja. La llotja, en aquest sentit de paraula, de subhasta, a posta he volgut fer aquesta distinció, vol dir que subhasta hi pot haver en els ports importants on, a més, d'agafar peix hi ha un consum directe, en els altres aplicant aquest nom de llotges que li donen directament els pescadors, el que hem de pretendre és que estiguin ben dotades amb la seva concepció, que és que tinguin unes fàbriques de gel, que tinguin una conservació bona del peix a través de cambres frigorífiques i una forma de traslladar aquest peix allà on es pugui consumir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. La vuitena pregunta és la 970, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, i relativa a la relació del President de la Comunitat Autònoma amb les empreses «Torcal, Societat Limitada» i «Promociones Zeus, Societat Anònima». Té la paraula, el Sr. Sebastià Serra Busquets.

1.—h)

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sr. President del Govern, dia 4 d'octubre d'enguany, el Govern va contestar una pregunta d'Esquerra Nacionalista (PSM), que li sollicitava la relació d'obres que havia fet el Govern de la Comunitat Autònoma. De les nou obres que s'han fetes, pel sistema de contractació directa, hem trobat que quatre varen ser adjudicades, dues a «Zeus, S.A.» i dues a «Torcal, S.L.», per un valor, les quatre, d'onze milions, vuit-centes trenta-sis mil, set-centes set pessetes, analitzant de qui eren aquestes societats, ens hem trobat que els socis de les dues empreses coincideixen, Sr. Josep García Torrequebrada i Sr. Pedro Joan Font Mateu, al mateix temps que vostè mateix, a una d'elles, a «Torcal, S.L.» hi està relacionat, segons les nostres notícies, fins fa molts pocs mesos. Al mateix temps, a la segona empresa, «Zeus, S.A.», hi ha una familiar directa seva, conseqüentment entenem que aquest Parlament ha de rebre una explicació clara, contundent perquè no hi hagi cap dubte, perquè entenem que això són irregularitats que no beneficien en res la trajectòria democràtica ni autonòmica del nostre poble.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, vol fer ús de la paraula el President de la Comunitat? Sr. Gabriel Cañellas.

EL SR. CANELLAS FONTS:

Sr. Serra, amb molt de gust li contestaré, però voldria canviar un poc l'ordre de les preguntes que vostè m'ha fetes. Contestant-li que relació, el que es diu autènticament una relació, no en tenc cap amb cap de les dues empreses, ja que únicament, com vostè ha dit, en el cas de «Construcciones Torcal», sí vaig ésser soci fundador, però amb una relació de propietat que va quedar extingida en el moment en què,

pràcticament, vaig ésser elegit per al càrrec de President de la Comunitat, com li puc demostrar a vostè documentalment i a tothom que ho vulgui veure. Quant a «Promociones Zeus», absolutament mai, únicament i exclusivament, com vostè també ha deixat dit, hi ha una relació de caràcter personal, no comercial, en absolut i, per tant, no influent en la meua persona, en aquell moment, i totalment i absolutament legal, que no fan que hi hagi cap responsabilitat per part meua, ja que en aquell moment es podien contractar, perfectament amb aquelles societats iguals que amb qualsevol altra que s'atracassin a aquestes possibilitats d'adjudicació. Per la resta, contestar quines implicacions això ha ténut, jo entenc que les implicacions són conseqüències, o quins compromisos ha dut això, conseqüències, si no hi ha relació o implicacions si no hi ha relació; no en pot tenir cap més que la voluntat de cadascun de veure maldat a un lloc on no hi ha més que l'estricta legalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Sebastià Serra?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, entenem que cal que demostrí documentalment que quan va prendre possessió com a President d'aquest Govern, va deixar de tenir relació directa amb «Torcal, S.L.», perquè les notícies i documents que existeixen d'implicacions seves amb «Torcal, S.L.» no acaben quan vostè pren possessió del Govern, sinó que continuen. Per altra banda, volem insistir que els socis de «Torcal, S.L.» seus, que només són dos i els socis de «Zeus, S.A.», coincideixen, i a la vegada, a «Zeus, S.A.» hi ha una familiar directa seva que entenem que, fins i tot vostès han fet algun Decret en matèria de subvencions, dient que no poden rebre subvencions familiars directes i, en aquest cas, entenem que també s'hauria d'haver fet extensiu.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. President?

EL SR. CANELLAS FONTS:

Sr. Serra, amb molt de gust. En primer lloc, les adjudicacions d'aquestes obres són anteriors que en aquesta Cambra s'aprovà una Moció majoritàriament amb la qual, respecte a subvencions i beneficis de crèdits industrials, se'ns va dir al Govern, se'ns va recomanar que no es tenguessin en compte, és dir, que no poguessin ésser beneficiats els parents d'Alts Càrrecs ni de funcionaris que hi intervenguessin. Nosaltres, precisament, vàrem fer extensiu, amb un altre Decret, aquest esperit que vàrem veure que imperava dins aquesta Cambra, a qualsevol altre tipus d'actuació, com podia ser el subministrament de béns i serveis, o la contractació d'obres. Però, és que aquestes quatre obres a les quals vostè fa referència, d'un total, no de nou, sinó d'onze, varen ser anteriors que s'aprovà, en aquesta Cambra, aquest Decret i, per tant, no hi havia cap impediment legal perquè un parent d'un Alt Càrrec, o d'un Diputat, o d'un funcionari, que fos, simplement, un soci d'una societat, impedís en aquestes societats formar i prendre part en els concursos o les subhastes, o les adjudicacions directes que fes la Comunitat. Per tant, no hi ha cap problema, en aquell moment era absolutament legal, cosa que, tal vegada

avui, en qualche cas no ho seria, però en qualcun altre sí, i, per tant, en aquell moment, no es pot dir, en absolut, que hi hagués cap conseqüència ni cap responsabilitat. I quant que jo pugui demostrar, documentalment, he dit que el tenc a disposició d'aquesta Cambra i del seu President quan el vulgui veure, si és que ho troben oportú, document fefaent de venda de les meves participacions dins el mes de juliol de l'any 1983.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats. Passam a la darrera pregunta que és la 990/81, presentada pel mateix Diputat, Sr. Sebastià Serra Busquets, relativa a la decisió del Govern Autònom en relació a un complex turístic a Sa Calobra. Té la paraula, el Sr. Sebastià Serra Busquets.

1.—i)

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. A Sa Calobra, des de fa bastants de mesos, a uns terrenys que globalment són paratge preservat, s'han fet uns espectaculars moviments de terres, i pensam que ha estat sense cap tipus de permís. Així i tot, hi ha hagut unes llicències municipals que nosaltres entenem que són totalment irregulars. De totes maneres, la Comissió del Patrimoni s'ha pronunciat dues vegades declarant-se en contra d'aquests moviments de terres. En aquests moments existeix una inquietud a Sa Calobra, per part de la gent interessada en el fet que s'aturin definitivament aquest moviment de terres i aquestes obres, perquè s'està dient, s'està comentant que es tornen posar en marxa les obres i els moviments de terres conseqüents. Per tant, volem saber del Govern de la Comunitat Autònoma, quina idea en té, si aquest tema s'ha tractat, quines perspectives hi ha, en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula, el Sr. Francesc Gilet, Conseller de Cultura.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, Sr. President. Sr. Serra, jo el que puc dir és que a un Consell de Govern, darrer, hi va haver, es va tractar el recurs d'alçada dels interessats, i que el Consell de Govern va resoldre la no continuïtat de les obres i retorn de l'expedient a la Comissió de Patrimoni de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Sebastià Serra?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí. Ens alegra, en part, aquesta decisió del Govern, però no acabam d'entendre el sentit que, de tornar-ho a la Comissió del Patrimoni, si ja dues vegades la Comissió del Patrimoni, ha dictaminat,

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. Conseller?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. La raó que es resolgués aquest recurs d'alçada, retornant a la Comissió de Patrimoni, era perquè la Comissió de Patrimoni no havia ajustat les seves resolucions a dret, i per això es

varen retrotreure les actuacions en el moment en què no es pogués donar lloc a nul·litat d'actuacions per part de la Comissió de Patrimoni.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, Sr. Diputat. Passam al punt següent. Relatiu a Mocions, per tractar en primer lloc, la presentada sota el número 968 de Registre General, pel Grup Parlamentari Socialista, congruent a la Interpel·lació 665, i relativa a la política del Govern de la Comunitat Autònoma, en matèria de Consells Insulars. Volen que la Secretària procedesqui a la lectura? Vol llegir la Interpel·lació, la Moció?

2.—a)

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Moció. El Parlament de les Illes Balears acorda: a) Instar el Govern de la Comunitat Autònoma a presentar el Projecte de Llei de Consells Insulars abans de l'inici del pròxim període de sessions d'aquesta Cambra. b) En el cas que el Govern no presentàs l'esmentat Projecte dins el termini assenyalat, que es constitueixi una Ponència amb participació de tots els Grups Parlamentaris, encarregada d'elaborar una Proposició conjunta de la Llei de Consells Insulars.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Antoni Costa, pel Grup Socialista, té la paraula. Per defensar la Moció té un temps de deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres., Srs. Diputats. Comprendre el significat d'aquesta Moció que hem de qualificar almanco d'important, seria impossible sense tenir una perspectiva històrica recent del que ha passat en el tema de Consells Insulars. S'ha de tenir en compte que per desenvolupar l'article 37, 39 i 40 i altres de l'Estatut d'Autonomia, fa falta d'un marc jurídic per saber allà on ens hem de moure, sobretot en l'aspecte dels Consells Insulars. Però això, que havia de ser, i que va ser, una de les promeses que va fer el Govern de la Comunitat Autònoma, en el discurs d'Investidura, com una Llei prioritària, hem vist que s'anava postposant amb el temps, i quan ja duim prop d'un any i mig de Govern de la Comunitat Autònoma, veim que el Govern no ha fet cap moviment a favor d'aprovar aquesta Llei, i hi ha hagut una sèrie de manifestacions per part del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma que ens fan dubtar de la voluntat de dur-la a terme. El tema és que aquí hi ha hagut postures que han anat canviant amb el temps. El Grup d'Aliança Popular, va fer una campanya basada en els Consells Insulars, en fer una Llei de Consells Insulars, amb les màximes transferències pels Consells Insulars, i que aquesta campanya no ha vengut refrendada després pels fets, només algunes declaracions aïllades de membres del Grup Popular, a Illes, a algunes de les Illes, no a totes les Illes, i això s'ha de dir ben clar, i concretament, especialment a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Davant aquesta situació de dubtes i d'incoherència del Grup que governa les Illes Balears, el Partit Socialista va fer una Interpel·lació per saber quina era la política de la majoria en el tema dels Consells Insulars, i la veritat és que les explicacions que varen esser donades pel Grup majoritari no varen ser satisfactòries, no

varen ser clares, amb quin sentit es dirigia aquesta política i varen ser més bé donades evasives sobre aquest tema. Com que aquesta Llei, i amb això hi varen estar tots els Grups d'acord, és una llei necessària per construir i per desenvolupar els organismes que preveu el propi Estatut d'Autonomia, el Grup Socialista presenta la proposta que avui veim. I la presenta a pesar que creim que havia de ser el Govern de la Comunitat Autònoma el que exercís la iniciativa legislativa que desenvolupi el propi Estatut, i cridam aquí que es doni suport a aquesta proposta que feim, que és iniciativa del Grup Socialista, que tots hi varen estar d'acord, i que, a més, emplaçam primer el Grup majoritari d'aquesta Cambra que la presenti com a responsabilitat que té de Govern, abans del pròxim període de sessions. En cas que no ho fes, ho deim ben clarament, demanam que es constitueixi una Comissió, amb representants de tots els Grups, per fer aquesta Llei, que creim de gran importància. És clar que aquí, assistim, en el tema dels Consells Insulars, a una cerimònia de confusió, i creim que això no és bo, ni per a les institucions ni per als ciutadans d'aquestes illes, creim que seria el moment adequat de centrar el tema des del desenvolupament d'aquest Estatut, de fer-ho amb unes postures coherents, que no hem vist fins aquest moment a la majoria, i que aquesta és l'oportunitat, allà on poden demostrar que realment no es vol fer demagògia amb temes que fan referència a tots els ciutadans, amb temes que, realment, afecten la continuïtat i el bon govern d'aquesta Comunitat Autònoma, i per això feim una crida de suport a aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. No s'ha presentat cap esmena a aquesta Moció. Volen intervenir els altres Grups Polítics. Per part del Govern, en primer lloc, té la paraula, el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies. És com a Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pot actuar sense limitació de temps.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ha produït en el si del Grup Popular i en el si dels membres del Govern, una satisfacció tenir avui aquí aquesta Moció, i manifestar, ja d'entrada, que nosaltres no solament l'acceptam, sinó que la votarem afirmativament. I la votarem afirmativament per una raó molt senzilla, perquè ens alegra que aquesta Moció partequi, precisament, del Grup Socialista, amb un apropament a les intencions ja manifestades per aquest Govern i manifestades pels seus representants diferents vegades. La votarem afirmativament, a pesar que també hem de dir que, tal vegada, no caldria presentar aquesta Moció, tota vegada que es va dir ja que, ara, a partir d'aquest moment i el dia que hi va haver la Interpel·lació, es va dir clarament que era el moment que es feia necessari començar a elaborar el Projecte de Llei de Consells Insulars, perquè el grau de competències que havia anat assumint la Comunitat Autònoma havia arribat ja, quasi, al seu procés final. I dic que reconeixem, avui, positivament aquesta Moció, perquè per al Grup Socialista ha d'haver suposat això un canvi en

les seves postures i un canvi en el seu programa electoral, on, dins les prioritats legislatives, precisament, no hi inclouen la Llei de Consells Insulars, sinó que hi tenien inclòs una Llei de Transferències, però aquests canvis si són positius, són bons i són ben rebuts. Ni a la introducció del seu programa electoral, ni als seus mitings, ni al desenvolupament del programa ni a les prioritats legislatives hi havia com a peça fonamental aquesta Llei, Llei concreta de Consells Insulars, es parlava de Lleis de Transferències. Dit açò, veim necessari, i crec que açò ha entrat dins els Grups de tota aquesta Cambra la necessitat de desenvolupar la Llei de Consells Insulars, i com ja vam manifestar altres vegades, aquesta Llei de Consells Insulars, i aquí sí que és un principi on coincidim el Grup Popular amb el programa del Partit Socialista, amb aquesta Llei de Consells Insulars, o Llei que vostès diuen, de Transferències, no es podia anar d'una manera esbojarrada ni es podien anar fent corregudes, perquè com molt bé diuen, i llegiré textualment, «hay que evitar que una precipitada asunción de competencias, por los Consells Insulares, redunde en problemas de paralización administrativa y de autocosto social financiero», i açò ho tenen apuntat en el punt número nou del seu programa electoral, allà on hi ha el programa legislatiu. I amb açò hi estam d'acord i ho vam manifestar des del primer dia, que la Llei de Consells Insulars era una peça fonamental, una peça clau de la nostra Comunitat Autònoma, i que, tal volta, era el procés legislatiu que preveu l'Estatut més complicat i que havia de ser el que necessitava d'un major i més gros consens. També m'estranya, aquí, que el Partit Socialista, avui, digui que dubti d'aquesta capacitat legislativa del Govern, el Govern ha demostrat la seva capacitat legislativa, i el Govern ha demostrat que havia pres la iniciativa legislativa, i no són paraules buides, i açò és així. Ja tenim una Llei de Règim Jurídic que dins ella s'inclouen el que haguessin pogut esser quatre lleis independents, com és l'Estatut personal del President, l'Organització del Govern, les Atribucions i Estatuts personals de cada un dels Consellers i la Llei de Règim Jurídic. S'han dut aquí, i ja estan aprovades quatre Proposicions de Projecte de Llei Orgànica, hi ha la Llei de la Comissió Tècnica, que tothom convindrà que és una Llei de desenvolupament estatutari importantíssima, que l'únic que està és pendent d'aprovació d'aquesta Cambra. S'ha dut aquí la Llei del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola, s'ha dut i es durà aquí, per aprovació d'aquesta Cambra la Llei de l'Escut de la Comunitat, la Llei Reguladora del Consell Superior de Joventut, també s'ha fet un altre tipus de llei, com és la Llei d'Establiments Extrahotelers, i a més, vostès ja saben, que en un termini molt breu, aquest Govern presentarà en aquesta Cambra, una Llei de Regulació de l'Artesania, la Llei de Normalització Lingüística, la Llei Electoral i la Llei de Finances. És dir que amb dos anys, aquest Govern haurà presentat dins la Cambra, el 80 o 90 % de lleis que s'havia compromés a fer al llarg de la legislatura i aquí molt bé va recordar el Portaveu del Grup Socialista, durà quatre anys, no un, ni dos, ni tres, quatre anys. Amb aquest sentit esperam, el Govern espera que aquest interès que està demostrant, avui i aquí, el Partit Socialista, entorn a aquesta Llei de Consells Insulars, es complementi amb el mateix interès de fer una autèntica Llei de Consells Insulars. Tots sabem que els criteris, i tots sabem que les tesis manifestades pel Grup Popular i pel Partit Socialista

són bastant divergents, els criteris de la Coalició Popular, no són els criteris del Partit Socialista i viceversa, però estic convençut que amb l'ànim de tots els Grups Polítics ens podem anar apropant postures i aproximant uns als altres per tractar d'aconseguir i configurar, de forma consensuada, i ho repetesc, de forma consensuada, sempre que pugui ésser possible, una Llei on els Consells Insulars s'omplin de competències dins les seves possibilitats, que realment exercitin aquelles funcions d'institució de Govern Insular, que és el que li pertoca, i que en facem possible aquest principi de subsidiarietat que nosaltres vam defensar contrari a les seves tesis, per tant, dic, que haurà de ser una Llei on tots hi haurem d'estar d'acord, aquí no hi ha iniciativa de cap Grup Polític damunt un altre, amb el desenvolupament estatutari o la iniciativa la pren el Parlament com a tal, o aquí podem fer un mal, un mal fet a la nostra Autonomia. Per tant, una volta estigui configurada aquesta Llei, una volta aquesta Llei estigui en el Parlament, es començarà el debat profund del que ha de ser, i el que nosaltres deim i hem manifestat sempre, que eren els pilars bàsics de la nostra Autonomia, que són els Consells. I aquesta Llei, configurarà amb un llenguatge, en certa manera metafòric, les bòvedes d'aquest edifici estatutari, serà qui donarà el marc jurídic que durà més enllà d'Administracions Locals a allò que ha de ser la Llei dels Consells Insulars. Per tant, endavant amb aquesta Moció, deim que sí a aquesta Moció, perquè dir que no seria anar en contra del que ha manifestat, que en un termini breu presentaríem aquesta Llei de Consells Insulars. Endavant, idò, i oferesc aquí, em permetin que empri aquella paraula que moltes vegades sentim al nostre President de la Nació, perquè és de tots, i ho vull dir sense cap tipus d'acritud, aquest Govern té la mà estesa a tots els Grups Polítics, perquè tots junts anem creant aquest autèntic país balear que, necessàriament, comença a partir del fet insular, com a procés integrador de la nostra Autonomia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vice-President. Sr. Antoni Costa, vol replicar? Disposa, Sr. Diputat d'un temps de cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Huguet, vostè, en primer lloc no s'ha llegeït el nostre programa. El programa legislatiu, lluit primer és el que diu que farem aquesta Llei, ho diu amb un altre nom, és una qüestió semàntica, però és aquesta Llei, és aquesta Llei, i concretament diu «Ley de Organización Territorial de la Comunidad Autónoma», què és? què això no són els Consells Insulars? O és que vostè no ho entén així? A partir d'aquí, jo li he de dir que m'alegr molt de la seva intervenció i m'alegr molt que hagin assumit el programa del Partit Socialista amb tot el que fa referència a l'organització de la Comunitat Autònoma, i m'he d'alegrar perquè això és un acte de responsabilitat per part del Govern, responsabilitat que no l'havien demostrada amb la campanya electoral, responsabilitat que no l'havien demostrada en el seu discurs d'Investidura, allà on no varen fer referència a totes les lleis que vostè ha anomenat, com a lleis prioritàries, però sí a la de Consells Insulars i a la Llei de Transferències, que li

vull recordar, que hi ha membres del seu Grup i del seu Govern que fa sis mesos estaven demanant competències a Conselleries pensant que ja es podien transferir, sense adonar-se que feia falta una llei per a això. Això és cert, i vostè ho sap, i ho saben membres del seu Grup. Per tant, ens alegrem d'aquesta evolució a la responsabilitat del Grup Popular amb aquests temes i ens alegrem perquè creim que sincerament són les lleis que conformaran el marc de la Comunitat Autònoma, que conformaran el desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia i que faran possible, que faran possible que el ciutadà apreciï amb la seva realitat, amb tot el seu marc, el que significa un Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Perquè fins ara, lamentablement, no ha estat així, i lamentablement vostès han tardat un any i mig, han tardat que nosaltres presentàssim aquesta iniciativa i féssim una Interpellació per dir que aquesta llei ha de ser una iniciativa del Parlament, amb una interpretació «sui generis» d'aquest tema, perquè normalment aquestes lleis, malgrat siguin lleis que siguin pactades, són iniciatives dels Governos, i ho són a totes les Comunitats Autònomes d'Espanya, ho són al Parlament de l'Estat i ho són a tots els països europeus, i això, vostè, no ho desconeix, Sr. Huguet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol contrarreplicar?

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta Llei de Consells Insulars no és iniciativa ni d'una Interpel·lació ni d'una Moció, és iniciativa, tota vegada que a un discurs d'Investidura es manifesta el que es pensa fer en quatre anys de legislatura. Per tant, açò, aquesta iniciativa no es pot dir que sigui una iniciativa del Partit Socialista, per una altra banda, li he de recordar que per part del Govern no s'ha retardat en cap moment, tipus de delegacions als Consells Insulars, i açò no m'ho poden negar, vostès, una cosa és que poguem fer una transferència i una altra cosa és que haguéssim pogut posar en marxa les delegacions als Consells Insulars, i hi havia voluntat del Govern de posar en marxa les delegacions en els Consells Insulars des del mes de febrer d'aquest any, des del mes de febrer d'aquest any, amb la visita girada a Menorca i amb la visita girada a Eivissa, quan es va dir que miressin quins tipus de delegacions podien assumir els Consells Insulars, i que fessin un pla i que ens posaríem d'acord. A partir d'aquí es va convocar aquella contestatada, a Comissió Mixta i va ser aquest mateix Vice-President que els parla, quan va manifestar a veure què passava amb aquestes sollicituds de delegacions que havien fet certs Consells Insulars, que hi havia voluntat de donar-les, i es va dir si vosaltres us comprometeu a posar en marxa la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular, aturau les delegacions, i les vam aturar, no per voluntat del Govern, sinó per voluntat dels membres que hi havia dins aquella Comissió. I la llei, la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular és la que s'ha posat en marxa, és la Llei que es durà aquí, que s'aprovarà majoritàriament, sembla ser per tota la Cambra i a la vegada serà la Llei la que haurà de configurar, mitjançant proposicions, les lleis de transferències que hauran de ser aprovades pel Parlament mitjançant les proposicions de transferències que faci la Comissió Tècnica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Volen intervenir els altres grups? Sr. Damià, un moment, Sr. Jeroni Albertí, Sr. Cosme Vidal. Vostè...

EL SR. COSTA COSTA:

Per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula?

EL SR. COSTA COSTA:

Per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Per contradiccions. Sí senyor, té cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, li vull dir al Sr. Huguet que l'article cinquè de l'Estatut d'Autonomia diu «La Comunidad Autónoma n'articula l'organització territorial en Illes i en Municipis. Les institucions de Govern de les Illes són els Consells Insulars, i dels Municipis, els Ajuntaments», al que fa referència el nostre programa és una llei d'organització territorial, que vostès li poden dir el que vulguin, però és la mateixa. En segon lloc, i ara esmentaré noms, vostès no sabien que hi havia un instrument imprescindible per fer delegacions de competències als Consells Insulars, i no ho sabien per la seva actuació, perquè volien que els fes una Comissió que estava creada per un altre fet completament distint al que vostès li volen aplicar. Vostès volien fer transferències, i així ho ha manifestat públicament el President del Consell Insular d'Eivissa-Formentera, a diversos mitjans de comunicació, i així ho han manifestat Diputats, avui aquí no presents, del Grup Regionalista, com el Sr. Marí Calbet, i ho han manifestat altres Diputats. Vostès el que volien fer és que una Comissió Mixta creada per resoldre uns problemes residuals de competències dels Consells Insulars fes delegacions de competències a aqueixos mateixos Consells, ni tan sols coneixien l'instrument adequat per fer una política de delegacions als Consells Insulars, amb la gravetat que això suposa quan ho fa un Govern de la Comunitat Autònoma. I aquests són fets que vostè pot negar, però que estan en els mitjans de comunicació, que estan en el pensament de la gent, que vostès saben perfectament que aquest tema el du més el cor que el cap, i que el tret del fet a les paraules és molt llarg. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Damià Ferrà Pons, perdoni, té la paraula el representant del Govern.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Bé, a mi em sembla, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, em sembla que jo no anava tan equivocat. La interpretació són vostès que la donen a la Moció, diferent del que diu el programa electoral, si vostès en el programa electoral posen «Ley de Organización territorial de la Comunidad Autónoma», a la Moció diria «instar el Govern de la Comunitat Autònoma a presentar el Projecte de Llei d'Organització Territorial de la Comunitat Autònoma» i posen «Projecte de Llei de

Consells Insulars», per tant, vostès han vingut a les nostres i no nosaltres a les seves. Nosaltres no vam confondre institucions en cap moment, i es va manifestar allà dins, en els mitjans de comunicació també hi és, i també hi ha les cintes que moltes vegades vostès retreuen, gravades, quan la primera introducció va esser, textualment de dir, aquesta Comissió Mixta s'ha convocat perquè entenia que eslaven representats els Consells i els Grups Polítics per tractar uns temes de delegacions que després mirarem com ho feim, no que ho hagués de fer la Comissió Mixta, perquè sabíem cert que no ho podia fer la Comissió Mixta, i va ser la voluntat d'allà dins quan van dir que posàssim en marxa el mecanisme previst a la disposició transitoria novena punt dos, i açò s'ha fet.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Damià Pons i Pons té la paraula. Disposa, Sr. Pons, d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Veim que la denominada, entre altres noms, Llei dels Consells Insulars, continua essent un element polèmic, fins i tot quan sembla que tots els Grups donaran suport a la Moció presentada pel Grup Socialista. Aquest element polèmic, ho va ser ja abans de tenir aprovat l'Estatut d'Autonomia. Com a modest participant dins la ja històrica Comissió dels Onze, recordo que el tema dels Consells Insulars va ser, ja, un vertader cavall de batalla, a l'hora de redactar l'Estatut. I el debat no s'ha acabat i si no ho veurem a l'hora de redactar i d'enllestir, de votar una Llei de Consells Insulars en aquest Parlament. I, Esquerra Nacionalista entén que aquest element polèmic dels Consells Insulars, i voldríem que quedàs perfectament clar això, deriua, no d'un fet conjuntural d'enfocament polític, de dreta o d'esquerra, de nacionalisme o de centralisme, sinó d'una causa molt més profunda, indiscutible. No som, malgrat s'usi l'expressió, i s'ha usada fa un instant, un país balear, som uns territoris insulars, uns pobles de les Illes Balears, que ens reconeixem com a mallorquins, menorquins, eivissencs, o formenterers, i és indiscutible que sobretot a les illes menors, hi ha una tendència a sentir-se molt més identificats amb el Consell Insular, que veuen i tenen present, que no amb una Comunitat Autònoma, amb un Govern de les Illes Balears, fins i tot amb un Parlament, allà on tot i tenir-hi la seva adequada representació, no hi ha una presència física dins aquestes illes menors, i això és un element que s'haurà de tenir molt present, a l'hora de trobar una formulació adequada i enllestir una Llei de Consells Insulars, que no sigui la Llei d'un Govern d'un color determinat, ni d'una majoria conjuntural determinada, sinó que sigui una Llei institucional, que sigui acceptada per tots, per bé que en alguns punts determinats hi hagi divergències. No entraré a la polèmica de qui va ser primer a l'hora de plantejar aquest tema, Esquerra Nacionalista, PSM, ho va plantejar quan es redactava l'Estatut, ho va plantejar durant la Campanya Electoral, i està en el seu programa, el que sí vull recordar, i crec que és de justícia, que hi ha dos Grups Parlamentaris dins aquesta Cambra, que han mantingut postures clares i divergents sobre aquest tema, que són el Grup Socialista que, entenem, té una visió d'un Govern Interinsular fort i uns Consells Insulars més marginals, i una Esquerra Nacionalista que sem-

pre ha defensat la idea d'un Govern de tipus coordinador, i uns Consells Insulars que, sobretot a les Illes Menors, han de ser la cara visible de l'Autonomia del nostre poble. Les altres forces han tengut una actitud vacil·lant, i prova que aquesta actitud vacil·lant encara subsisteix, és que a hores d'ara aquest Govern no ha estat capaç de presentar la Llei dels Consells Insulars, ha estat incapaç d'elaborar-la i ha estat incapaç d'assegurar-li un suport parlamentari que li permetés venir aquí amb una llei i no sofrir una de les derrotes que ha sofert amb altres temes. Per això, l'oposició ha hagut de prendre, davant aquest buit, Sr. Huguet, unes iniciatives que, tal vegada no li corresponien, el PSM va presentar la Interpellació 101/1984, sobre quines iniciatives legislatives pensava tenir aquest Govern, i record, i record amb una certa tristesa, la vaguedat de les seves respostes; era un moment que vostès encara no havien sofert les lliçons d'humilitat parlamentària, que després han hagut d'encaixar, se'ns va dir que el Govern faria les Lleis que consideràs oportunes en el moment oportú, i record perfectament que jo li vaig dir que això era tirar pilotes defora, o amollar cortines de fum, ara, afortunadament, les circumstàncies han canviat, i quan el PSOE, el Grup Socialista, perdó, va presentar una Interpellació en aquesta Cambra, sobre una de les iniciatives legislatives prioritàries que era la Llei dels Consells Insulars, li varen suggerir la idea de constituir una Ponència allà on aquesta llei fos redactada entre tots els Grups. Ara veig que vostès estan disposats a assumir la redacció d'aquesta llei, i estenem la mà perquè els altres Grups, a través de les esmenes corresponents li facin les seves pertinents aportacions, jo els ho agraeix i els asseguro que Esquerra Nacionalista, tot i la seva modèstia numèrica, però amb la seva coneguda voluntat de treball i voluntat de fer país, és evident que aportarà moltes esmenes a aquesta llei, evidentment, estam a l'espera que es presenti, però ja tenim molt avançat el treball d'una redacció d'una Llei de Consells Insulars, que, si coincidim, no caldran esmenes, però que tal vegada hi haurà molts de punts de divergència, que ja tendran el seu oportú debat. Per tant, els agraim que acceptin aquesta Moció, perquè entenem que és positiu, i els agraim el seu esperit d'obertura, a veure si aquesta llei no és un element de divisió del nostre poble, no només de divisió entre les illes, sinó un element institucional, consensuat, acceptat per tots, que sigui una passa positiva de l'autogovern, i, evidentment, agraim al Grup Socialista, que, crec que se'ls ha de reconèixer, perquè és de justícia, hagi propiciat que ara aquesta Moció s'accepti i que aquesta passa es doni, que ha de disposar d'un temps que esperam breu, d'una Llei de Consells Insulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Damià Pons. Té la paraula el Sr. Jeroni Albertí, del Grup Regionalista de les Illes. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, jo venia aquí a dir que donarem suport a la Moció presentada pel Grup Socialista, però que ens hagués agradat, ens hagués agradat que el Grup Socialista hagués inclòs a la seva Moció el debat sobre Consells Insulars, que nosaltres varem propiciar, aquí. I el veim avui, després d'aquest intercanvi que hi ha hagut d'opinions i

enhorabones, entre el Portaveu del Govern i el Portaveu del Grup Socialista, perquè crec que si hi hagués hagut, o si hi hagués un debat previ del que pensa cada Grup Polític d'aquesta Cambra del que han de ser els Consells Insulars, per ventura, haguéssim avançat molt més i haguéssim pogut fer possible que aquesta mà estesa, després en parlarem, del Sr. Vice-President del Govern, hagués tengut possibilitats d'arribar a aquest consens que sembla que estan demanant. El debat no ha tengut lloc, però, indiscutiblement, aprovar aquesta Moció del Grup Socialista, ens durà a aquest debat quan hàgim de discutir la Llei de Consells Insulars, la qual cosa vol dir que aquesta Moció, que avui presenta el Grup Socialista, ens durà al debat, si bé, crec que abans, hagués convengut que cada Grup Polític o parlamentari d'aquesta Cambra, hagués aclarit les seves idees, hagués exposat les seves idees, i, per ventura, haguéssim tengut més clar què pensam cada un dels Consells Insulars, perquè jo repetiré una vegada més, encara que sigui utòpic, sempre deïm, els Consells Insulars són el basament de l'Autonomia Balear, però d'aquí no en sortim, i jo crec que convendria, tenir més coneixements del què pensam cada un què són els pilars de l'Autonomia Balear, que són els Consells Insulars. No obstant, nosaltres, com dic, donarem suport a aquesta Moció, i realment fer-nos eco, i avui coincidiré amb el Sr. Damià Pons, felicitar al Partit Socialista perquè pareix que el Govern, que s'ha felicitat perquè l'han presentada, estava esperant que qualcú li digués que havien de fer la Llei de Consells Insulars, i li han dit vostès. Per tant, enhorabona, senyors Socialistes, perquè a partir d'avui està en marxa el tema dels Consells Insulars. Realment aquest debat i aquesta Moció, pel que jo he sentit aquí, és innecessari, perquè si el Govern l'hagués presentada abans no hi hagués hagut d'haver la Moció, però, a la vista, pareix que el Govern diu què esperava la Moció, perquè volia que fos una iniciativa de la Cambra, i jo estic content de la satisfacció del nostre Vice-President del Govern, quan avui es felicita perquè el Govern Socialista ha presentat una Moció que l'obliga a dur un Projecte de Llei en aquest Parlament. Per això, crec que anam avançant, i anam avançant per la via del consens, perquè si uns fan la Moció i els altres fan les Lleis i nosaltres donam suport, arribarà que aquesta Cambra, anirem consensuant moltes més coses de les que tenim consensuades fins avui. Per tant, jo avui també vull demostrar la meua alegria, la meua satisfacció, per aquesta mà estesa del Vice-President del Govern cap a un consens i que endemés s'hagi parlat avui, i per part del Sr. Huguet, de país balear. Me'n felicito, perquè a altre temps qualcú que els en parla hi creia, i li varen dir que era una utopia, i avui, pareix que jo que hi crec manco, hi ha gent que creu que el país balear és possible, la qual cosa, a mi em felicita, perquè m'agradaria realment que la nostra comunitat fos capaç d'anar junta i fins i tot que aquesta Llei de Consells Insulars fos el pilar d'una nova convivència entre les Illes que ens permetés fer una Comunitat Balear unida i al llarg del temps, un país balear així com toca. També vull acabar, perquè si no em quedaria dedins, que a la vista d'aquest intercanvi amistós, repetesc, que hi ha hagut entre el Vice-President del Govern i el representant del Grup Socialista, jo crec que més que les paraules són els gestos i el to que hi ha hagut i l'estudi de programes mutus dels dos grups majoritaris, ens diu que la mà estesa con-

vendria que de tant en tant no pensàssim en tancar el puny, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. El Sr. Cosme Vidal, pel Grup Popular, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Amb motiu de la Interpel·lació que es va presentar a la sessió anterior, pel Grup Parlamentari Socialista, crec que el Grup Popular va deixar clarament fixada la seva postura i es va adherir a la proposta o al que contenia, que ara ha estat congruent amb la Interpel·lació aquella que va presentar el Grup Socialista. Això està fins i tot gravat, i crec que no hi ha cap dubte. En aquella ocasió hi va haver, crec jo, intervencions extemporànies, que es va parlar fins i tot de traumes, etc..., i que no vaig a repetir aquí, i avui, quan s'ha presentat la Moció, amb la qual nosaltres hi estam d'acord, coherents amb la postura que vàrem fixar a l'anterior sessió, hi ha hagut un nou intervinent, pel Grup Socialista i perdonin, però recordant allò del trauma, quasi he de contar una anècdota que segurament, com totes les meves ja els l'hauré contat, però que crec que ve, avui, com anell al dit. I és la d'aquell pobre acusat que una vegada vaig veure a Eivissa, a l'Audiència o a les vistes de l'Audiència, i que, el fiscal va demanar l'absolució però que l'advocat que s'havia estudiat el rotlló va voler intervenir i per un poc més el condemnen. Això és molt graciós, però és exacte, aquí nosaltres estam completament d'acord que s'ha d'instar el Govern de la Comunitat Autònoma, i quan dic nosaltres, dic el Grup Popular, que presenti aquest Projecte de Llei de Consells Insulars, abans de l'inici del pròxim període de sessions d'aquesta Cambra, fins i tot vaig a afegir més, perquè crec que la seva intervenció, ironies a part, ha estat l'única, bé, tal vegada n'hi ha hagudes més, però que hi ha positiu el que preveu l'Estatut i no a base d'una cosa potestativa del Govern. Jo li puc dir que no ha dit que l'altre dia es va dir aquí, i que el representant del Govern va acceptar, i que aquest Portaveu del Grup Popular, també va acceptar, i que aquest debat clarificaria molt les coses, i jo reiter que hi estam d'acord, però, és que de vegades, convé alludir coses, perquè avui s'ha dit fins i tot que sí, que el Grup Socialista ja ho tenia en el seu programa, i que aquest programa, era precisament d'organització territorial de la Comunitat Autònoma, la qual cosa evidència, que hi ha, com ha recordat molt bé el Sr. Damià Ferrà Pons, que ell va ser un modest, diu ell, jo crec que no tan modest, participant en aquella redacció de l'avantprojecte, i que jo també hi era present, i puc dir que de totes maneres, tal vegada és coherent la postura del PSOE, o el criteri, en aquest aspecte, quan va fins i tot alludir, anomenar els Consells Insulars. Avui els està anomenant i està molt d'acord, però la veritat a mitges és la pitjor de les mentides, com per exemple el Sr. Costa, que no hi era, naturalment, perquè encara no és el President del Consell Insular d'Eivissa, ha dit el que va dir el President del Consell Insular d'Eivissa, però només ho ha dit en una part, perquè ha dit que són tan ignorants aquests senyors que no sabien que les delegacions s'havien de fer mitjançant el que preveu l'Estatut i no a base d'una cosa conse-

cutiva del Govern. Jo li puc dir que no ha dit que aquest Portaveu, que en aquell moment actuava com a President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, va estar completament d'acord que no es podia fer així, sinó que s'havia de fer com es va a fer ara, quant a autèntiques delegacions, ara, indubtablement no hi ha cap inconveniència en reconèixer que nosaltres, ja demanàvem en ares d'una descentralització, que es fessin aquestes delegacions, que s'haguessin pogut fer de forma potestativa pel Govern, però que, de veritat, les transferències, i així no direm delegacions, les transferències de les competències en els Consells Insulars, s'havien de fer mitjançant el que està previst a l'Estatut i això ho va dir aquest Portaveu que llavors era el President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Per tant, que consti també en acta. Jo, només voldria dir el que he dit abans, i que no fos cosa que m'hagués aplicar el conte i que perdéssim el plet, senzillament que estam d'acord amb els dos punts, primera, perquè crec que el que ha de fer el Govern de la Comunitat Autònoma, i així, fins i tot ho ampliaré més, és que ens ha de facilitar un marc jurídic, i que llavors, els Consells Insulars i els partits polítics, l'han d'omplir per fer aquesta llei de Consells Insulars. Per tant, completament d'acord. I que, quant al punt dos, tampoc no hi ha cap inconvenient, perquè s'assenyala un termini i com que allà on hi ha bona voluntat no hi ha perquè alludir-ho, i jo crec, i ho creu el Grup que represent que pot ser una bona garantia, repetesc estam completament d'acord d'establir aquesta Moció del Grup Socialista al qual tots han felicitat, i jo tampoc no tenc cap inconvenient de felicitar, però deixant, així mateix, clar que el Govern amb el seu programa el tenia previst, fins i tot a tots ens hagués agradat que s'hagués fet abans, els seus motius ha tengut, jo no necessit defensar-hi en aquest aspecte, crec que ha quedat ben clar per part del Govern i, per tant, crec que la voluntat de tots és que s'absolgui l'acusat, que vagi endavant aquesta Moció, perquè així tendrem més prompte, no vull dir prompte, però més prompte, la Llei dels Consells Insulars, que és el que de veritat desitjam entre tots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I passam a la votació, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del text de la Moció, es volen posar drets, per favor? Queda aprovat el text de la Moció per unanimitat. Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, vagin prenent lloc als seus escons, i en breus instants començarem, recomençarà la sessió. Per tractar el punt 969, presentat pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, Moció, congruent a la Interpel·lació 533 i relativa a la política de personal del Govern de la Comunitat Autònoma. Sra. Secretària, vol procedir a la lectura del text de la Moció.

2.—b)

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Moció. El Parlament de les Illes Balears acorda: 1.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per tal que derogui el Decret 64/1984 de 9 d'agost, sobre procediments de contractació de personal al servei de la Comunitat Autònoma, publi-

cat al Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, número 14, de 25 de setembre de 1984, en tant que existeix contradicció legal amb la «Ley de Medidas de Reforma de la Función Pública» de dia 2 d'agost de 1984, publicada en el Bolletí Oficial de l'Estat, de dia 3 d'agost de 1984. 2.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè per a la selecció de personal, provisió de llocs de treball, promoció professional i foment de la promoció interna del personal de la Comunitat Autònoma, es reculli el que dictamina la «Ley de Medidas de la Reforma de la Función Pública» de dia 2 d'agost de 1984. 3.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè es realitzi una negociació formal i concreta entre el representant del Govern de la Comunitat Autònoma i el representant de personal de la Comunitat Autònoma, per tal que en Projecte de Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma, per a l'any 1985, s'hi contempli l'equiparació de les retribucions dels funcionaris transferits amb els anomenats funcionaris propis de la Comunitat Autònoma. 4.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma, perquè es negociï entre el representant del Govern de la Comunitat Autònoma i el representant del personal laboral de la Comunitat Autònoma un conveni col·lectiu per a l'any 1985, per a tot el personal laboral de la Comunitat Autònoma. 5.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma perquè realitzi en el termini d'un mes, unes eleccions dels representants del personal laboral de la Comunitat Autònoma. 6.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma perquè s'elaborin les plantilles orgàniques de la Comunitat Autònoma, prèvia negociació amb el representant dels treballadors. Les plantilles orgàniques han de ser públiques. 7.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma que tengui exposada, públicament, la nòmina del personal de la Comunitat Autònoma. 8.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma perquè a la Comissió de personal de la Comunitat Autònoma, hi estiguin representats adequadament els funcionaris i personal laboral de la Comunitat Autònoma. 9.— Instar el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè s'organitzin cursos de llengua catalana per a tot el personal de la Comunitat Autònoma, per tal d'atendre el que disposa l'addicional cinquena quatre, de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Per defensar la Moció té la paraula el Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Esquerra Nacionalista. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Després del plenari que va debatre la Interpellació d'Esquerra Nacionalista (PSM), respecte a política de personal, varem entendre que varen quedar molts d'interrogants, moltes qüestions plantejades i, per tant, el que pretenem en aquests moments, és que es concreti, al màxim, tota una política de personal que afecta un col·lectiu molt important de treballadors, que uns són funcionaris, uns altres personal laboral, uns transferits, uns altres propis de la Comunitat Autònoma, molta gent que té una contractació administrativa, contractacions temporals en règim de contracte administratiu, amb una paraula, una gran diversitat. Entenem

que s'han de crear les bases d'una política de personal, en base a una concreció, una concreció màxima, i en base que, al mateix temps, esperam, poder tenir una Llei de la Funció Pública. Per tant, creim que estam davant un tema transcendental que afecta més d'un mil·lener de persones, afecta unes relacions laborals, afecta la claredat d'un tema tan important com és el de la funció pública a la Comunitat Autònoma, i que tant afecta molta de gent que té feina i altra que no té feina i que desitja tenir-ne. Per tant, entenem que estam davant un tema que per a Esquerra Nacionalista (PSM), requereix, ha requerit, molta meditació, moltes hores de treball, de consultes jurídiques, i també diria recollir, i estam molt satisfets de fer-ho, i ho deim per endavant, recollir les aspiracions dels representants que en aquest moment existeixen dels funcionaris i del personal laboral, també recollim, en aquesta Moció, unes coses tan clares com són l'actual Llei, la legislació estatal que hi ha sobre el tema i, evidentment, el dret dels treballadors, recollits a l'Estatut dels Treballadors. Per a nosaltres, per tant, quan parlem d'aquesta, en aquesta Moció, volem que es concreti, no que quedem en paraules, en conceptes, que no quedem a una provisionalitat absoluta, i pensam que aquest Parlament té una obligació molt clara política de donar unes directrius a un tema que pensam que ens preocupa, i això es va demostrar en el debat de la sessió anterior, que varem tenir el Govern i els diversos Grups Parlamentaris, pensam que ens preocupa a tots i pensam que traçam un camí positiu per resoldre conflictes latents i per resoldre contradiccions en el terreny de la negociació que en aquests moments ha començat entre funcionaris, personal laboral i Govern Autònom. Per tant, no farem una intervenció de grans línies de política de personal, sinó que anirem a la concreció màxima. Demanam, com s'ha llegit, la derogació del Decret 64/84, i per què? Perquè contradiu, i pensam que està molt demostrat, la Llei de Mesures de Reforma de la Funció Pública de dia 2 d'agost del 84, i pensam que afecta, fonamentalment, un dels temes que hem denunciat repetides vegades, que és la col·locació temporal en règim de contracte administratiu, i hem dit moltes de vegades que, dones i homes, col·locats en aquesta situació, ho havien fet en concursos, cosa que no es va contestar en aquest plenari, en el plenari anterior, en concursos molt discutibles i, al mateix temps, amb uns sous que moltes de vegades, van a doblar pràcticament el sou de personal transferit o de personal laboral que també existia anteriorment. Anam, també, a recollir una aspiració que nosaltres creim que és evident, aturar les contractacions irregulars, aturar, en matèria de personal, el favoritisme, si bé volem esser molt realistes, sabem que aquest és un tema molt problemàtic, que potser es puguin fer estudis comparatius, però nosaltres pensam que hi ha d'haver una aspiració d'un Parlament Autònom d'aturar contractacions irregulars i d'aturar una política, que moltes vegades ha estat definida i és definida de clarament favoritista. I nosaltres parlem de quatre temes puntuals, selecció de personal, provisió de llocs de treball, promoció professional i foment de la promoció interna. Hi ha un concepte que creim que ho resumeix tot, que és parlar d'equiparació. Equiparació dels drets laborals entre tota la gent que treballa a la Comunitat Autònoma. I quan parlem d'equiparació, parlem d'equiparació de drets, de deures, i, òbviament, equiparació en el sou, equiparació a les retribucions. Pensam que

és urgent que en el Pressupost del 85, existesqui un fons per a equiparació de tot el personal laboral, de tot el personal funcionari; sabem que significa una xifra important, però també sabem que és un dret dels treballadors que a la mateixa feina tinguin el mateix sou, per tant, els agravis comparatius, de cap de les maneres, repetesc, de cap de les maneres, s'han de poder donar, sabem que hi ha dificultats per resoldre aquest tema, però sabem que si hi ha voluntat política, es pot començar a resoldre. I hi ha temes com gratificacions, dietes en els Pressuposts del 83, i en els Pressuposts del 84 que ens demostren, perfectament, que es pot caminar en aquesta direcció i es pot resoldre aquest tema bàsic que és equiparació de retribucions al mateix temps, que equiparació de drets i deures dels treballadors. També pensam que un conveni col·lectiu ha de resoldre les relacions laborals per a l'any 85, i volem insistir en un conveni col·lectiu, pensam que la nostra Comunitat Autònoma és d'unes dimensions reduïdes, la nostra Comunitat Autònoma té un col·lectiu de treballadors que permet, perfectament, anar pel personal laboral a la concepció d'un únic conveni col·lectiu, i pensam que aquest conveni col·lectiu s'ha de negociar, i ha de ser ja realitat per a l'any 85. I volen advertir que aquesta és l'única via perquè la conflictivitat laboral davall, no existesqui i que, en definitiva, les bones relacions entre el Govern i els seus treballadors i funcionaris siguin una realitat. També pensam que és necessari que hi hagi una normativa provisional d'eleccions, volem insistir que les eleccions de personal laboral són un tant conflictives atesa la normativa que existeix a tot l'Estat Espanyol, però pensam que en aquests moments una normativa provisional d'eleccions és necessària, perquè hi hagi vertadera carta de representativitat dels treballadors. Plantilles orgàniques, pensam que s'han de fer, i pensam que han de ser públiques, han de ser públiques perquè no existesqui cap dubte de possibles irregularitats de gent que està a un lloc, sense tenir la capacitat adequada, de gent que, en definitiva, està dins el que deim favoritisme, «enxufisme», etc., pensam, per tant, que les plantilles orgàniques és imprescindible que estiguin fetes, que estiguin fetes, prèvia negociació amb els representants dels treballadors i que siguin públiques, és l'única manera de tenir una Administració Pública amb una claredat i amb unes dimensions que vagin fent camí cap a un futur, i no precisament creant continuament debats i contradiccions. El mateix tema de plantilles orgàniques públiques el plantejam al tema de la nòmina, nosaltres pensam que la nòmina ha de ser pública, s'ha de saber que és el que guanya cada persona i a quin lloc està col·locada aquesta persona i pensam que, a més, han de ser nòmines públiques que s'entenguin, és a dir, que els conceptes de la nòmina pública es puguin entendre pels treballadors i la majoria de població d'aquestes illes. Parlant del tema important de la Comissió de Personal, volen reiterar molt la conveniència, necessitat, urgència que els treballadors, personal laboral i funcionaris estiguin a la Comissió de Personal del Govern Autònom, entenem que existeix una legalitat discutible, també, a nivell d'Estat, però sabem que, si es vol, hi ha maneres perquè hi hagi participació del personal allà on es decideixen els temes del personal, i els temes del personal es decideixen a una negociació, però també n'hi ha molts que es resolen en el moment en què la Comissió de Personal discu-

teix temes tan importants com les gratificacions. Ens va dir el Conseller de l'Interior, en el debat anterior, que les gratificacions es concedien quan un funcionari o una persona amb contracte laboral ho sol·licitava amb un informe del Conseller respectiu que hi estava d'acord, i es resolvia en aquesta Comissió de Personal, però és que la Comissió de Personal està formada només per càrrecs polítics, nomenats pel mateix Govern, aleshores entenem que estan en una contradicció evident, parlant de gratificacions i les gratificacions són molt importants, i no només parlem de gratificacions, sinó que parlem de tota la política de personal, hi ha moltes de maneres de poder aconseguir una representació real de treballadors a la Comissió de Personal. I, per acabar, també volem que es concreti el tema de la normalització lingüística i cultural. És cert que a la Campanya de Normalització Lingüística que ha presentat el Govern fa pocs dies es parla de cursets per a tot el personal, o per a una gran part del personal, és cert, al mateix temps que s'ha fet alguna cosa, però nosaltres pensam que això també forma part, no només de la Conselleria d'Educació i Cultura, sinó que forma part de tot el conjunt de política de personal, no es tracta d'accions aïllades, sinó que es tracta d'una planificació, d'una coordinació i, en definitiva, d'una acció política, d'acord amb l'objectiu de la normalització lingüística, i que cal que es comenci per l'administració. No hem de dir que és urgent el tema, perquè basta veure els impresos, basta veure els escrits del Govern amb quina llengua es fan, normalment. Acabam ja, només reiterant que pensam que tots els Grups Parlamentaris han de recollir l'esperit, han de recollir la forma correctament i amb esmenes millorar-la, o rectificar-la, si cal fer-ho, ja podem avançar que les esmenes d'addició del Grup Parlamentari Socialista, creim que són positives i les acceptam d'entrada, esmenes d'addició, quatre en concret, i que debatem a continuació, lamentam que, a un debat tan important els diversos Grups Parlamentaris, només el Socialista ha fet esmenes, ha fet saber un poc el seu punt de vista, creim que davant aquest tema ningú pot amagar l'ala, ningú es pot amagar i creim, en definitiva, que s'ha de respondre a un problema que creim que és transcendental i que, a més, recull les aspiracions del col·lectiu de treballadors d'aquesta Comunitat Autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sebastià Serra. Al text d'aquesta Moció s'hi han presentat quatre esmenes, totes elles d'addició, per part del Grup Socialista, per defensar aquestes quatre esmenes, el Sr. Josep Lluís Peregrín, Martín Peregrín, té la paraula. Disposa usted de diez minutos, y será generoso.

EL SR. MARTÍN PEREGRÍN:

Sr. Presidente, Sr. y Sres. Diputados. No voy a ser o tratar de ser redundante en los argumentos que han sido expuestos en la anterior intervención del representante de Esquerza Nacionalista, y de entrada diré que el Grupo Socialista apoya la totalidad de los puntos que constan en la Moción presentada por dicho Grupo. Y no sólo la apoya, sino que hemos tratado de concretarla y precisarla con las enmiendas de adición, que hemos presentado, las cuales no modifican en absoluto el fondo y la forma del texto que se había propuesto, por el Grupo titular de la Moción,

y sí creemos, como he dicho antes, que lo precisan un poco más. A efectos puramente sistemáticos, diríamos que la primera enmienda es la adición de un nuevo párrafo al punto 6 y que iría en el sentido de que se suspendiera cualquier tipo de contratación hasta que se formulara la plantilla orgánica de personal de la Comunidad Autónoma y se haya adecuado el personal existente a la estructura correspondiente. La segunda sería añadir un nuevo punto, que sería el 7, que es instar al Gobierno de la Comunidad Autónoma, para que efectúe la necesaria equiparación entre el personal funcionario de origen de la comunidad y el personal funcionario transferido procediendo a una efectiva y real igualdad de derechos y obligaciones. La tercera, que es un nuevo punto sería, en este caso, el 8, instar al Gobierno de la Comunidad Autónoma, para que todo el personal que se encuentra en régimen de contratación personal administrativa, pueda acceder a través de las pruebas pertinentes a la cobertura de las nuevas plazas de creación y quiero hacer una precisión aquí, cuando nosotros estamos diciendo esto, creemos y defendemos la necesidad de que todo este personal que como consecuencia de una contratación, que entendemos ha sido si no alegre, sí un tanto fuera de lo que es una norma racionalizada de contratar el personal necesario para los servicios que ha de prestar la Comunidad Autónoma, debería de estar supeditado a los principios de capacidad, de mérito, de objetividad y de publicidad. Y, por último, una nueva enmienda, que sería añadir, después del punto 8, que es instar al Gobierno de la Comunidad Autónoma, para que la política en relación al personal laboral de la Comunidad esté encaminada a una eficaz garantía y seguridad en el puesto de trabajo. Tal como ha dicho el Diputado, Sr. Serra, anteriormente, su intervención se ha limitado, o mejor dicho, ha estado fundamentada en concretar cuales eran los puntos y motivos por los que se presentaba la Moción. Nosotros creemos importante generalizar un poco, en tanto que en el estado social democrático de derecho que vivimos, el aspecto relativo a la función pública, debe de tener una vertiente y unos objetivos y una vertiente completamente distintos a los que ha podido entenderse hasta el presente. Vivir en un estado de derecho, en un estado social y democrático de derecho exige que la administración pública, que la función pública sea eficaz y se atenga a los principios de jerarquía, de descentralización, de desconcentración y de coordinación, y que eso además supone, un sometimiento pleno a la ley y al derecho, que la administración responda objetivamente de sus actos y que pesa sobre ella el que los mismos sean plenamente justiciables. En relación, por consiguiente, a materias de personal, la labor de la función pública o de la administración pública ha de ser, o estar encaminada y regida por principios de capacidad, por el principio de incompatibilidad de la función con cuanto perturbe o menoscabe el buen ejercicio de ésta, y con la imparcialidad en el ejercicio de la función. El Grupo Socialista entiende que la Administración Pública que se ejerce o se trasmite hacia los ciudadanos, a través del personal que la sirve, no es un ente abstracto, sino que es algo que se tiene que reflejar diaria y cotidianamente. Todas las personas que forman parte de la función pública, ya sean funcionarios o ya sean personal contratado, son trabajadores que tienen unos derechos y que tienen unas obligaciones, son profesionales que deben de actuar correctamente, jus-

ta y equitativamente remunerados y con ilusión, a través de la correspondiente carrera administrativa o a través de las correspondientes, en su caso y cuando competa, promociones internas, y la debida movilidad funcional. Estos funcionarios deben de estar debidamente representados y saber cuáles son sus derechos, sus deberes y hasta donde están en relación con la Administración a la que sirven. ¿Cuál es la situación en la Comunidad Autónoma? Nosotros, en primer lugar vamos a constatar, que un proceso como el que supone el desarrollo de un Estatuto y a su vez el desarrollo de una Administración Pública de carácter autónomo es difícil y complejo, y por consiguiente partimos de este condicionamiento; pero, que eso no es óbice para que entendamos que la Comunidad Autónoma, el Gobierno de la Comunidad Autónoma, no ha cumplido con algunos puntos que realmente debería de haber puesto en práctica ya desde un principio e incluso puntos que en Leyes de la Comunidad Autónoma, exigían que se pusieran en práctica, como por ejemplo es la plantilla orgánica. La plantilla orgánica, que la propia Ley de Medidas de la Función Pública, exige que deban de tener todas las Administraciones, ya sea la Administración Central, como las Administraciones Autónomas, no se ha producido con las debidas garantías de suponer, o de saber, mejor dicho, cuáles son los puestos de trabajo que se tienen que cubrir y cómo se cubren esos puestos de trabajo y porqué se cubren y se remuneran esos puestos de trabajo. En el capítulo de retribuciones, ya lo ha dicho el representante de Esquerra Nacionalista, constatamos que hay diferencias injustificables entre colectivos de transferidos y de personal contratado de origen por la Comunidad Autónoma, que a nuestro juicio falta transparencia en el capítulo de retribuciones, y que esto atenta contra el principio de igualdad que debe de privar y de regir en cualquier Administración Pública, que falta racionalización y objetivación del acceso a la función o trabajo concreto y que, además, hasta el presente momento no hay o existe el debido control de los trabajadores que deben de participar en este control de la contratación y que, además, incluso en lo que se refiere a términos mucho más materiales, como pudiera ser la concesión de niveles, esta concesión de niveles se hace sin la adecuada referencia al puesto o función que se realiza. Por otra parte, también se ha dicho con anterioridad que falta un reconocimiento expreso de la representatividad de los colectivos a los efectos de la pertinente negociación. Hay que ir, en efecto, a los acuerdos que procedan y que correspondan con el personal funcionario y al convenio colectivo que igualmente se ha pedido con anterioridad. Creemos que una política de personal, sobre todo una política de personal adecuada y que sirva las funciones de que la Administración Pública ha de estar al servicio del ciudadano, no es una actividad más, una política de funcional, de personal adecuada, para nuestro juicio, es fundamental para que el pueblo de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares tenga plena conciencia de que la Autonomía no es una definición, sino que es una expresión diaria del ejercicio del poder. Un mejor funcionamiento de los servicios públicos ha de partir de los principios de eficacia y objetividad, y, desde luego, nadie puede trabajar objetivamente y adecuadamente si no sabe primero cuál es su puesto de trabajo, si se siente discriminado en la retribución, si desconoce, o conoce,

según el caso, la imposibilidad de superar o de ascender, y por consiguiente, este capítulo, a nuestro juicio, es estrictamente fundamental. El texto de la Moción y el contenido de las enmiendas van encaminadas, precisamente, a ello, nosotros apoyamos la Moción del PSM, y hemos introducido las nuestras, porque creemos que es medida primaria de legitimidad, en un estado democrático y social de derecho, la capacidad de resolver los problemas y conflictos sociales, desde una perspectiva de justicia social, tanto en el ejercicio de la función pública, como en la traslación de esta función pública hacia todas las personas que puedan ser objeto de la misma, y que, por consiguiente, la Administración está obligada a llevar a cabo una política donde la objetividad, la igualdad y el sentido de avanzar hacia una democracia avanzada es algo que tiene que ser consustancial y ejercicio cotidiano de esa Administración Pública, por consiguiente, pedimos que, y decimos que apoyando la Moción del PSM, se atiendan las enmiendas que este Grupo ha presentado. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado. Para aceptar las enmiendas, tiene la palabra D. Sebastián Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, Sr. President, gràcies. Esquerra Nacionalista ja ha dit que acceptava aquests quatre afegitons, insistim que afegeix elements, abans eren nou punts, ara són dotze, l'ordre em pareix que ha quedat clar així com s'ha exposat, supòs que només és un ordre d'enumeració, vull dir, en tot cas es pot, tal vegada, llegir, no sé si seria convenient o no, això és la Sra. Secretària...

EL SR. PRESIDENT:

No crec que faci falta llegir, perquè ha quedat bastant clar.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Perfecte, idò. Bé, volem, senzillament reiterar que així com el Grup Parlamentari Socialista ha treballat per afegir uns elements que creim que estaven implícits dins la Moció, però que no hi són, en absolut, de més, creim que amb el mateix sentit positiu, demanàriem en nom dels col·lectius diversos de treballadors, que ho acceptin els diversos Grups Parlamentaris aquí presents.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sebastià. Volen intervenir els altres Grups? Pel Grup Regionalista de les Illes, pel Govern, després del Govern.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. Sr. Serra, em perdonarà, vostè no representa cap col·lectiu obrer, ni de funcionaris, almanco jo, com a Conseller de l'Interior del Govern de la Comunitat Autònoma, li nec totalment aquesta representació, encara que vostè ho digui, aquí, damunt el diari, a la ràdio i a la televisió, vostè aquí, no representa ningú, només es representa a vostè, el seu Partit i als seus electors, i punt. Crec que amb la contestació que faré en aquest moment, crec que han de quedar contestades, tant la Moció del Grup Nacionalista, com les esmenes que ha presentat

el partit Socialista. Aquesta Moció és una espècie de repetició de la Interpel·lació, el Grup Nacionalista presenta les Mocions amb novenari, és a dir, de nou en nou. I contest a la primera, el Govern de la Comunitat Autònoma està estudiant un Projecte de Decret, per modificar el Decret 64 d'aquest any, per deixar clar que la referència o l'al·lusió, que en ell es fa a la contractació administrativa, que s'ha d'entendre feta a parir de la vigència de la Llei 30 del 84, aquesta Llei de la Funció Pública, com a nomenament de funcionaris interins, únic aspecte que formalment es pot questionar en el Decret de Contractació de Personal al Servei de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El Decret 64, aquest de contractació, aquest que ha armat tan d'embull, tants de criteris, suposa l'autolimitació de la Comunitat Autònoma, això ningú no ho ha vist, perquè si bé amb aplicació dels principis constitucionals, amb una esfera que és ignorada per la Llei, indiquen i per allò que també diu l'antiga llei dels funcionaris civil de l'Estat de l'any 1966, no deien res en aquest aspecte. Això vol dir que no existeix norma bàsica en el sentit de la Constitució Espanyola, article 149, punt 18 que reguli amb un mínim de garantia l'accés a la condició de funcionari d'ocupació interina, com abans no ho feia en relació als contractats administratius. Certament, la disposició addicional quarta, prohibeix la contractació administrativa en col·laboració temporal, però indubtablement, com es dedueix de la disposició final derogatòria, amb la qual expressament s'elimina la prohibició del nomenament de funcionaris interins continguda a la disposició addicional primera del Decret 22 del 77. És a dir, aquesta darrera prohibia la contractació interina, ve, ara, a suplir-la i a derogar-la expressament, i, per tant, es pot contractar interinament, hi ha, a més, una Disposició Ministerial. Resultaria absurd, per tant, negar que allò ideal seria que les tasques pròpies de l'Administració Pública fossin desenvolupades per funcionaris de carrera, això ningú no ho negaria, però també és així desconèixer la realitat de la nostra peculiar Administració Autònoma, cúmul d'un procés de transferències que no sempre han anat acompanyades de la corresponent dotació humana i que aquesta s'ha produït amb retard moltes de vegades. Per una altra part, no hem d'oblidar que la Comunitat Autònoma, manca, mentre no es desenvolupin, de les normes de la Llei de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, que la contenen, de capacitat per cobrir les vacants que s'originin en mode permanent, per la qual cosa es requereix atendre aquestes necessitats que l'Autonomia planteja i és necessari, per tant, que aquestes vacants es cobresquin i allò solament es pot fer, en l'actualitat, acudint al nomenament de funcionaris interins, quan la plaça sigui de funcionari o a la laboral, quan no sigui així, és a dir, quan siguin laborals. Per tals supòsits, específicament reconeguts a més en la normativa citada de la Llei, en l'article 25 de la LOAPI-LLA, que deim, que substitueix la LOAPA, que a aquesta ja sabem que almanco li escacsaren les ales en un 40 %. I que amb una resolució del Ministeri d'Administració Territorial, la Comunitat Autònoma va idear el Decret que avui es qüestiona, amb la finalitat de garantir amb un mínim de cobertura, sempre necessàriament temporal de tals places aquesta necessitat. És a dir, no estava previst que s'haguessin de fer unes proves, no ho deia ni la Llei ni ho deia la de funcionaris antiga, i, aleshores, nosaltres ens vàrem

autolimitar i vàrem crear aquest Decret, vàrem anar a donar una solució, i, en canvi, s'ha discutit una eventualitat i no s'ha reconegut aquesta autolimitació, únicament s'ha anat a cercar la punyeteria, perdonin. En el Decret de referència, que va ser a més ideat amb anterioritat a la Llei de Mesures de la Funció Pública, referit a la selecció de personal, de cap manera té una finalitat insidir en el tema de contractació administrativa i a la qual solament al·ludeix d'una manera tangencial i «latu sensu». La seva part dispositiva, en definitiva, que és naturalment la primordial, no conté sinó una expressió amb un principi constitucional que no crec que pugui objectar-se i que, amb la modificació que s'anuncia d'aquest Decret que, ja he dit al principi de la meua intervenció, s'evita tota possible interpretació que pretengui situar-lo fora del marc legal d'imperativa observància dins la Comunitat Autònoma, i així ho feim i ho farem sempre. En aquesta línia, aquest Conseller que us parla, va promoure la publicació d'un Ordre, un Ordre de Conseller, que no s'ha publicat, esperant que s'aclarís un poc aquest assumpte, per la qual s'interpretava el Decret 64, que questionam, o que questionen, a la llum d'una nova normativa, que ha suposat, fonamentalment, la disposició addicional quarta de la Llei 30 del 84, i que no fa, sinó corroborar la voluntat de Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, d'aplicar principis constitucionals a l'hora de decidir la vinculació de persones a l'Administració de la Comunitat Autònoma i de respectar en tot moment la legalitat, i això, ja s'ha començat a fer, pràcticament, a les darreres proves que s'han fetes de personal. Al punt segon, instar el Govern de la Comunitat Autònoma, etc., tots supòs que tenen aquesta Moció, li vull dir que el Govern respecta i respectarà totes quantes normes tinguin el caràcter de bàsiques conforme la Llei de Mesures de la Reforma de la Funció Pública, a pesar de participar també d'una manera esglaiada, de la totalitat de les altres Comunitats Autònomes, que han d'adaptar la seva legislació al desenvolupament, o complementar-la amb unes normes bàsiques, que segons les qualifica aquesta indicada llei, són a la vegada de caràcter provisional. Aquest acatament, en tot cas, però, que consti ben clar que no és fruit d'una Moció, sinó voluntat del Govern d'acatament als principis que es deriven de l'ordenament constitucional i de les normes que, amb caràcter de bàsiques o fonamentals, dicti el Govern Central. En el punt tercer, li diré, existeixen a l'actualitat negociacions amb els representants del personal funcional i laboral de la Comunitat Autònoma, com va dir i acceptar el Sr. Serra, el dia que es va fer o es va desenvolupar el debat de la Interpel·lació, mai no s'ha rebutjat a la Comunitat Autònoma qualsevol tipus de negociació amb els mateixos funcionaris, tant laborals com administratius, encara també que és veritat que mai no s'ha amagat la impossibilitat de dur a terme una equiparació «ipso facto» dels distints col·lectius que s'han integrat a l'Administració Autònoma, a no ser de voler esterilitzar l'actuació de la Comunitat Autònoma en altres àrees. I deixant al marge doctrines refrendades, fins i tot constitucionalment, conforme a les quals el principi d'igualtat queda assegurat quan s'estableixen els mecanismes necessaris pel seu aconseguint amb un lapse de temps, no s'ha d'oblidar tampoc que la Comunitat Autònoma està sensibilitzada amb el tema, que suposar la integració a ella de col·lectius de règims retributius, tan heterogenis que,

des d'un principi es va defensar la necessitat d'acudir a una equiparació progressiva i allò abans que aparegués la llei de Mesures de la Funció Pública. Ja que amb ella no s'instrumenten els mitjans per dur-ho de cap manera, es diu com s'ha de fer, això, el principi d'igualtat de tots els funcionaris integrats a l'Administració Autònoma, amb la qual cosa es trasllada a les Comunitats Autònomes un problema, un problema greu, un problema gravíssim, que l'Administració de l'Estat no ha pogut ja mai, en la seva llarga caminada, resoldre, això és ben cert, no ho discutirà ningú, no hem d'oblidar tampoc que abans de l'esmentada Llei de Mesures de la Funció Pública, l'única legislació al respecte era la Llei del Procés Autòmic, la LOAPILLA, tantes vegades esmentada, a la qual únicament s'establia, en aquest respecte, els drets adquirits dels funcionaris transferits, cosa que la Comunitat Autònoma ha fet en tot moment. Finalment, convé fer una precisió, ja que la inadequada utilització dels termes pot dur a una confusió. Uns dels que es denominen funcionaris propis de la Comunitat Autònoma, són aquells que procedien de l'antiga Diputació Provincial, aquells que són d'Administració Local, amb els quals es va constituir allò que diríem el bessó primer de l'Autonomia, del Consell General Interinsular, col·lectiu que, per una altra banda, és molt reduït, més bé reduït, que no arriba, ni tan sols a 50 persones, i les seves retribucions són, precisament, com les de tots els altres, les que legalment els corresponen, que són més altes? bé, els corresponen aquestes, que les altres són més baixes? és així, però, els corresponen aquestes; no es lleva res del que correspon, cada qual rep allò seu. Això és independent a la nostra voluntat, però que consti ben clar que tothom rep allò que té dret segons la Llei. El punt quatre, jo diria que és, que sobra, les negociacions ja s'han iniciat, i si bé la Comunitat Autònoma, en un principi, era del parer que la tasca d'un conveni col·lectiu únic per a tot el personal laboral de la Comunitat Autònoma, era pràcticament impossible, a breu termini i pel que encara, reconeixent els avantatges que suposaria en la gestió del personal, propugnava la via d'acord marc, acompanyada d'acords sectorials, també és ver. Però, una vegada ofert, i això demostra que sí, que estam en contacte i que tenim reunions, quasi cada dia amb el personal que presta serveis a la Comunitat Autònoma, aquest oferiment de la Comunitat Autònoma, amb les reunions mantengudes darrerament amb els representants, no va ésser acceptada, per la qual cosa existeix, ara, la voluntat, per les dues bandes, reconeixent les dificultats, emperò, que això implica d'arribar a la negociació amb un conveni col·lectiu. Al punt cinc, li diré que el Govern de la Comunitat Autònoma està i estarà sempre al marge de tot tipus d'intromissions en la representació del personal que es conforma segons la voluntat dels seus integrants i per la qual cosa pareix absurda aquesta sol·licitud, el Govern de la Comunitat Autònoma no es ficarà en res de tot això. Qüestió distinta serà que, respecte a la legalitat vigent, i fent ús de les prerrogatives d'aquesta legalitat, que se li confereix al Govern de la Comunitat Autònoma, faciliti aquesta tasca com pareix ésser la intenció dels representants que estan elegits. El que ha de quedar clar és que l'articulació d'una representació autèntica de personal, al servei de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és qüestió que pertoca fonamentalment al personal, i que el Govern d'aquesta Comuni-

tat, una vegada més li dic, no començarà cap acció que pugui refutar-se, com un intent d'orientació i suplantació a la voluntat del col·lectiu, en el servei de la Comunitat Autònoma. Resumint, en aquest punt, no a la intromissió, sí a la facilitació del procés que duigui la instrumentalització de dita representació amb la mesura en què dita ajuda sigui sol·licitada pel personal afectat i dins, sempre, del context legal en què s'ha de moure. Una altra circumstància que ha de ser també ponderada, és la que es deriva del fet que actualment el personal laboral té una representació elegida amb les condicions legals que regulen el procés electoral, i que la Comunitat Autònoma no té, dins la seva mà, la possibilitat de remoure, abans de finalitzar el seu mandat legal. Aquests càrrecs representatius, pel que, exclusivament, competeix a ells mateixos, en definitiva, decidir la forma voluntària o en forma voluntària, el manteniment o no del seu mandat representatiu. En qualsevol cas, ha estat plantejat en el Govern de la Comunitat Autònoma pel personal laboral al seu servei, havent trobat l'eco adequat a la petició, dins el Govern de la Comunitat Autònoma. Al punt sis, li he de dir també que el Govern de la Comunitat Autònoma, té plantejada, en matèria de personal, com una de les tasques prioritàries, l'elaboració de les plantilles, i parlar de plantilles com en el punt sis ens diu vostè, de plantilles orgàniques, elaboració retardada, sí, és cert, per la gradualitat del procés de transferències, no per culpa nostra, en tal elaboració es tindrà en compte el parer dels afectats, però escolti bé, la Comunitat Autònoma, ja mai no abdicarà de les facultats de direcció i conformació que de l'Administració, de la vigent legislació té. Al punt set, tal exigència és supèrflua quant existeix una plantilla aprovada pel Parlament, estic parlant, Sr. Serra, d'instar el Govern de la Comunitat Autònoma que tenguí exposada públicament la nòmina del personal de la Comunitat Autònoma, no sé què passa, però en aquesta Moció, cada línia diu Comunitat Autònoma. Li repetesc que el Govern de la Comunitat Autònoma sap que en el Parlament hi ha la Llei de Pressuposts, i que la Llei de Pressuposts explica tot això de les plantilles. El que, al respecte imposa la Llei 30 del 84, ho és en referència a l'exercici del 85, i es limita al coneixement públic dels altres funcionaris del departament o organismes, així com als representants sindicals, obligació que aquesta Comunitat Autònoma assumirà, amb els termes legalment procedents. Al punt vuit, el Govern, amb l'aprovació d'un Decret que s'està preparant, de publicació, que s'ha aprovat, millor dit, ha creat l'òrgan d'interrelació entre el Govern i els representants legals del personal per la qual cosa aquests compten amb els mitjans institucionals que garanteixen la seva presència a la intervenció del tema, aquí li he de dir, Sr. Serra, dues coses, la primera és que, textualment, aquest Decret de Comissió Superior de Personal, a l'article vuitè diu, «són competència de la Comissió Permanent de la Superior de Personal actuar com a òrgan de consulta i diàleg amb les organitzacions sindicals i associacions provisionals, professionals representades i representatives del personal al servei de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears», punt i a part. «En tant no es creïn a nivell estatal i articulin amb la Comunitat Autònoma els òrgans i instruments de participació del personal al servei de la Comunitat Autònoma, la Comissió Permanent s'encarregarà d'establir les consultes i conversa-

cions necessàries amb les organitzacions sindicals i professionals amb implantació en aquesta Comunitat Autònoma». I la segona cosa que li vull dir, no sé si vostè ho ha vist, és l'article 12 de la Llei de Mesures de la Funció Pública, aquesta Llei parla de la Comissió Superior de Personal, però no diu la seva constitució, diu que hi ha, no li puc citar literalment, perquè no me l'he apresada de memòria, ja em falla la memòria, diu que el Govern, per Decret, disposarà com s'han de constituir aquestes Comissions Superiors de Personal, per tant, vostè ja em vol avançar sobre el que ha de dir l'Estat, i nosaltres ens hi hem de subjectar, i això és un embull, que és un peix que es menja la cua. I al punt novè, en relació a la llengua, en aquest exercici, de l'any 84, en aquest exercici econòmic, en un principi, limitats a l'àmbit de la Conselleria de Cultura, el Govern de la Comunitat Autònoma ha realitzat una sèrie de cursos voluntaris d'aprenentatge i perfeccionament de la llengua catalana, per als seus funcionaris, que junt amb els que tenen programats per aquest any, i els prevists per a 1986, sempre, com és lògic, que s'aprovin els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma, que supòs que prest coneixerem, dins la Campanya de Normalització Lingüística, suposen la complimentació d'allò previst en la disposició transitòria cinquena, i li repetesc una altra vegada que és disposició transitòria cinquena, no addicional cinquena, em pareix que ja li vaig dir l'altra vegada, damunt l'Estatut és transitòria cinquena, no addicional cinquena, punt quart del nostre Estatut, això representa, econòmicament, per a l'any 84 una quantitat de 2 milions de pessetes, i per a l'any 85, hi haurà una quantitat similar, si s'aprova el Projecte de Pressupost. Crec que, més o manco he contestat les preguntes que s'havien fetes, i crec que queda contestada també la inclusió d'aquestes del Partit, o de la minoria Socialista. Per tant, dic aquí que en nom del Govern no s'accepta la Moció presentada pel Partit Socialista de Mallorca, Esquerra Nacionalista, ni tampoc les esmenes que ha proposades el Partit Socialista Obrer Espanyol, a través de la seva minoria parlamentària en aquesta Cambra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol replicar, Sr. Sebastià Serra? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Cinc minuts és poc temps per replicar a tan important i densa intervenció per part del Govern, però voldríem esser molt clars. Efectivament, Sr. Llompart, no represent ni representem cap col·lectiu laboral i a cap moment pens que ho hem dit d'aquesta manera, però sí li vull fer saber que dia quinze d'octubre del 84, es va fer pública la plataforma de funcionaris i personal laboral de la Comunitat Autònoma, se'ns va fer arribar com a Grup Parlamentari, com supòs que a tots els Grups Parlamentaris i al Govern, i l'esperit d'Esquerra Nacionalista (PSM), abans de fer-se pública aquesta plataforma i posteriorment, ha coincidit essencialment amb les propostes dels diversos col·lectius de treballadors, òbviament transferits, personal laboral, etc. Estam molt satisfets de la coincidència amb aquests col·lectius i això hem expressat, i cronològicament pensam que queda molt clar. Pareix que vostès assumeixen una sèrie de

coses i al darrer diuen que estan amb desacord amb tota la Moció d'Esquerra Nacionalista, amb els afegits del Grup Socialista, bé, haurem d'anar molt concretament a dir un parell de qüestions. Per tant, si vostès no accepten cap punt, nosaltres anàvem a demanar votació separada, i la demanem si és que hi ha qualche punt que vostès acceptin, perquè així mateix ara en queden dotze de punts, però si vostès parlen que no n'accepten cap, bono, quedam dins la confusió més absoluta, perquè vostès continuament han dit, farem, assumirem, tenim un esborrany, tenim un Decret fet, que s'ha de publicar, però tot pareix que s'ha de fer, i pareix que concrecions n'hi ha, per ara, poques, si bé hem de reconèixer que pareix que vostès estan accelerant el procés, quant a normativa general. Sr. Llompart, jo dubt molt quan m'ha parlat del punt primer, respecte a la derogació del Decret, i que vostès parlen de modificació, ens pareix bé, modificació, derogació, la veritat pareix que anam bé, però quan vostè m'ha parlat de personal, nou tipus de contractació, interins, etc., em dona la impressió que no interpretem igual la resolució d'onze de setembre del 84 del Ministeri d'Administració Territorial, publicada en el Bolletí Oficial de l'Estat, de dia 17 de desembre del 84, em sembla que aquí hi ha una interpretació molt diferent, i no voldríem de cap manera que ens tornem a trobar amb un Decret que no interpreti o no conegui amb profunditat coses que han aparegut fa molt poc temps. Sr. Llompart, les darreres proves, vostè ha parlat de darreres proves, jo n'hi vaig parlar en el debat anterior, vostè no em va replicar, i jo no vull que s'ofengui, però vull insistir, hi ha hagut proves en què no s'ha sabut el tribunal, no s'ha sabut el temari, no s'ha demanat identificació als opositors. I això és una cosa que, la veritat, pensam que ja estava desterrada de les nostres latituds, sempre sabem que hi ha possibilitat de parts i quarts, uns perjudicats, els altres guanyadors, però hi ha unes condicions mínimes que creim que hi ha hagut proves, a més de poca publicitat, però vaja, deixem la publicitat, em conform demanant-los qüestionaris, tribunals públics i identificació d'opositors. Per altra banda, ens parla que es respectarà, en el punt segon, tots els principis, tots els principis de promoció, de facilitar, d'acceptació, i que vostè diu no perquè sigui una Moció nosaltres ho acceptam, la qüestió de promoció; però nosaltres ens demanam, quina ha estat la feina feta fins ara? qui és la gent objectivament beneficiada dins l'Administració de la Comunitat Autònoma? qui és la gent que està ocupant un lloc de treball i uns altres? i, fins a quin punt la gent transferida, i els laborals, i sobretot, la gent amb una situació de sou més baix ha estat afavorida quant a la seva promoció interna? Retribucions és un tema molt important, que li vull insistir, vostè ha parlat que vostès segueixen la legalitat, que vostès volen, negocien, que volen seguir negociant, però nosaltres demanam concreció i mètode, perquè el mètode no és, en absolut, els decrets de retribucions, que vostès han fet el 83 i el 84, perquè nosaltres interpretem que han creat, no direm que han creat més agravis, però que han continuat amb greus agravis, de tal manera que hi ha gent que fa la mateixa feina i cobra, a vegades, el 70 o el 80 % més que una altra que seu a la taula de devora. Pareix que en el terreny del conveni col·lectiu estan canviant de criteri, que pareix, que en aquests moments, ho estan acceptant, però jo els deman, i a què ve que l'IMAC s'hagi de pronunciar,

quan tenim una legislació estatal, quan tenim uns coneixements jurídics tant el Govern com tots els Grups Parlamentaris, a que ve tanta reflexió i tanta discussió i tant de temps per arribar a un conveni col·lectiu, no és més net, ja acceptar que s'ha de fer un conveni col·lectiu i acabem una vegada per totes amb aquest tema? Eleccions del personal, per favor, no intromissió, hi estam completament d'acord, Sr. Llompart, però el que sí creim és que el Govern pot afavorir i pot intentar que es faci una normativa provisional d'eleccions, afavorir que es desenvolupin els drets dels treballadors i la seva representativitat, que creim que és un tema molt important, i quan parlem de representativitat, Sr. Llompart, no parlem només d'organitzacions sindicals, parlem de representants dels treballadors, que això és un tema que supòs que ha estat pel temps que tenia que se li ha oblidat, no només hi ha sindicats, sinó representants dels treballadors. Nòmina pública, diu vostè que s'assumirà, jo he apuntat a una nota i ben bé, però no és qüestió d'utilitzar el futur...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant...

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Es qüestió de concretar i no és qüestió només de Llei de Pressuposts, és qüestió que la nòmina sigui pública pels propis treballadors de la Comunitat Autònoma. El mateix que les plantilles orgàniques, ja està bé de trasvàs de lloc, de gent que avui va a un lloc, i es planteja a veure si el canviem de lloc, no se sap mai ben bé per què. Comissió de Personal, no ens volem avançar, en absolut, a la normativa de l'Estat, però sí que volem reivindicar una vegada més que als llocs on es resolen temes importants, hi ha d'haver representants dels treballadors, no només consulta i diàleg, sinó en el lloc de decisió hi ha d'haver representants. Esperem la normativa estatal? Nosaltres creim que ja hi ha d'haver mesures provisionals, concretes a l'espera de normatives o de la Llei de la Funció Pública, però no pot ser que temes com gratificacions i temes que transcendeixen del debat que avui tenim i que afecten molta de gent, siguin temes que només es resolguin amb consultes i diàlegs que, moltes de vegades, no passen de consultes i diàlegs, li vaig alabar el seu talent de diàleg, en aquesta Cambra amb to més agre o manco agre, que ara no discutirem, o amb els treballadors, però també li vull dir, Sr. Llompart, que vostè cau en contradiccions, perquè concrecions n'hi ha hagudes poques...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant...

EL SR. SERRA BUSQUETS:

...i fins i tot, declaracions recents seves als mitjans de comunicació i que vostè no ha desmentit, de dia 7, de dia 9 de novembre i dia 13, crec que contradueixen coses que vostè ha dit aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol contrarreplicar el representant del Govern?

EL SR. LLOMPART SALVA:

Aquesta darrera cosa que m'ha dita, Sr. Serra, em pareix que vostè no ho sap. Jo li mostraré la nota enviada al periòdic, i vostè ja em dirà, després de llegir-la si s'ha replicat o si no s'ha replicat. I esperi un poc, no corri, perquè per córrer, a vegades cau. Jo, a vegades, no l'entenc a vostè, representant de treballadors, bé, no té res a veure amb els sindicats o amb les associacions tal, on? o és que la plataforma de funcionaris no ho és, representant de treballadors? Vostè mateix m'ho ha confessat, i és amb aquests senyors, i amb les representacions laborals, amb els que tenim converses, jo sé que vostè està assabentat. I m'agradaria saber això de l'IMAC, d'on ho ha tret, vostè ha citat l'IMAC, aquí, i m'agradaria saber d'on ho ha tret, perquè jo no li he dit res de l'IMAC, vostè ho ha tret, i això em fa sospitar una cosa que en aquest moment no li puc dir. Vostè em diu que accepta el Govern, però que no accepta, és una cosa molt clara, si vostè ens demana una cosa que està funcionant, com ho hem d'anar a acceptar, demana converses, demana tal, demana qual, demana allò de més enllà, i si això està en marxa, com ho hem d'acceptar? què vol que ens aturem i comencem una altra vegada perquè vostè ens ho diu? fins aquí podem arribar. Em pareix que en aquest punt, Sr. Serra, em permeti que li digui, també sense ofensa, que en aquest aspecte, vostès han arribat tard. S'ha conformat vostè amb el punt número 1, jo aquí em pareix que únicament li he de donar les gràcies, no interpreta el mateix amb els interins, ho sent molt, no sé perquè ho diu, aquesta disposició que vostè ha citat, si s'interpreta «latu sensu», pareix que és ben clara. Les proves, bé vostè tindrà totes les informacions que vulgui, però no vol dir que siguin exactes, no perquè vostè ho diu han de ser exactes, o no perquè li contem ha de ser així, vostè vengui i ho veurà, i després discutirem, si és així o si no és així. Sous baixos, retribucions, ja ho sabem, si això ho sentim de fa molt de temps, i vostè sap la política del Govern, és anar a fer una labor positiva per dur-ho envant, el que no pot ser és «ahora, ya», no pot ser, això, o si no, vostè em doni una solució, i si aquesta solució és acceptable, jo la proposaré al Govern, em doni una solució, i la proposaré al Govern si és acceptable. Li diré una altra cosa, en aquest aspecte dels sous, i és que actualment es fa un estudi per un professional, llicenciat en econòmiques, que està mirant, precisament, aquest punt, i ja fa dies, ja fa setmanes, que està fent un estudi sobre això, i això vol dir, i vostè no ho sabia, supòs, i això vol dir que ens movem de qualque manera, per amor de Déu, o és que hem d'anar amb un cartell pels carrers a dir avui hem fet això i demà hem de fer això altre? Senyor meu, però, un poc de seriositat, si hem de fer un Govern a base de garrotades, no en sortirem, que consti que a mi no em fan por les garrotades, eh? encara em sé defensar, em referesc als punts de vista normals. Nòmina pública, ja li he dit el que havia de dir. Comissió Superior de Personal, també li he dit el que havia de dir, què vol que la facem, li diguem al Govern, Sr. Govern, «Excelentísimos señores», el Sr. Sebastià Serra, de la minoria d'Esquerra Nacionalista, diu que vostès han de posar en el Decret de formació de la Comissió Superior de Personal, això, això, això i això. Li envii vostè, directament, i em deixi d'històries. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaume. Pels Grups que no han intervingut en el debat, volen intervenir? El Sr. Antoni Roses, del Grup Regionalista de les Illes té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ROSES JUANEDA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Hem sentit les parts, el Portaveu del Grup d'Esquerra Nacionalista i el representant del Govern, en aquest cas, el Conseller d'Interior, Sr. Llopart, i realment, nosaltres decidim, el Grup Regionalista, no donar suport a aquesta Moció del Grup Esquerra Nacionalista, per diverses qüestions que, breument, exposaré. A més de la brillant intervenció del Conseller d'Interior, amb uns arguments molt convincents, a part d'això hem de dir que nosaltres també volem que les diferències que hi ha existents dins el personal de funcionaris i laboral acabin, nosaltres les coneixem de prop, les coneixen també, a causa d'una sèrie de motivacions i circumstàncies personals, que no és lloc de dir-ho, no ho mencionaré, però coneixem aquesta problemàtica a fons, i nosaltres també volem que existesqui aquesta igualtat de drets a què ha fet menció el Sr. Martín i el Sr. Serra, nosaltres també estam convençuts i lluitarem per això. Però, amb l'exposició que ha fet el Conseller d'Interior, de moment, nosaltres li hem de donar crèdit, i l'extracte que nosaltres treim d'aquesta Moció, els punts bàsics, els punts més importants, el cavall de batalla, creim que, de moment, està en vies de solució, per un costat, i nosaltres prenim nota d'això, si pertoca un dia ho treuríem damunt la taula, de moment, nosaltres veim que el Govern aprovarà, dins un futur, a breu termini un Decret de Modificació del Decret 64/84, sobre la contractació. Un altre punt important és que el Govern ens ha assegurat aquí, també prenim nota, que respectarà quantes normes tinguin el caràcter de bàsiques, crec que ha dit textualment, amb arreglament i consonància amb la Llei de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, més o manco ha vingut a dir això, i és un punt important. Se'ns ha assegurat també que ja existeixen actualment negociacions amb el personal laboral i amb el personal de funcionaris, que aquestes negociacions ja han començat, malgrat això he de fer un incís aquí, i donar la raó al Sr. Serra, que realment no se'ns han donat dades mai, això és un punt en què té raó el Sr. Serra, però malgrat això, se'ns ha assegurat que aquestes negociacions ja han començat. Hi ha uns altres aspectes que, això és el nostre punt de vista, creim que estan un poc fora de lloc, que vagin inclosos dins aquesta Moció, que aquest sigui el marc per resoldre, com és el punt 5 i 7 de la Moció, nosaltres creim que això és una clara intromissió dins el que podria dir són les activitats dins el marc sindical, nosaltres no creim que sigui el Govern qui hagi de celebrar aquestes, o induir que se celebrin aquestes eleccions sindicals o de representants del treballador, com el Sr. Serra ha alludit, creim que no és el Govern que ho ha d'organitzar, i també se'ns ha assegurat, més o manco textualment repetesc, el Sr. Conseller d'Interior ens ha dit que el Govern té com a tasca prioritària l'elaboració de plantilles orgàniques de la Comunitat Autònoma, per tant, amb tots aquests que creim que són els més importants i que en extracte resumeixen la importància d'aquesta problemàtica vigent, actual, nosaltres creim que les preocupacions, de moment,

que exterioritza Esquerra Nacionalista amb la seva Moció, no tenen raó d'existir, d'existir, sí, però vull dir, de moment, dins un termini, dins un futur pròxim, ja que pareix que les mesures per resoldre aquesta problemàtica s'han ja iniciat, i, de moment, nosaltres, donam crèdit al Govern. També hi ha una altra raó, paral·lela a aquesta exposició que jo he fet breu sobre per què no donarem suport parlamentari a aquesta Moció, i és que el Grup Regionalista, coherentment amb la seva postura en aquesta Cambra, nosaltres entenem que estam aquí per dur endavant una tasca i una labor legislativa i de control a l'acció del Govern, però no estam aquí, cosa molt diferent, per dir al Govern què és el que ha de fer dins les pràctiques i normes habituals, que es puguin entendre per pràctiques i normes habituals de la seva tasca, no estam aquí per dir-los què és el que han de fer, com, quan i de quina manera. La nostra missió aquí està clara, legislar i exercir l'acció de control a la tasca del Govern. El Grup Regionalista no donarà suport parlamentari a aquesta Moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció. Pel Grup Popular, té la paraula, el Sr. Joan Verger. Disposa, Sr. Verger, d'un temps de deu minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tènia una intervenció bastant llarga damunt aquesta Moció, però pens que després de la intervenció del Conseller d'Interior, convé que la resumeixi perquè ens fariem repetitius en molt dels seus punts i en molts dels seus plantejaments. Per suposat que moltes de les inquietuds, que totes aquestes inquietuds que hi ha en aquesta Moció el Grup Popular també les comparteix, però ens ha dit el Conseller d'Interior que moltes estan resoltes, i altres estan en vies de solució, per consegüent no creim que sigui necessari aprovar aquesta Moció quan el camí ja s'està fent. El primer punt i el segon punt d'aquesta Moció, ens han dit, per part del Govern, que adaptaran el seu Decret 64/1984 de 9 d'agost, a la Llei de Mesures urgents de la Reforma de la Funció Pública, doncs, molt bé. El mateix pel que fa referència al punt segon. Les manifestacions que s'han fetes respecte al tercer i quart punt d'aquesta Moció no hem de fer més que fer nostres les paraules del Conseller perquè em pareix que l'explicació ha estat suficient. Respecte al punt cinquè, que hi hagi d'haver eleccions dels representants dels representats del personal laboral, per suposat, i això supòs que la Comunitat Autònoma ja ens ha manifestat aquí que ho té present i ho durà endavant, no interferirà en aquesta elecció, sinó que donarà facilitats perquè es facin. En el punt sisè, confecció de plantilles, ja sabem que és necessari la confecció de plantilles, ens han dit de la dificultat i tots els Grups Parlamentaris coneixen perfectament la dificultat d'aquests moments, tenir ja les plantilles confeccionades, sabem que ho faran, quin ha estat el motiu? Nosaltres pensam que el procés de transferències de personal és complicat, ha estat complicat i fins fa molt poques dates no s'ha completat. Respecte al punt set, com s'ha dit molt bé, si es publica un Decret de retribucions al Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma, i el Parlament té, a través de la Llei de Pressuposts, coneixement de les retribucions de personal, pensam que no fa falta donar o exposar

públicament més nòmimes de personal. Al punt vuitè ens han assegurat per part del Govern que ja ha creat una Comissió, un òrgan d'interrelació entre el Govern i el Personal, em pareix correctíssim, per part del nostre Grup l'estalonam, creim que és necessari, creim que és necessari que hi hagi discussions, comentaris entre el Govern, la Comissió del Personal o el representant del personal, perquè d'aquestes discussions surten les solucions. I respecte al punt nou, aquest sí que és un tema que em fa gràcia, i li diré per què. Si hi ha una Comissió d'interrelació entre Govern i personal, o s'ha de discutir un conveni pensant que és en aquells llocs allà on s'han de discutir els cursets que interessant el personal, el personal supòs que proposarà al Govern el curset de català o altres, això és el que normalment es fa i llavors decidiran conjuntament, m'imagin, i així nosaltres ho demanam, que els cursets no venguin imposats des d'aquesta Cambra, sinó des de la discussió entre el personal i el Govern. Moltes gràcies. Nosaltres, per tot això, rebutjam aquesta Moció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Verger. Li vaig a fer la següent pregunta, Sr. Sebastià: ha fet la suggerència al llarg de la seva exposició que tal vegada demanaria la votació paràgraf per paràgraf. Aquesta Presidència que, coneixent l'opinió del Grup Regionalista i del Grup Popular, li suplicaria que no em mantengués aquest criteri.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Efectivament, Sr. President, no la mantenim, òbviament, però sí voldríem una curta intervenció per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Crec que no procedeix, perquè no he sentit jo cap contradicció de bon de ver.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Les hi puc enumerar?

EL SR. PRESIDENT:

De moment, senyors, passam a la votació d'aquesta Moció, de manera que les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Moció amb les esmenes introduïdes i acceptades pel Grup Socialista, pel Partit Socialista, es volen posar drets, per favor? Secretària, vol procedir al recompte? 24. Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de la Moció, es volen posar drets, per favor? 27. Poden seure. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, no n'hi ha. Per tant, queda rebutjada la Moció per 27 vots en contra i 24 a favor. I passam al punt següent que és també la Moció 988, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, congruent a la Interpel·lació 778, i relativa a la problemàtica general dels Centres d'Interès Turístic Nacionals existents a les Illes Balears. Per defensar la Moció, té la paraula, pel Grup Socialista, el Sr. Francesc Triay Llopis. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

2.—c)

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, la Moció del Grup Parlamentari Socialista, sobre política

de Centres d'Interès Turístic Nacional debatuda en el darrer ple, consta de quatre punts, que vaig a glossar ràpidament. Com a conseqüència del repàs que en el debat de la Interpellació vaig fer amb la celeritat que obliga el Reglament, sobre la situació de cada un dels 8 centres, i de les manifestacions que posteriorment va fer el representant del Govern, creim, el Grup Parlamentari Socialista, que és necessari que el Govern elabori una informació detallada, exhaustiva sobre la situació avui, a 1984, de cada un d'aquests centres en relació a tots els aspectes que afecten els seus compromisos establerts a la Declaració de Centre, en el Pla de Promoció Turística i en el Pla d'Ordenació Urbana i Projectes posteriors i llicències, etc. Creim que això és una funció claríssimament transferida i que està en mans del Govern de la Comunitat Autònoma, tant pel que diu l'article 23 de la Llei de Centres quant a la funció genèrica de fiscalització i sanció, com pel que diu l'article 27, que habituats a veure els temes de Centres d'Interès Turístic en relació a una determinada Conselleria, la de Turisme, ens oblidam que hi ha altre tipus de competències, transferides també a la Comunitat Autònoma, per altres vies, com és la via d'Obres Públiques i Vivenda, i l'article 27 diu exactament, i està transferit, que el Ministeri de Vivenda i Obres Públiques, a través dels seus òrgans competents exerciran «la vigilància y el control técnico sobre las obras que se lleven a cabo como consecuencia de los planes de ordenación en los centros y zonas, declarados de Interés Turístico Nacional», per tant, tant des d'un punt de vista de la funció genèrica, com a la menció específica al control urbanístic, la Comunitat Autònoma té a les seves mans totes les regnes per elaborar i treure les posteriors conclusions que siguin necessàries. Aquesta és la informació detallada que demanam en el primer punt, que facin en el termini de dos mesos i que la duguin en el Parlament per poder treure les conclusions que siguin pertinents. En realitat, aquest primer punt, amb una altra redacció, no exactament igual en el seu contingut, però ja formava part de l'acord, unànimement pres a 1981, pel Consell General Interinsular, i que creim que no va arribar a complir-se, i que és hora ja, un any i mig després del Govern de la Comunitat Autònoma, resultat de les eleccions autonòmiques, que se li doni compliment en el sentit que nosaltres proposam. Els apartats 2 i 3 de la Moció, persegueixen un objectiu mateix, que és el de la revisió de determinats plans parcials de Centres d'Interès Turístic Nacional, en el punt dos dels centres que ja han superat els quinze anys des de la seva aprovació i que, per tant, hi estan inclosos amb unes determinacions específiques, de la Llei de Centres i del seu Reglament que diu, com és lògic, i això és coherent amb el que diu la Llei del Sòl, que els plans tenen vigència indefinida, però simultàniament que als 15 anys seran necessàriament revisats. Creim que correspon, diu la Llei, diu el Reglament, a centres que per la revisió dels plans s'hauran de dur a terme els mateixos tràmits que per a la seva aprovació, i com que a l'aprovació de plans de Centres d'Interès Turístic hi ha una participació regulada a nivell de tràmits preceptius i d'expedients a fer per part del Govern de la Comunitat Autònoma, interpretam que també en aquesta revisió és imprescindible la participació, si bé no li correspongui la darrera paraula, i que, per tant, aquest és el sentit de la proposta, d'iniciar, de formar l'expedient per elevar-lo al

nivell de Secretaria d'Estat de Turisme per a la seva resolució. El punt tercer, també, de cara a una revisió de planejament, s'empara no en aquesta revisió, diguem, obligada als 15 anys de vigència dels plans, sinó a l'article que regula les circumstàncies excepcionals que es poden donar als Centres d'Interès Turístic Nacional i que també està clarament establert en el Decret de Transferències que correspon a la Comunitat Autònoma com a substitució del que era el Ministeri d'Informació i Turisme, correspon avaluar, iniciar i informar favorablement aquest expedient de circumstàncies excepcionals, i creim que en aquest moment, a l'espera d'aquest informe, si s'aprova, que realitzi el Govern sobre l'estat actual de tots aquests vuit centres, hi ha uns casos en què ja no és necessari esperar més, per poder jutjar que estan en circumstàncies excepcionals, són aquells en què el promotor ha desaparegut, per fallida i aquells altres en què hi ha una greu contradicció entre valors ecològics o paisatgístics reconeguts, documentats i la totalitat o part d'aquests planejaments aprovats. Creim que aquest fet que un promotor que no existeix, i aquest altre del perill d'una greu destrossa d'elements paisatgístics o d'equilibris ecològics, motiven, justifiquen que el Govern es plantegi la revisió per circumstàncies excepcionals d'aquests planejaments. I per últim, i a la vista de la pràctica habitual que està fent el Govern de la Comunitat Autònoma en relació a allò que són competències urbanístiques municipals, reconegudes a la Llei del Sòl, i emparades totalment a tot l'Ordenament Jurídic, ja fins i tot amb anterioritat a l'any 75, que és l'any de la reforma de la Llei del Sòl, amb sentències del Tribunal Suprem, clares i expeditives, com posteriorment a l'any 1975, doncs, a la taula de vigències del text refús de la Llei del Sòl, creim que s'ha de fer una declaració per part del Parlament, i el Govern l'ha d'executar, de no intromissió, de no ingerència en allò que són les competències municipals, en concret les relatives a la concessió de llicències d'obres, en els tràmits municipals dels plans parcials que hi pugui haver, perquè serien ja revisions o modificacions dels Centres d'Interès Turístic i a l'aprovació de projectes d'urbanització, en aquest sentit vull recordar en quins termes la Llei del Sòl diu, «que estarán sujetos a licencia, a previa licencia a los efectos de la Ley, los actos de parcelación y uso del suelo...» etc. Fa una gran descripció. I que l'article 179 diu que «la competencia para otorgar las licencias corresponderá al Ayuntamiento salvo en los casos previstos en la presente Ley», que no hi ha cap cas en relació als Centres d'Interès Turístic Nacional, en concret; que per tant creim que, si bé no ha estat una interpretació nova de la Conselleria de Turisme o del Govern de la Comunitat Autònoma, aquesta manera d'interferir la concessió de llicències municipals en els Centres d'Interès Turístic o l'aprovació de projectes d'urbanització, l'aprovació definitiva dels projectes d'urbanització, perquè açò es venia fent per la Secretaria d'Estat de Turisme, d'una manera desigual, però d'una manera igualment, jutjada quan hi ha hagut litigi sobre aquest tema, creim que és el moment que les contínues i renovades manifestacions a favor de l'Autonomia Municipal, que moltes vegades pequen d'abstracció i, d'ampulositat, s'apliquin en concret a casos aquí on la competència municipal, fins i tot per davant, amb anterioritat a la Constitució Espanyola de 1978, estava ja clarament establerta. Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció. Volen... Per part del Govern de la paraula el Conseller de Turisme, Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs, Diputats, Abans d'entrar en els quatre punts, vull, una vegada més, fer una declaració de principis, per part de la política que du endavant el Govern de la Comunitat Autònoma en temes turístics. Des que es va constituir el Govern s'ha dut o s'ha intentat dur una rigorosa política, tendent a una ordenació turística racional i equilibrada a cada una de les illes, i a la vegada, s'ha donat suport i s'ha demanat la creació i la revisió, per part de cada un dels Ajuntaments, de Normes Subsidiàries o Plans Generals d'Ordenació. I lent un entre parèntesis, voldria dir que l'Autonomia Municipal, encara que està contemplada per la Constitució, no ens ha d'obcecar, perquè estam cansats de veure municipis que no tenen cap ganes d'aprovar cap pla d'ordenació ni cap normes subsidiàries perquè així els va millor, i això és trist. I aquí estam xerrant, constantment, d'Autonomia Municipal i hauriem de saber que una cosa és respectar la Constitució i l'altra és fer-los comprendre que no es pot continuar amb aquesta dinàmica, perquè si els Consells Insulars es dedicassin a aplicar la disciplina urbanística com s'ha d'aplicar, s'aturarien un 60 % d'obres, i això en aquesta Cambra s'ha de dir, d'una vegada per sempre. Nosaltres veim amb preocupació l'existència dels vuit Centres d'Interès Turístic, i ho hem repetit una vegada i altra, autoritzats en el seu dia per l'Administració Central i que a l'alberc d'una Llei i un Reglament, pensats per a altres situacions ben distintes de les actuals, signifiquen uns compartiments tancats que dins l'ordenació urbanística rompen totalment el principi d'unitat que sempre l'ha d'inspirar. El Govern entèn, a més, que amb l'existència d'aquesta Llei i Reglament es conculca el principi d'Autonomia de les Corporacions Locals, aquelles que tenen ganes de fer unes normes subsidiàries o un pla d'ordenació, seriosament, no de totes, i que incideix negativament en aquest aspecte. Conseqüentment amb la idea que la Llei i el Reglament dels Centres d'Interès Turístic varen ser aprovats l'any 63 amb una conjuntura turística, completament distinta de l'actual, el Govern creu que avui es disposen d'instruments jurídics més flexibles i adequats per aconseguir, a través de l'ordenació autonòmica de l'activitat turística, que és competència exclusiva, segons el nostre Estatut, de la Comunitat Autònoma, una adequada ordenació i promoció del Turisme a Balears. Dit tot això, i passant ja al punt concret de la Moció, respecte al punt número 1, vull manifestar, que ja per ofici número 293 de data dia 5 de setembre de l'any 1984, i del qual aquí tenc còpia, es va sol·licitar a la Conselleria d'Ordenació del Territori l'ajuda d'un tècnic per fer l'estudi que vostès demanen a l'apartat número 1. I concretament es van demanar els servicis d'una persona determinada, perquè aquesta persona havia estat la que ja havia fet la revisió l'any 81, per tant, no veim cap inconvenient perquè aquest punt número 1 de la Moció sigui acceptat pels Grups d'aquesta Cambra, si bé pensam que el temps de dos mesos, és una mica curt, i ja que, per circumstàncies que no vénen a compte, jo particularment era de viatge, i no hem pogut

presentar l'esmena, sí voldria que quedàs clar que es farà amb tots els esforços possibles, perquè en dos mesos estigui fet aquest estudi, però que si es retardàs una mica més, i una mica més vol dir un mes o dos mes, aquesta Cambra fos condescendent. Quant als punts número 2 i número 3, Sr. Triay, vostè i jo ja hem discutit aquest tema tres vegades, això, jo amb tota franquesa li vull dir, que en castellà es diu «una patata caliente», la Llei de Centres diu, i vostè ho repeteix, constantment, a la seva Moció, en el Reglament a l'article 59, apartat 2, que «cuando existan circunstancias excepcionales debidamente justificadas, el Consejo de Ministros podrá decretar la revisión de los planes, y, en todo caso, cada quince años se hará su revisión», si vostè en lloc de seguir aquesta línia que vol que seguim per iniciar la revisió dels plans, que és que la Conselleria de Turisme comenci a fer una revisió després de tenir coneixement de l'informe que faci aquest tècnic, que a continuació l'haurém d'elevat a la Secretaria General de Turisme, que després la Secretaria General de Turisme, l'haurà d'elevat al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, que després el Ministre de Transports, Turisme i Comunicacions, l'haurà de dur en el Consell de Ministres i que després el Consell de Ministres l'haurà d'aprovar, això és el camí que ha de seguir, i vostè ho sap molt bé. Miri si era senzill, bastava que vostès xerrassin amb el seu Grup Parlamentari del Congrés de Diputats de Madrid i els demanassin que diguessin al Govern que revisassin la Llei, i ja estava, i ens evitariem unes quantes passes. No obstant, no hi ha res a dir, nosaltres, com vostè bé diu, també tenim l'obligació cada quinze anys de fer una revisió independentment que els centres estiguin en bona o mala situació. Quant al punt 3, per tant, vull dir que no hi ha cap problema per acceptar aquesta Moció, aquest punt número 2 de la Moció. Quant al punt número 3, evidentment com vostè ha dit, és exactament una altra revisió, igual que s'ha de fer en el punt número 2, basada en unes altres argumentacions, només recordar-li que a la redacció vostè recorre a l'article 20, apartat 2 i a l'article 59 apartat 2, que evidentment no tenen res a veure, perquè els hi llegiré. L'article 20, l'apartat dos, diu, «cuando existan circunstancias excepcionales debidamente justificadas, el Consejo de Ministros podrá declarar la revisión de los planes aprobados», el «Consejo de Ministros», no nosaltres. El 59.2., li torn a repetir, «cuando existan circunstancias excepcionales debidamente justificadas, el Consejo de Ministros podrá decretar la revisión de los planes», en el que sí té raó és en el 60, punt 1 del Reglament que el 60 punt 1 del Reglament diu «se entenderá al menos que existen circunstancias excepcionales debidamente justificadas para la revisión de los planes, cuando sobre el particular haya recaído propuesta, informe favorable al Ministerio», en aquest cas, a la Secretaria General de Turismo, «bien sea de oficio, bien a instancia de parte», en això sí, en aquest article nosaltres podem començar un expedient de revisió dels plans. I també el pot començar una Corporació Local, que curiosament, no ens ho han demanat mai a la Conselleria de Turisme. No hi ha cap inconvenient en acceptar aquesta Moció, a l'apartat 3, perquè tenim una base jurídica que és l'article 61, però no els altres dos esmentats per vostè. I quant a l'apartat 4, jo li he de dir, almanco, que em sorpren, no hi ha cap inconvenient a acceptar l'apartat 4, perquè vostè diu que es

mantengui un escrupolós respecte a les competències urbanístiques municipals sobre Centres d'Interès Turístic. Jo, si vós em pot treure cap cas en el qual, des que hi ha aquest Govern Autònom, haguem col·locat els drets de qualsevol ajuntament, li agrairia que davant aquesta Cambra m'ho digués. De totes formes, el que sí li vull dir, que la Llei de Centres diu que distingeix clarament entre les obres per fins turístics i les obres per fins no turístics, i les obres per fins turístics són únicament i exclusivament competència de la Comunitat Autònoma, segons aclareix la Llei a un dels seus articles. No obstant, li torn a repetir que no hi ha cap inconvenient ni un en acceptar el punt número 4, perquè del contrari pareixeria que nosaltres no volíem acceptar el principi bàsic de la Constitució que contempla l'Autonomia Municipal. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol replicar, el Sr. Diputat, Sr. Joan Francesc Triay? Disposa de cinc minuts, Sr. Diputat.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Cladera, Srs. del Govern, comprendran que després de dir que ens votaran favorablement els quatre punts, no puc ser gaire cruel amb les seves afirmacions, encara que no les compartesqui totalment, però el resultat és bo, i, per tant, açò és el que interessa. Vull dir que, en primer lloc, que les competències municipals són competències municipals, tant si els Ajuntaments en fan un bon ús, com un mal ús, es així, desgraciadament i afortunadament, a la vegada, per tant no es pot posar en discussió si un Ajuntament té una competència pel fet que n'hi hagi molts, i és cert, ben cert que a les Illes Balears, hi ha molts Ajuntaments que en fan un mal ús, de les seves competències urbanístiques, que no fan planejament, etc. Vostè em diu que ja hi ha un informe des del mes de setembre del 84, del mes de setembre passat iniciat sobre aquest tema, perfecte, per tant, en lloc de dos mesos que deim aquí, els tècnics corresponents disposaran de quatre mesos perquè dos que n'hi posam i dos que ja n'han tingut, significa que, no crec que hagin de tenir dificultat amb quatre mesos fer aquest informe, a no ser que l'haguessin iniciat i l'haguessin deixat anar, supòs que haurà estat una cosa contínua i que hauran fet feina, etc. com toca, no? Per altra part, bé, estam discutint la Moció i tornam al «ritornello» de sempre, que el Grup Socialista podria haver ja anul·lat aquesta Llei. No oblidin que anullar la Llei no significa resoldre automàticament els problemes dels centres existents, i que, per tant, no recordi més les possibles obligacions o deures que vostè creu que té el Grup Parlamentari Socialista, quan realment aquí el Govern té unes competències claríssimes de fiscalització, de control, de sanció, i no ha fet res, no ha fet res de tot això, encara. Vostè em diu que li digui quin és el primer cas d'un Ajuntament on s'hagi conculcat amb les seves competències, primer, els Ajuntaments viuen, i per això crec que és important que el Parlament prengui una determinació i ho confirmi d'una manera solemne, dins la solemnitat que hi ha, per cas, en el Parlament, naturalment, però que els Ajuntaments comencin a saber que els Centres d'Interès Turístic Nacionals formen part del seu territori i que estan sotme-

sos a la seva mateixa Llei General i als mateixos tràmits, perquè per ara el que se'ls ha anat imbuïnt, d'una manera, des de l'any 63, és que allò ni tocar-ho, ni entrar-hi, ni tenir documents, ni res, cobrar les taxes i res més. I açò que vostè diu que les competències, llicències en obres i instal·lacions d'interès turístic corresponen, d'acord amb la Llei de Centres, a la Comunitat Autònoma, açò ho diu la Llei de Centres, però és que açò està completament derogat, perquè l'any 75 i text refús del 76, la Llei de Centres està vigent en allò que no suposi la Llei del Sòl, i la Llei del Sòl diu que totes les llicències les han de donar els Ajuntaments, per tant, açò és un tema que està resolt, i ja hi estava amb anterioritat, a través de sentència del Tribunal Suprem, el que passa és que els Ajuntaments, jo crec que amb bon criteri, també, doncs no són molt litigiosos i no van al Suprem per una llicència més o una llicència manco, però que realment s'està fent una mala pràctica, que no s'està actuant correctament i que açò correspon als Ajuntaments, al marge de l'informe preceptiu que correspongui a la Conselleria o al Govern, que açò no es posa en dubte, perquè són competències concurrents, però que al final la darrera paraula i la llicència d'obres la dóna l'Ajuntament, crec que són temes que no haurien de venir al Parlament a discutir-ho, i que, bé, vostè em diu que cap municipi no ha fet petició d'anul·lació de centres, bé, jo crec que hi ha qualche municipi que l'ha feta, no sé si l'ha feta a la Conselleria de Turisme, perquè clar, la Conselleria de Turisme resulta que quan un municipi, com és el cas concret de Ciutadella, vol l'anul·lació d'un centre declarat, la Conselleria de Turisme es dedica a fer comunicacions dient que ha aprovat les obres d'urbanització, la qual cosa és absolutament il·legal, perquè la Conselleria de Turisme no pot aprovar cap obra d'urbanització, comprendrà que no el considera, a la vista d'aquestes actuacions, deu pensar que tal vegada dirigir a la Conselleria de Turisme una petició d'anul·lació no és correcte, però, de totes maneres, s'ha de tenir en compte que estan disposats a estudiar aquests temes, que no estam aquí per avalar o per venir a donar més ressonància a actuacions municipals, sinó per posar cada competència de cada nivell de l'administració en el seu lloc, i com que crec que açò és una cosa que no és que l'hàgim de decidir aquí per vots, sinó, senzillament, que l'hàgim de reconèixer i que quedi escrita que el Parlament de les Illes Balears, o per majoria o per unanimitat, si és possible, doncs deixar clar que les competències urbanístiques municipals sobre els Centres d'Interès Turístic estan vigents, a les Illes, i que el Govern ho reconeix i ho posarà en pràctica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció. Vol contrareplicar el representant del Govern?

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dient-li, Sr. Triay, que una cosa és la interpretació que vostè faci de la Llei del Sòl i l'altra és la que diguin els tribunals. Hi ha un Ajuntament, que vostè coneix molt bé, que ha perdut un plet, per tant, qualche cosa deu passar, que el té en el Suprem, i vostè ho sap i no ho pot negar. I davant aquestes evidències, no es pot fer demagògia.

EL SR. PRESIDENT:

Els altres Grups, els altres Grups, volen intervenir? Sr. Sebastià Serra, Sr. Antoni Roses, Sr. Cosme Vidal. Sr. Sebastià Serra, disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Serem molt breus. Donam suport bàsicament a la Moció. Estem satisfets que el Govern accepti de bona manera, creim que el Parlament també és per acceptar les coses de bones maneres, si bé, a vegades les crispacions són innecessàries, i volem dir que acceptam, ens pareix bé aquesta Moció, perquè concreta, concreta al màxim, i, al mateix temps, creim que aquest Parlament pot fer unes coses i, de fet, les farà, i creim que a un tema tan complex com és el de Turisme on tants d'interessos s'hi juguen, és bo actuar decididament, sabem que el Govern actua, en alguns terrenys satisfactoriament, en aquest terreny sembla que no ha actuat, i, per tant, en aquest moment, pensam que és una manera de concretar i de treballar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Antoni Roses.

EL SR. ROSES JUANEDA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Obviament, el Grup Regionalista donarà suport a aquesta Moció del Grup Socialista, ja que la situació dels Centres, i no m'allargaré, ja ha estat debatut suficientment aquest tema, el coneixen, n'és necessària una revisió urgent, però que sigui d'una manera pragmàtica i realista, que es pugui adaptar a la situació actual. La mencionada revisió fins i tot pot ésser positiva per a alguns centres, tenim centres, per exemple que tenen una primera fase llesta, en funcionament, però que es dona el cas que l'Ajuntament no pot rebre aquesta urbanització, aquest Centre d'Interès Turístic, perquè la segona fase no està feta. M'imagino que la revisió haurà d'anar en el sentit d'adaptar aquest Centre d'Interès Turístic només a la primera fase, per exemple. Els diferents punts exposats a la Moció, tal com ja va indicar el Grup Regionalista, amb motiu de la Interpellació del Grup Socialista posa en funcionament els mecanismes normals i habituals per iniciar els tràmits de revisió, els únics que nosaltres veïm que existeixen que són els articles 59, 60 i 61, de la Llei de Centres d'Interès Turístics, i a més, la Moció preveu també qualsevol eventualitat que es pugui donar als mateixos centres, eventualitat en el sentit d'anomalies o il·legalitats existents, que n'hi ha. L'apartat primer, i aquí faig un incís per dir que, efectivament, i no comprenc per què el Grup Socialista ha posat un termini de dos mesos, nosaltres, particularment, el trobam curt, òbviament, l'apartat primer assenyala ja l'existència dels articles 23 i 24 de la Llei de Centres, sobre una sèrie de possibles incompliments que donen lloc que es demani la revisió, com és una realització defectuosa, una observància als terminis assenyalats i una desviació dels fins assenyalats en el qual es feia el centre. I els apartats 2 i 3 es complementen, ja que fa referència, l'article 20, apartat primer i l'article 59, apartat tres, a vigència i revisió. I el 3, assenyala que els articles 59 i 60 del Reglament de l'esmentada llei, assenyala i diu que quan existesquin motius o circumstàncies excepcionals, com és una que

anomena aquí l'apartat 3 de la Moció, que és la desaparició del promotor, dona lloc que es demani la revisió. Concretant, consideram que aquesta Moció és correcta i encertada en el seu plantejament, tant en la forma com en el fons. Per tant, el Grup Regionalista li donarà suport parlamentari.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció. Sr. Cosme Vidal, té la paraula, disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. D'entrada, naturalment i d'acord amb l'exposició que ha fet el representant del Govern, el nostre Grup també donarà suport a aquesta Moció presentada pel Grup Socialista. El Sr. Conseller de Turisme ja va dir, en la seva intervenció, quan la Interpellació, la passada, en el passat debat o ple d'aquesta Cambra, que ell no era partidari, o millor dit, que era partidari de la derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic Nacional. Amb això, a part de l'exposició de la filosofia general de la Conselleria de Turisme, crec que ha donat també, o va donar una pauta de quin era el seu criteri en aquest cas concret dels Centres d'Interès Turístic Nacional. Per tant, creim que ja el Govern no només està d'acord en allò que al punt 1 de la Moció Socialista s'exposa o es proposa, sinó que fins i tot com han dit, el setembre, ja va encarregar un treball específic sobre aquest tema, naturalment coincidim amb el que ha dit el representant del Grup Regionalista que dos mesos són pocs, però esperam que amb aquest avanç que va fer, doncs pugui dur-ho a terme, i, per tant, estam completament d'acord. Quant al punt 2, repetir el que ha dit, perquè també és cert, el Consell de Ministres ja hagués pogut dur a terme això que es demana, ara, naturalment, l'última paraula la tindrà també el Consell de Ministres, a través de la Secretaria General de Turisme, a la qual s'haurà d'elevat d'ofici aquest expedient que iniciarà el Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, el punt 3, el mateix per les mateixes raons del punt 2, només afegir això, que sens dubte serà la Secretaria General de Turisme la que farà l'ús que cregui convenient d'allò que li elevarà el Govern de la Comunitat Autònoma. I finalment, el punt 4, com han dit tots molt bé, quasi és òbvi, perquè vertaderament, el mateix Sr. Triay Llopis ha dit que la qüestió de l'Autonomia Municipal ni tan sols hauria d'haver necessitat de dur-ho en aquesta Cambra, per tant, tenint en compte que el Govern, com ha dit molt bé, el seu representant és respectuós amb aquesta autonomia, tampoc no hi ha cap inconvenient. I, per acabar, perquè crec que hem de dir-ho també, és indubtable que no es tracta d'autonomia, sinó que es tracta de voluntat de col·laboració municipal i, en aquest cas, així com la patata calenta dels Centres d'Interès Turístic ha estat passada de l'Administració Central a l'Administració Autònoma, la patata calenta de la disciplina urbanística va ser passada, anteriorment, en temps del Consell General Interinsular, als Consells Insulars, i a ells també els afecta molt, i això ho dic en sentit general, no per esmenar ningú, els afecta molt el grau de voluntat, de col·laboració municipal. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció. Conegudes les opinions dels altres Grups Polítics, tal com han estat manifestades, aquesta Presidència demana a les vostres senyories si aproven per assentiment aquesta Moció. Queda aprovada per unanimitat. Demà aquest Ple, recomençarà a les deu del dematí. Fins demà i bones tardes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagin prenent lloc als seus escons i en breus instants començarà la sessió. Per favor, bon dia. Recomença la sessió. La Secretària procedirà a donar lectura al primer punt a tractar, que és el 830/84, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, la Interpellació relativa a obres adjudicades pel Govern de la Comunitat Autònoma i empreses adjudicatàries. Té la paraula la Secretària.

3.—a)

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

El Grup Parlamentari Socialista, mitjançant escrit del 20 de juny, sol·licità del Govern de la Comunitat Autònoma, i d'acord amb el que es preveu a l'article 14 del Reglament Provisional del Parlament, informació relativa a les obres adjudicades i empreses adjudicatàries. Aquesta informació no ha estat facilitada a la data d'avui, malgrat el temps transcorregut i la reiterada protesta del Grup Socialista, en tot i això, el silenci que guarda el Govern en un assumpte que hauria d'haver aclarit en el primer dia següent a la petició, té per destinatari privilegiat el Parlament, perquè en una recent roda de premsa, el President de la Comunitat Autònoma ha avançat algunes dades relacionades amb la sol·licitud formulada pel Grup Socialista. La nova desconsideració amb la Institució Parlamentària, de la qual la funció és minimitzada sistemàticament pel Govern, ha permès conèixer algunes dades altament preocupants sobre els criteris utilitzats per a l'adjudicació de determinades obres i sobre la vinculació personal del President de la Comunitat Autònoma en relació amb les empreses adjudicatàries. Lamentablement, aquesta realitat se sobreposa a recents actuacions del Govern que foren majoritàriament censurades pel Parlament, i que donen una gran preocupació sobre la idea que inspira els responsables de la Coalició governant en relació amb el destí i la utilització dels fons públics. Entenent que és imprescindible debatre urgentment aspectes que afecten la credibilitat de les institucions i de les persones que les representen, el Grup Socialista interpel·la el Govern de la Comunitat Autònoma sobre el següent: A).—Criteris per a l'adjudicació d'obres. B).—Vinculació del President de la Comunitat Autònoma amb empreses adjudicatàries d'obres. C).—Criteris del Govern sobre el tractament de la informació sol·licitada pel Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Té la paraula el Portaveu del Grup Socialista, Sr. Fèlix Pons Irazazabal. Disposa, Sr. Pons, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Un dels valors que configuren més radicalment el perfil d'una societat moderna i lliure, és l'escrupolositat, cada vegada més exigent, en la utilització dels recursos que els ciu-

tadans confien als governants. Qualsevol qüestió que se suscita en relació a aquest tema, provoca, no ja l'interès o la curiositat popular, sinó la passió més encesa i la més viva preocupació. És lamentable que després d'haver experimentat la censura majoritària d'aquest Parlament, precisament per una actuació que l'opinió pública d'aquestes illes no podia justificar, el Govern hagi estat incapaç d'entendre que la qüestió plantejada per aquesta Interpellació no podia tractar-se ni amb desplants reglamentaris, ni amb arrogants estratègies defensives, ni amb mitges veritats a deshora. És lamentable que la petició de documentació formulada pel Grup Socialista, relativa a l'adjudicació d'obres, no trobàs en el Govern el primer interessat a donar resposta fulgurant a un tema en què el silenci i les excuses per allargar la contesta només podien afegir preocupació i suspicàcia, confusió i dubte. Vostès havien d'haver estat els més interessats a desaparèixer, en 48 hores, la més petita ombra, enviant la relació d'obres i d'empreses adjudicatàries, però, incomprendiblement, en aquell moment, molt comprensiblement, vist allò que hem vist, varen creure que el més prudent era guanyar temps i enviar la relació, pràcticament, el darrer dia del termini, segons la particular interpretació que vostès fan del Reglament. Naturalment, amb aquesta actitud no varen aconseguir sepultar el problema, sinó ben al contrari, despertar la més lògica inquietud i el Parlament, que era destinatari natural d'una petició que s'havia formulat dia 19 de juny, va assistir a les desconsideracions d'unes declaracions del Sr. President, a les quals donava anticipada resposta a la qüestió plantejada pel Grup Socialista. Què els periodistes varen interrogar i demanar? És ben lògic que ho fessin, quan l'absurd retard que vostès cultivaven havia obligat el Grup Socialista a recordar el temps transcorregut des de la seva petició i els remors s'havien disparat. És clar que els periodistes varen demanar, no haguessin hagut de fer-ho si, per aquells dies, vostès haguessin facilitat, ja, puntual informació, però, en qualsevol cas, havent-hi pendent de contestar una sol·licitud parlamentària, era obligat declinar la resposta, si no es volia minimitzar i anul·lar el paper i la funció del Parlament. Creu el Govern que aquest és el criteri correcte a aplicar a les sol·licituds de documentació i d'informació, formulades per aquesta Cambra? Creu el Govern que una petició com la formulada pel Grup Socialista, ha de contestar-se al cap de més de tres mesos i després d'haver avançat dades essencials als mitjans de comunicació? Els altres punts de la Interpellació, criteris per a adjudicar obres i vinculació del President amb empreses adjudicatàries, obliguen a un esforç de concreció i de precisió. Vista la resposta enviada pel Govern, és evident que la temptació més pròxima és la de manifestar que el criteri d'adjudicació ha estat el de contractar les obres amb l'empresa que havia fet l'oferta més avantatjosa des del punt de vista econòmic, circumstància, certament, irrefutable, a la vista de les distintes proposicions rebudes per a cada obra. És possible que el Govern cregui que, en haver dit això, no té per què donar més explicacions, però l'opinió pública demana més explicacions i aquest Parlament està obligat a demanar-ne més. No basta que les empreses adjudicatàries fossin les que havien fet les ofertes més barates, com saben vostès o, com a mínim, com haurien de saber, la contractació d'obres té uns princi-

pis que vostès mateixos han concretat en el Decret 60/1984 de 9 d'agost, publicat al Bolletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, número 13, dia 13 de setembre d'enguany; en aquest Decret, vostès han establert i determinat que per ser contractistes s'han de considerar incompatibles, a més dels prevists a l'article 9 de la Llei de Contractes de l'Estat, el President de la Comunitat Autònoma, els Consellers, els Directors Generals, els Diputats del Parlament de les Illes Balears, els parents fins al tercer grau de les persones assenyalades als paràgrafs anteriors, les societats on qualsevol de les persones esmentades, als tres apartats anteriors, tinguin més del 10 % dels títols representatius del capital social o una participació equivalent al benefici. Aquests són els criteris que vostès han manifestat, no es tracta de fer un judici de legalitat, sinó de fer palesa la incoherència de les seves decisions, perquè, no fa falta que jo ho recordi, entre les empreses adjudicatàries, n'hi ha dues, «Construcciones Torcal, S.L.» i «Promociones Zeus, S.A.» que entren de ple dins les incompatibilitats que vostès mateixos varen fixar, i tot d'una direm per què. Per altra banda, el Decret que vostès varen aprovar, remet a l'article 9 de la Llei de Contractes de l'Estat, hauria de remetre, globalment, a tota la Llei de Contractes de l'Estat que és aplicable a la contractació de la Comunitat Autònoma, o a la de Contractació de Corporacions Locals, si és això el que vostès volen, crec que no, que és la de Contractes de l'Estat; és a dir, vostès assumeixen els criteris que es contenen en aqueixa norma, i no estarà de més recordar que, precisament, l'esmentat article 9 incorpora, explícitament la lletra i l'esperit del Decret-Llei de 13 de maig de 1955, segons el qual aquelles persones que ocupen càrrecs que els fan incompatibles per contractar amb l'Administració Pública, «vienen además obligados a inhibirse del conocimiento de los asuntos que interesan a empresas o sociedades en cuya dirección, asesoramiento o administración, hubiesen tenido alguna parte, ellos o personas de su familia dentro del segundo grado civil», «hubiesen tenido, alguna parte», no només en les que tenen, sinó «en las que hubiesen tenido alguna parte». Es va inhibir, Sr. President, a l'adjudicació de les contractes a «Construcciones Torcal, S.L.» i a «Promociones Zeus»? Ens agradaria que poguéssim donar una resposta afirmativa, les actes de les reunions del Consell de Govern deuen reflectir amb fidelitat la seva actitud, però hem d'expressar el nostre total escepticisme, perquè allò que evidencien els fets no és, precisament, inhibició, sinó un impuls i preferència insòlits a favor d'aquestes problemàtiques societats. Impuls i preferència que ha suposat l'adjudicació de quatre de les onze obres contractades, és a dir, el 36% amb un volum d'obra d'11 milions 835 mil pessetes, que representa el 47% del total de l'obra adjudicada en els contractes, en els quals, segons la seva informació, varen presentar propostes aquestes dues societats. Aquest impuls i preferència dins l'àmbit de les Institucions Autònomes a les quals vostès havien adquirit poder i influència es complementa, significativament, amb l'autèntic monopoli que «Promociones Zeus, S.A.» es reserva per a les obres de picapedreratge d'aquest Parlament on se li adjudiquen el 96% de les ajudes de picapedrer i l'única obra contractada amb empresa de construcció, no especialitzada. Sr. President, només amb això que he dit, em sembla evident que vostès han jugat amb foc i s'han cremat.

Lamentablement, tot i essent greu el resultat de la seva gestió, tot i essent preocupant el criteri amb què es desprecien els principis que vostès mateixos instauraren, aquesta Interpellació resultaria incompleta, sense aportar les dades que fonamenten les afirmacions precedents. Hem dit que hi havia dues empreses aparentment vinculades al Sr. President, aquestes són les raons de la nostra afirmació. «Construcciones Torcal, S.L.» és una empresa de construcció que vostè, Sr. President, va fundar en el mes de febrer de 1969 i, segons el Registre Mercantil, vostè ha estat titular de la meitat de les participacions socials i administrador fins dia 31 de juliol de 1984, data a la qual va transmetre la seva participació al Sr. Pere Font Mateu, apoderat de la societat i treballador de l'empresa. Potser és el moment de recordar que el Debat d'Investidura del President de la Comunitat Autònoma i la presa de possessió del President es varen celebrar a la primera quinzena del mes de juny de 1983, és a dir, més d'un any abans de la data en què vostè es va desvincular de «Construcciones Torcal, S.L.», i potser és el moment de tenir en compte que vostè, Sr. President, va adquirir la categoria de gerent de «Construcciones Torcal» el mes d'octubre de 1980 i que va perdre aquesta condició el mes de juny de 1984, data a la qual va causar baixa laboral a l'empresa, potser és el moment de recordar que aquesta data a la qual vostè causa baixa com a gerent de «Construcciones Torcal» coincideix, significativament, amb la data que el Grup Socialista va demanar informació sobre les obres contractades i les empreses adjudicatàries, juny de 1984. Com es pot explicar que el Govern que vostè presideix adjudicàs obres a una empresa de la qual vostè era propietari del 50% i administrador, i a la qual ostentava la categoria laboral de gerent? La predilecció demostrada a l'adjudicació d'obres a «Promociones Zeus», lamentablement no es pot explicar amb criteris de conveniència econòmica. «Promociones Zeus» és una empresa que es va constituir en escriptura notarial dia 26 d'agost de 1963, i que té una relació i vinculació íntimes amb «Construcciones Torcal», tan íntimes que es confonen. Els socis fundadors de «Promociones Zeus» varen ésser dos parents pròxims de vostè, Sr. President, i una tercera persona; dels dos parents, un era el seu soci, titular de l'altre 50% de «Construcciones Torcal» i l'altre, una cunyada seva, Sr. President; el tercer soci fundador era el Sr. Font Mateu, apoderat de «Construcciones Torcal» des de l'any 75, i persona de tanta confiança que vostè li va vendre la seva participació en el juliol d'enguany i és actualment titular del 50% de «Construcciones Torcal». Es pot dir que «Promociones Zeus» té, realment, la seva personalitat absorbida per «Construcciones Torcal»; afirmació que es completa quan se sap que «Promociones Zeus, S.A.» no té domicili propi i que oficialment el seu domicili és el mateix de «Construcciones Torcal». Com és possible que el Govern que vostè presideix adjudicàs obres a una empresa a la qual parents pròxims de vostè són titulars del 50% de les accions? Com poden explicar aquestes adjudicacions a una empresa que queia de ple a les incompatibilitats que vostès mateixos han consagrat amb tota claredat i rotunditat en el Decret 60/84? Tot això, Sres. i Srs. Diputats, són observacions i preguntes que obligadament ha de fer un observador superficial, però la més mínima profundització en aquest dissortat episodi evidencia aspectes altament preocupants. Efecti-

vament, si qualcú creu que «Promociones Zeus, S.A.» ha fet obres en aquesta casa o que ha fet obres per encàrrec del Govern de la Comunitat Autònoma, va molt equivocadament, «Promociones Zeus, S.A.» no ha fet cap obra, ni en aquest Parlament ni a les distintes Conselleries o edificis que depenen del Govern, «Promociones Zeus» no ha fet cap obra, perquè, en realitat, «Promociones Zeus» no existeix. Com pot fer obres una empresa que no ha tengut mai cap obrer ni empleat, o que, per ser més exactes, es va donar d'alta com a empresa a la Seguretat Social, dia 22 de febrer de 1984, amb un sol treballador, el Sr. José García Torrequebrada, titular d'un 25 % de les accions i propietari del 50 % de «Construcciones Torcal», i es donar de baixa al cap de dos dies, 24 de febrer, és a dir, una empresa que ha estat d'alta, inscrita, inscrita com a tal empresa a la Seguretat Social, tres dies en el mes de febrer de l'any 84. Com és possible que el Govern de la Comunitat Autònoma i el Parlament contractassin obres amb una empresa que ni estava aleshores ni està ara inscrita a la Seguretat Social, amb greu infracció de normes elementals que estableixen que aquesta inscripció és un requisit previ i indispensable per a l'inici de les seves activitats? Com és possible que es presentin factures de treballs fets per «Promociones Zeus» en aquesta casa dies 29 de juliol, 12 d'agost i 19 d'agost del 83, si la Societat no existia ni s'havia constituït, es va constituir dia 26 d'agost? Quines màgiques connexions varen funcionar perquè una empresa inexistente s'introduís de forma tan privilegiada en el circuit d'obres que començava a encarregar la, tot just, estrenada majoria? Com és possible que entitats públiques contractin amb empreses que ni tan sols existeixen? Però sobretot, es demanarà tot-hom com és possible que facin obres empreses que no estan constituïdes i que no tenen ni han tengut mai un sol treballador en nòmina? Quins misteriosos mèrits tenia aquesta empresa inexistente davant altres empreses del ram de la construcció? Quina atracció irresistible feia oblidar solvència, experiència, mitjans materials i humans d'altres empreses de carn i os? Efectivament, «Promociones Zeus, S. A.» no ha fet cap obra ni per al Parlament ni per al Govern de la Comunitat Autònoma, no la podia fer, no té mitjans materials ni humans, totes les obres adjudicades formalment a «Promociones Zeus, S. A.» és evident que s'han fet, qui les ha fet? La resposta és trista, però és clara: «Construcciones Torcal», íntegrament, són els treballadors de «Construcciones Torcal» els que han fet les obres adjudicades a «Promociones Zeus». I arribats a aquest punt, resulta obligat demanar i demanar-se, per què es va constituir «Promociones Zeus» si era una societat sense domicili, sense personal, sense material, i, possiblement, sense capital real? S'acceptaria, arribat el cas, una investigació parlamentària, sobre l'existència real del capital social d'aquesta empresa? Per què es va constituir una societat que no és més que un nom? Per què els socis de «Construcciones Torcal» constitueixen una segona societat amb el mateix objecte social? Quina necessitat tenien els titulars d'una modesta empresa constructora de constituir una espècie de filial, sense contingut real, dedicada, aparentment, a la mateixa activitat constructora? Voldríem tenir una resposta lògica i creïble, però els fets duen a afirmar que l'única explicació possible d'aquesta incomprensible creació de «Promociones Zeus», per part de les persones que la varen fundar i en el mo-

ment que la varen fundar, era la pretensió de fer allò que sabien que «Construcciones Torcal» no podia fer. Què és el que no podia fer «Construcciones Torcal»? concórrer a l'adjudicació d'obres públiques. «Promociones Zeus» és, per tant, un pur i simple artífici creat per vorejar ingènuament totes les incompatibilitats morals, legals i polítiques, i per amagar una circumstància que era impresentable: l'interès i la participació del President a una empresa que feia obres per al Govern i per al Parlament. Comprenc que aquestes són qüestions greus, però com més preguntes es fan, més es tanca la porta d'un dubte i més irresistible resulta la severitat del judici. Quantes obres va fer «Construcciones Torcal, S. L.» per al Consell General Interinsular, abans de la seva substitució pel Govern de la Comunitat Autònoma? A quantes obres públiques va optar «Construcciones Torcal» abans que la Coalició Popular assumís el Govern d'aquestes illes? «Promociones Zeus, S. A.» ha fet cap altra obra pública o privada, a més de les que li ha adjudicat el Govern o el Parlament? Es té coneixement d'altres activitats de «Promociones Zeus, S. A.» al marge de les adjudicacions esmentades? Se sap per qualcú que hagi intentat altres contractes o que s'hagi presentat a altres concursos? Em sembla que la resposta a aquestes preguntes tanca el cercle de les més tristes i pessimistes conclusions, Sres. i Srs. Diputats, totes aquestes reflexions i preguntes no responen a un impertinent exercici d'investigació de vides privades, ni a un rebutjable, a una rebutjable curiositat per intimitats empresarials, aquest no és un problema privat, i no ho pot esser per les persones i empreses involucrades, perquè allò que està en joc és la correcta administració dels doblers dels ciutadans, això no serà mai un problema privat, «Construcciones Torcal» i «Promociones Zeus» han fet obres, entre totes dues, per quasi 17 milions de pessetes. Pot donar el Govern una explicació satisfactòria d'aquestes adjudicacions després de totes les consideracions que s'acaben de fer? El sistema de valors que inspira la vida pública d'aquest país defensa, amb la màxima energia, la incompatibilitat radical entre la gestió pública i els interessos personals de les autoritats i funcionaris, la prohibició de mesclar interessos privats de les autoritats i funcionaris en els contractes públics és extrema, da que es reserven per a la seva infracció, fins i tot, sancions penals, no hi ha, per tant, ni un punt d'excés a l'exigència que aquesta Interpellació planteja; els ciutadans volen saber si aquests 17 milions de pessetes que han sortit de les seves butxaques han servit per afavorir interessos de persones que ostenten càrrecs públics, que intervenen a la contractació d'obres o per afavorir interessos de societats a les quals tenen o han tengut interessos fins ara, o a les quals en tenen els seus parents i pròxims. I aquest Parlament té l'obligació de plantejar aquesta qüestió, perquè el silenci tendria el pitjor dels sentits. És imprescindible actuar per evitar que la rotunda censura que aquests fets mereixen es faci extensiva, indiscriminadament, a totes les autoritats i a totes les institucions. Vostès poden tenir la temptació de dir que ventilar fets com el d'avui no fa cap bon servei a les Institucions, ni a la nostra Autonomia, poden estar segurs que el mal que aquestes lamentables actuacions han fet a les Institucions i al sistema, només és reparable si es ventilen, aïllen i determinen, i es demostra la capacitat del propi sistema per reaccionar en defensa dels interessos generals. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Presi-

dent del Govern, hi ha polítics que, potser, esperarien amb paciència, tota la seva vida, tenir un moment com aquest i disfrutar-lo de forma inqualificable, li puc assegurar que jo pagaria qualsevol cosa per esser, avui, molt enfora d'aquí, però l'únic que m'aguanta i em dona forces per complir amb el que crec que és una obligació, és saber que la democràcia i el sistema de llibertats que, durant molts d'anys, hem treballat per dur en aquest país, té una garantia màxima, precisament, quan es poden viure moments com aquest. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, té la paraula el Sr. Gabriel Cañellas. Disposa, Sr. Cañellas, de quinze minuts.

EL SR. CAÑELLAS FONTS:

Sres. ... Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Seria un intent massa fàcil respondre a la Interpel·lació que ha fet el Grup Socialista amb tres esgarides contestacions, i més després del talant i les formes que ha usat el Sr. Pons, aquí. Però pens que qualsevol podria contestar-li als tres punts de la Interpel·lació, dient-li que el Govern mantén uns criteris que són els que estima els més convenients, en cada moment, per als interessos de la Comunitat Autònoma a l'hora d'adjudicar les obres, que el President de la Comunitat, malgrat li costi creure-ho no està vinculat amb cap de les empreses adjudicatàries, i que els criteris del Govern per al tractament de la informació sol·licitada en el Parlament és, únicament i exclusivament, el que marqui el Reglament, ens agradi o no ens agradi, a cada moment, i que no s'han de saltar aquestes normes ni tan sols quan estigui en joc la personalitat i la moralitat de cada una de les persones, ja que si no, d'aquesta manera, ens farien botar les Normes i els Reglaments cada punt que a qualcú li convengués. Amb aquestes poques paraules quedaria, tal vegada, tancada una qüestió que és desagradable, efectivament, per a tots, no sols per a vostè, pensi en el desagradable que ha estat per a nosaltres, conscients que a un estat de dret l'única, ho entenguin bé, l'única moralitat que cap exigir és la que es deriva de la Llei, però de la Llei amb majúscules, i a la qual ens hem de sotmetre tots, els que governem i els governats, el President de la Comunitat Autònoma i els senyors que l'interpel·len. Però jo, avui, no vull caure en aquesta temptació, crec que és massa perillós deixar unes esgarides contestacions a una cosa on ens hi jugam tant, no hi cauré. Senyors del Grup Socialista, estam participant a un procés de sobreentesos, insinuacions i veritats a mitges que estan incidint en honorabilitats, rectituds i moralitats, vostès mateixos ho han dit i, com que l'honor no es guanya en un dia, per poder-se perdre en un dia, m'estendré tot allò que sigui necessari. Estam duent en aquesta Cambra qüestions, la claredat de les quals està a l'abast de qualsevol persona que, amb bona fe, vulgui jutjar i posí per jutjar les persones, sempre la mateixa bona fe que tots nosaltres estam posant en dur el Govern endavant i en les nostres actuacions de Govern, i dit això anterior, els contestaré, vostè ja ho ha avançat en part, que els criteris de la Comunitat a l'hora, o del Govern de la Comunitat a l'hora de decidir les adjudicacions són els criteris d'honradesa, capacitat, qualitat i millor preu que han d'ornar tota gestió honesta, tota gestió honesta dels doblers públics.

El Govern, senyor del Grup Socialista, no contracta amics pel fet de ser amics, tampoc per afinitats ideològiques, ni a canvi de comissions, ni en funció de favors que sempre, més prest o més tard, han d'acabar pagant-se, Sres. i Srs. Diputats, no els voldria haver d'exposar, aquí, tot el cúmul de relacions que aquests dies estan sortint damunt aquests temes. Nosaltres, Sres. i Srs. Diputats, totes les obres, totes les obres que ha contractat la Comunitat, el Govern de la Comunitat, sempre s'han adjudicat amb paregudes condicions i garanties de qualitat i d'acord amb els informes tècnics que han fet els servicis de la Comunitat, en aquelles empreses que, complint aquests requisits han ofertat el millor preu. Vostè mateix ho ha reconegut, perquè així es desprén de la informació que els ha estat facilitada en el seu moment reglamentari, i a totes les obres, senyors del Grup Socialista, sempre s'han exigit, almanco, tres ofertes, no tres consultes, que hauria estat molt més fàcil, dir que se n'havien consultades tres, sempre s'han exigit, sempre s'ha esperat a fer l'oferta, a fer l'adjudicació que, almanco, hi hagués tres ofertes, aquí no s'han suspeses mai adjudicacions, aquí no s'ha concedit mai, a dit a un sol postor, sinó que han primat la defensa i l'escrupolós respecte pels interessos de la Comunitat Autònoma. Si vostès coneixen, o apliquen, o saben, o practiquen, allà on governen un criteri més honest, més impecable, més intatxable o més correcte, jo els emplàs que senyors del Grup Socialista, ens ho comuniquin, amb la seguretat que, ni vostès el coneixen, ni vostès el saben, ni vostès l'apliquen, ni practiquen criteris més honests, ni més implacables, ni més intatxables dels que aplica el Govern de la Comunitat Autònoma; però encara hi ha més, vostès hauran vist, de la relació que se'ls ha donat, que a més d'això, tan prest com l'obra ho ha permès, s'ha dividit en tants de capítols com s'ha pogut, perquè a l'hora de fer adjudicacions es poguessin fer a industrials separats amb l'única finalitat d'aconseguir, també, una millora dins el cost, màxim si tenim en compte que l'únic justificatiu que tendria pagar percentatges damunt els industrials a un sol adjudicatari, seria el de la coordinació, i pensam que els serveis tècnics que estan a la Comunitat tenen l'obligació, entre altres, de fer aquesta coordinació, i es pot produir una millora en el cost per part de les adjudicacions de les obres. Pens que els criteris són clars, pens que aquests criteris de preu i qualitat que informen aquesta adjudicació són ben clars, i pens més que ja els haurien d'haver quedat prou clars amb la informació que se'ls va donar. Interpel·len, després, damunt la vinculació del President de la Comunitat Autònoma amb empreses adjudicatàries d'obres i, certament, el Portaveu del Grup Socialista ha fet un munt de preguntes que les hauria de contestar aquell que fos el responsable de les empreses en si, perquè jo no puc respondre d'allò que faci una empresa mercantil pel seu compte i pel seu risc, després d'haver-hi estat jo; a mi, no em demani per què els socis d'una empresa constructora decideixen constituir-ne una altra amb més socis, a mi no em demani per què decideixen dividir la seva activitat entre dos títols i dues empreses constructors, a mi no m'ho demani, perquè si jo li contestàs a això, seria senyal evident i clara que jo tendria una informació que en aquests moments no tenc. Però, el que sí els puc aclarir, amb molt de gust, és la, aquesta pretesa vinculació, a pesar que vostès ja ho saben, que vostès ja tenen perfectament clar i que

no necessitarien que jo els ho explicàs. La vinculació del President de la Comunitat Autònoma amb «Construcciones Torcal» i amb «Promociones Zeus», a què vostès es refereixen, són nul·les, no existeixen, no hi són, en aquests moments, ni hi han estat des del moment que jo em vaig fer càrrec o, al poc temps de fer-me càrrec de la Presidència de la Comunitat, precisament amb un esperit de poder-me deslligar, al màxim possible, de qualsevol cosa que m'unís a la meua vida anterior. Aqueixes dues empreses, perquè de les del Parlament jo no en parlaré, hi ha una Mesa que en pot respondre, i a la Mesa hi ha els representants de tots els partits, i ella era la que donava les obres, jo d'aquestes no en parlaré, d'aquestes onze obres, per valor de 56 mil, de 56 milions, 722 mil pessetes, donades fins a juliol del 84, en realitzaren només quatre, i varen esser adjudicades per les mateixes raons abans apuntades, que els pressuposts seus eren els més baixos que s'oferien entre les distintes empreses ofertants, i el fet que en dites, en aquestes empreses hi figurassin parents del President de la Comunitat Autònoma, en aquell moment, no m'ho mescli amb després d'haver estat aprovat per nosaltres un Decret damunt aquestes contractacions, en funció que vàrem interpretar que la Moció feta pel Grup Socialista i acceptada majoritàriament damunt subvencions i damunt beneficis per empreses industrials i comercials no tenia sentit si no s'ampliava més, perquè no creïem que vostès volguessin returar els drets d'unes persones, només a uns moments determinats, sinó que creïem o vàrem creure interpretar, malgrat la nostra manera distinta d'opinar, que era un criteri molt més ample, aquest Decret va sortir amb posterioritat a tots els fets que avui estam parlant i llavors, aquestes empreses, ni hi havia res que justificàs ni autoritzàs, ni permetés, per aquell moment, primer que la raó de parentesc es constituís amb una disminució dels drets dels ciutadans, que no tenen per què suportar i pagar la dedicació política dels seus parents; i segon,, i sobretot, que la Comunitat Autònoma hagués de renunciar a uns millors avantatges d'unes, que unes empreses els oferien per a la realització d'unes obres. Encara més, hauran observat de la informació que se'ls va entregar, que hi ha casos en què aquestes empreses, malgrat fan ofertes, no se'ls adjudiquen les obres, per molta de suposada bona voluntat i d'interès impulsor, que vostès els adjudiquen al Govern i al President, perquè aquestes empreses, igual que altres, perquè n'hi havia, ofertes que amb igualtat de garanties o millors, presentaven, a més, ofertes molt més econòmiques. Com que jo no vull suposar que vostès m'estiguin interpellant, en aquest moment, pel fet d'haver concedit obres al millor postor, voldré referir-me al tema de la meua vinculació personal que vostè ha exposat amb les dues empreses i que tant els inquieta i els turmenta. Amb «Promociones Zeus», vostè mateix ha reconegut que mai no hi he tengut res a veure, hi ha uns parents, això sí, era abans les concessions a la sortida del Decret, això també, per tant, era estrictament legal perquè aquest article 9 que vostè ha mencionat, en absolut, inclou dins ell aquesta prohibició, sinó que vostè ha recorregut a un Decret de l'any 50 que no està especificat a l'article 9 de la Llei de Contractes de l'Estat, i, per tant, de «Promociones Zeus» ni tan sols en vull parlar, és un cas que és mort després del Decret, és un cas que ha nascut sense, en absolut, la meua intervenció, i jo no vull respondre dels actes dels altres que no

m'afecten. Amb «Construcciones Torcal», efectivament, vostè ha mencionat que vaig esser soci i fundador, efectivament, però les meves participacions, en aquesta societat varen esser venudes dia 8 de juliol de l'any 83, abans que s'adjudicàs, ni es fes cap oferta, ni cap obra, em permeti, si no els he de molestar, que els llegeu l'informe que va fer l'Assessoria Jurídica, en aquell moment, en el moment en què això es tractava, diu «en el caso de Construcciones Torcal, debe señalarse que, de la escritura de constitución se desprende que, en el momento fundacional, las cien participaciones sociales son suscritas y desembolsadas, por mitad, por D. Gabriel Cañellas Fons y D. José García Torrequebrada, sin embargo, debe hacerse constar que en los expedientes aparece un contrato privado, de fecha 8 de julio de 1983, con anterioridad por lo tanto a la adjudicación y al otorgamiento del contrato en favor de Construcciones Torcal, intervenido por corredor de comercio colegiado, en virtud del cual, D. Gabriel Cañellas Fons aparece como vendedor de las participaciones de Construcciones Torcal, y D. Pedro J. Font Mateu compra al vendedor la totalidad de dichas participaciones, en el propio contrato se establece un aplazamiento de pago para parte del precio, y se indica textualmente que es pacto expreso, que una vez pagado el segundo plazo ambas partes comparecerán ante notario público para elevar a escritura la compraventa, hoy convenida. Al propio tiempo que se señala que, a partir de este momento, el vendedor cesa como administrador y renuncia, en favor del comprador, a todos los derechos que, como socio, le correspondiesen, detectándolos el comprador, Sr. Font». Diu l'Assessoria, «Ciertamente es que, contrariamente a lo que ocurre en el caso de la transmisión de acciones de sociedades anónimas, del artículo 123 del Reglamento del Registro Mercantil, de 14 de diciembre de 1956, se deduce la necesidad de la inscripción de la transmisión de participaciones sociales por pagos intervivos a favor de persona que no tenga la cualidad de socio, se trata, sin embargo, de una inscripción a la que no cabe atribuir a efecto constitutivo en relación a la transmisión de las participaciones que, desde luego, habrán producido sus efectos civiles o mercantiles, desde la fecha en que, fehacientemente, se produjo; a este respecto, es indudable que la intervención de corredor colegiado de comercio dota de fehaciencia a la fecha de la celebración del contrato, 8 de julio del 83, y a su contenido. La inscripción realizada en este caso produce tan sólo los efectos que le son propios de publicidad frente a terceros. De lo hasta ahora expuesto, debe concluirse que el expediente aparece fehacientemente acreditado, que en la fecha de la adjudicación, 23 de julio del 83, así como también en la fecha que se realizó la oferta, 19 de julio del 83, y que, por cierto, aparece suscrita por quien adquirió la condición de socio, en virtud de la compraventa referida en el apartado anterior, los únicos socios partícipes de Construcciones Torcal eran D. José García Torrequebrada y D. Pedro Juan Font Mateu, por lo que no formaba parte de la misma ninguno de los cargos que podrían dar lugar a la prohibición, contenida en el párrafo séptimo del artículo noveno de la Ley de Contratos del Estado». Queda, per tant, bastant més clar, jo diria que perfectament clar. De totes maneres, i en aquest sentit, voldria fer un incís més, vostès diuen que estan profundament preocupats pels destins dels fons públics, voldrien, i ho diuen a la seva justificació i vostè ho ha repetit, estar segurs que els

fons públics tenen el destí que és oportú, correcte i convenient, i a mi m'agrada que això ho manifestin d'aquesta manera, però m'estranya que la seva preocupació pels destins dels fons públics vagi únicament determinada en funció de cercar les formes i no el fons. Han interpellat vostès, per casualitat, sobre la necessitat i la conveniència de les obres? Han interpellat vostès si els projectes i les bases eren correctes? Han interpellat si els preus inicials que es varen fer pels servicis tècnics i que varen servir de base a les adjudicacions eren reals i ajustats? Han demanat vostès si la relació preu, s'han demanat vostès si la relació preu qualitat era l'adequada? Perquè jo pens que si tot això és així, si aquestes condicions es donen, i a vostès això no els ha preocupat el més mínim, si aquestes condicions es donen, el destí dels fons públics estan assegurats, el destí dels fons públics han tengut un ús correcte, però no, tot això importava poc, comparat a veure si agafàvem el Govern amb una pura, fallada d'una fórmula, per poder-lo desqualificar, i això és una possibilitat correcta i a més tenen l'obligació de vetllar-ho, també em pareix que sí, però m'agradaria que no s'aferrassin, únicament i exclusivament a les fórmules i cercassin, per millora de la democràcia, si a més de les fórmules hi ha un fons que valgui la pena de fer i de manifestar tot el que s'ha manifestat durant aquest temps. Finalment i per acabar, vostès m'interpel·len, i ho dic, Sr. President, perquè m'ha encès vostè el semàfor, m'interpel·len damunt els criteris del Govern al tractament de la informació sol·licitada, jo crec que al principi ja li he dit amb una paraula, el Govern, senyors del Grup Socialista, no té altre criteri que el de la Cambra, jo no sé si nosaltres en feim una interpretació diferent a la de vostès o no, però és l'únic que tenim, el Reglament, i creim que és molt més essencial adscriure's sempre en el Reglament, en allò bo i en allò dolent, quan afavoreix i quan perjudica, que no anar saltant d'un costat a l'altre, en funció de les peticions que es facin, bé des de les pàgines d'un diari, bé des de qualsevol dels Diputats, crec que en tots els moments, per a allò bo i per a allò dolent, si ens atenem a les regles, podem fer que això sigui un sistema que funcioni i no un sistema que ens el saltem a cada moment, i crec que el nostre funcionament difereix bastant d'aquells llocs aquí on vostès tenen majoria, aquí on, quan vostès són qui han de facilitar informació, no sempre la donen, ni tan sols dins els terminis, però no és el nostre problema. El que, de totes maneres, no farà, senyors, el nostre Govern ni aquest President, és declinar de les seves responsabilitats, saben quines són i les volem atendre, i no voldrem permetre que siguin més que quan aquestes minories es convertesquin en majories, que s'assumeixin les funcions de direcció política que competien al Govern i només al Govern, des d'altres caires, i allò que doncs, no hem fet ni pensam fer és ballar al so que ens toqui l'oposició, seguirem sempre les normes del Reglament, i en aquest cas ho podia fer encara amb més especificitat que mai, perquè l'únic perjudicat en la seva fama i la seva honorabilitat era jo, i per tant em podia permetre el luxe de no treure, a petició de qualsevol i a fora del Reglament, els expedients que estan dins les Conselleries o dins la Presidència, més que quan sigui a través d'aquest Parlament i no entregar-los al primer que els me demani; i res més, senyores i senyors, jo vull acabar aquí, vull acabar aquí i únicament afegir que el fet que doni la casuali-

tat que «Construcciones Torcal» em donàs de baixa, de la meua assegurança, que per cert era només a mitja jornada, el mes de juliol de l'any 84, és una cosa a la qual no m'ha de preguntar a mi, sinó que li haurà de respondre «Construcciones Torcal», que jo seré el primer que li demanaré, per què en el moment en què jo em vaig donar de baixa, varen esser, em perdoni, tan beneïts, que varen seguir pagant per mi, i acab desitjant que ningú, a cap moment, no es trobi amb la necessitat d'haver de passar la situació que jo he passat, li asseguro que, de totes maneres, des del Govern, amb decrets o sense decrets, procurarem que no ocorrin mai aquestes situacions, que no fan més que perjudicar la democràcia, com vostè ha dit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gabriel. Vol replicar, Sr. Fèlix Pons? Disposa, Sr. Pons, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No em puc donar, en absolut, per satisfet amb les paraules que han volgut esser de contestació a la nostra Interpel·lació. He fet moltes preguntes, moltes, i se n'ha contestat, pràcticament, només una, i de forma, com diré immediatament, insatisfactòria. Vostè ha parlat que en els criteris de contractació, a totes les contractes, s'n demanat tres ofertes, a part d'una acusació genèrica com a defensa de a veure si nosaltres ho feim millor a altres institucions, no és aquest el problema, acusin allà on hagin d'acusar, els ciutadans els ho exigeixen, interpel·lin, controlin, però mai, no estarà bé res del que no està bé, perquè una altra persona no ho faci bé, la legitimació per controlar públicament no és una legitimació subjectiva, sinó objectiva, el més gran poca-vergonya està legitimat per demanar comptes a les autoritats i als funcionaris públics. Tres ofertes, diuen vostès, aquest és el gran problema, per què no vol la llei, per què és un principi bàsic de contractació, que allà on hi ha diverses ofertes les persones que estan interessades a les empreses no estiguin a l'Administració? Perquè el circuit d'informació són privilegiats, i jo no els estic acusant que els hagin utilitzats, no ho vol l'opinió pública des de fa segles, no ho vol el poble, no vol que existesqui aquest perill, perquè és molt fàcil demanar preu a tres empreses i llavors telefonar i dir, i vosaltres posau un milió més baix, no dic que ho hagin fet, però aquest és el risc en el qual no es pot caure, i només introduir-se dins aquest risc, és introduir-se dins una situació intolerable. Vostè diu que li hem fet preguntes que no té perquè contestar i que el simple fet de contestar-les significaria que està mesclat amb això, no, Sr. President, vostè hauria de tenir informació suficient per venir a contestar-les i s'hauria d'haver agenciat aquesta informació perquè la resposta que es doni a tot aquest cúmul de preguntes que jo he fet, l'afecta i l'involucra, de contestar d'una manera o d'una altra les preguntes que jo he fet, les respostes, com vostè sap, tenen un sentit i una direcció molt distinta. Em resulta lamentable que utilitzi l'argument que el Decret de 9 d'agost es va fer a conseqüència de la Moció aprovada a instàncies del Grup Socialista, en primer lloc, perquè la Moció no parlava per res d'això, en segon lloc, perquè una de dues, o els principis que s'incorporen a aquesta norma són principis que creim i que hem intentat respectar abans

que estiguin a la norma, o resulta que ens aferram a una literalitat amb l'argument absurd que es pot desvincular d'una empresa, avui, i demà començar a donar obres a aquesta empresa de la qual vostè s'acaba de desvincular. Creu vostè que és presentable abandonar avui, amb la hipòtesi que fos ver el que diu, una empresa i l'endemà adjudicar-li aquest volum d'obres? Creuen que és presentable que una empresa que no havia optat mai a obres d'aquestes característiques, comenci a fer-ho en el moment en què un dels seus socis fundadors assumeix la Presidència del Govern que adjudica obres? Aquests són problemes que afecten, no només la legalitat, però a més és que la legalitat, vigent, vostè ha dit que aquest Decret del 55 no tenia molt clar si estava vigent o no estava vigent, sí senyor, la Llei de Contractes de l'Estat, que és la Llei aplicable a la Contractació de la Comunitat Autònoma, la Llei de Contractes de l'Estat fa referència a la incompatibilitat que s'ha establert en el Decret-Llei de 13 de maig del 55, i aquest Decret de 13 de maig del 55 a més de dir que són incompatibles determinades persones i autoritats, entre les quals vostè estaria inclòs, diu que les persones que són incompatibles, a més, s'han d'inhibir de participar a decisions que afectin a contractes d'obres, a empreses a les quals «hubiesen tenido», com he dit abans, perquè el principi d'aquesta incompatibilitat és extraordinàriament radical i enèrgic, i no val anar a intentar fer excursions a prop d'aquest problema perquè es molt fàcil cremar-se i crec que vostès s'hi han cremat. El tema de la seva vinculació amb «Construcciones Torcal», la vinculació amb «Promociones Zeus», està absolutament relacionada amb la vinculació que pugui tenir amb «Construcciones Torcal»; com és possible que la primera intenció, la primera idea no fos la de desvincular-se públicament de qualsevol empresa a la qual vostè tengués participació, si havia d'anar a contractar amb la Comunitat Autònoma? Vostè ara ens surt amb un contracte privat, del juliol del 83, document absolutament insòlit, irregular, i, sobretot, la intervenció del corredor de comerç és ja, absolutament, insòlita i irregular, i crec que és un document...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President. És un document que crea més problemes dels que resol, però no deixa de ser significatiu que d'aquest document no en sàpiga ningú res, ni en parli ningú per a res, i que els primers símptomes de moviment de la seva desvinculació s'inicien, tant amb el que fa referència significativament a la seva baixa com a gerent, com a l'escriptura pública, que fa la transferència de les participacions notarialment, en el moment i després d'haver presentat una petició de documentació relativa a tot això. En aquestes matèries, no es jutja pel resultat, nosaltres controlam aquí un aspecte, no és el problema de si les obres que fan les seves, les empreses amb les quals vostè té vinculacions o relacions, són les millors, malgrat fossin indiscutiblement les millors, contrastadament, científicament, les millors del món, aquest no és el problema, no seria admissible que una empresa que fos la millor, tècnicament del món, tengués contactes amb el Govern que vostè presideix, per tant, no em vengui amb aquest argument. Aquí hi ha un punt,

vostè, dia 31 de juliol, compareix davant notari i diu que ven unes participacions, diu que ven unes participacions, no fa al·lusió que havia venut unes participacions davant un altre notari públic, davant un fedatari mercantil, no ho diu, per què? Si era un moment oportú per poder haver incorporat i tot, en aquesta escriptura pública, el document privat que tanmateix tenia data, crec que hagués estat, absolutament, ja concluent haver adoptat aquesta actitud, la resta el deixa a vostè, tal vegada satisfet moralment, aquí no feim judicis ètics ni de moral, però des del punt de vista dels fets, nosaltres no podem dir que s'han dissipat tots els dubtes i totes les sospites que aquesta actuació ens havia inspirat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Vol contrarreplicar? Disposa, també, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. CANELLAS FONTS:

No esperava, Sr. Pons, que vostè digués que s'havien dissipat tots els dubtes, ja m'ho suposava que no seria així, de totes maneres sí voldria deixar ben clar que jo, en cap moment, els he acusats a vostès de fer absolutament les coses mal fetes, simplement i llanament, els he demanat, els he emplaçat que si vostès coneixen, o apliquen, o saben, un sistema millor de fer-ho, que l'exposin aquí, com varen fer altres vegades, i nosaltres el rebrem amb molt de gust. No em digui que no li tregui l'argument del Decret, el posterior a això, perquè efectivament, aquestes obres estan totes adjudicades, no sols aquestes quatre, sinó les onze, que són totes les que hi ha hagudes fins ara, abans que es ves la Moció, aquí, i precisament en aquella Moció va ser quan es varen discutir els arguments de la legalitat o no legalitat, de la constitucionalitat o no constitucionalitat d'aquesta qüestió, i nosaltres, precisament, varem ésser qui varen pensar que si vostès acceptaven aquest principi per una part de l'ordenament, per una part dels beneficis que es podien adjudicar, s'havien de donar igualment aquests mateixos principis per tot l'ordenament, i consti que em permet anunciar que no sé si haurem de tornar arrera qualche dia d'aquests principis, perquè pareix ésser que a nivells del Govern Central estan disposats a dir que aquesta Moció, no ho sé perquè el seu partit unes vegades diu una cosa i després fa marxa enrera, aquests principis d'aquesta Moció, són totalment i absolutament inconstitucionals, veurem, el temps ens dirà si hem de tornar dur aquest tema aquí. No em digui que els circuits d'informació són especials en casos que hi hagi un parent, els circuits d'informació són exactament sempre els mateixos quan un vol, tant si hi ha parent, com amic, com si hi ha una altra persona, per tant, no faci vostè suposar que el fet d'haver-hi un parent, dóna una especial predilecció cap a aqueixes persones quan es té i se sap manejar un criteri d'honestitat i no em digui vostè que com a misser li pareix una pràctica absurda, un contracte mercantil, doncs a mi me pareix que en aquest món, se'n deuen fer més de tres cada dia, i no em digui que li pareix absurd que a la segona venda, a la que ha d'anar a la, a través de l'escriptura pública al registre mercantil, passi res si no es fa menció d'aquest document, perquè, en absolut, tenia cap obligació d'haver-lo fet mencionar, l'únic que, per ventura, la pròxima vegada que s'hagi de fer un contracte d'aquest estil, haurem de demanar assessora-

ment a un altre bufet. Inhibició, inhibició del President, la inhibició del President està absolutament feta des del moment que no és una decisió seva, sinó que és una decisió col·lectiva, d'un Consell de Govern en el qual vostè no sap, ni tan sols, si jo vaig o no vaig votar. Jo crec que amb això li he contestat, amb la millor voluntat, que aquí no hi ha més criteri de mala intenció que el que cadascú vulgui opinar, que les coses es poden fer cada vegada millor, si, que per ventura a força de les seves empentes els formulismes aniran més ajustats, potser que també, però no ens faran canviar mai el criteri de moralitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Per fixar la seva posició, volen intervenir els altres Grups Polítics? Sr. Sebastià Serra, Sr. Jeroni Albertí, Sr. Cosme Vidal. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra. Disposa, Sr. Serra, d'un temps de cinc minuts per fixar la seva posició, del seu Grup.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Un amic em deia ahir capvespre que quan fèiem ahir la pregunta i debatíem amb l'Excel·lentíssim Sr. President aquest tema, per primera vegada, havia trobat que hi havia un cert caire de trobar-nos, el nostre Grup Parlamentari, aclaparats. Certament, estam aclaparats i, certament, estam davant un debat d'una transcendència i d'una importància molt grossa. Trobam que, en aquests moments, hi ha molts d'interrogants després d'aquest debat que, si bé ha aclarit qualque cosa, ahir deia el President del Govern que tenia proves que s'havia deslligat de «Torcal, S.L.», i quedava de fet emplaçat amb la pregunta d'ahir a aportar-les avui, i aquesta prova és, segons nosaltres, aquest contracte privat, fet amb un corredor de comerç col·legiat; el nostre interrogant segueix essent molt gros, no dubtam d'aquesta prova, però si volem dir, Sr. Cañellas, que creim que, donada la responsabilitat del Govern de la Comunitat Autònoma, no és en absolut suficient un contracte privat, si bé és habitual dins la relació mercantil, no és, en absolut suficient i és el registre mercantil, del que tenim les fotocòpies allà on seim el que hauria d'haver reflectit de tot d'una. La segona qüestió que volíem plantejar, molt breument, és que les dimensions de les obres són importants, no hi ha dubte, no són d'onze, és de nou, perquè n'hi ha una de fusteria i una d'electricitat que no les hem de comptar, són quatre de nou, les dimensions són molt importants; de fet, és ver que «Zeus, S.A.» ha anat a altres d'aquests petits concursos que han fet, concretament, ha anat a quatre i li han adjudicat dues obres, però «Torcal» que és l'empresa més directament relacionada o interrelacionada també amb «Zeus», només ha anat a dues i li han estat adjudicades dues obres. Ens trobam, per tant, davant un problema que es dicteix massa tard, nosaltres érem partidaris que aquest tema ja hagués estat clarament desmentit damunt els mitjans de comunicació, si és que el Govern tenia arguments suficients, i al mateix temps, que les respostes s'haguessin donat molt més puntualment, hi ha vegades que els Reglaments que tots respectam i assumim, però que hem d'accelerar les tramitacions, no pot ser que certs temes quedin amb dubtes, amb interrogants i, en definitiva, que, de cada vegada, facin que una situació s'embruti més. Senyors del Go-

vern, Sres. i Srs. Diputats, el nostre Grup Parlamentari quan va saber que el Parlament adjudicava obres, també, a aquestes empreses, no va dubtar a posar el crit en el cel, i no va dubtar a fer reflexions que s'aturarà la concessió allà on teníem una representativa, que era la Mesa del Parlament, sabem que la Mesa del Parlament per unanimitat va adjudicar obres, si bé molt menys de les que va adjudicar el Govern Autònom, a l'empresa «Zeus», es va aturar, per això ahir només plantejavem aquests onze milions i busques, quasi dotze, però el nostre interrogant segueix essent el mateix, avui no s'han aclarit unes irregularitats que pensam que són bastant manifestes, pensam que queda un termini de temps, si és que hi ha Moció subsegüent a aquesta Interpel·lació, en què el Govern davant l'opinió pública i davant aquest Parlament, té encara un temps per aclarir, per reflexionar damunt uns fets que pensam que no estan clars. El tema de la Seguretat Social de «Zeus» no ha estat contestat, el tema de l'excessiva relació coincidència de socis, domicili social, entre les dues empreses, tampoc no s'ha aclarit massa. Sr. President, vostè no ens ha de dir, anau, anau a demanar a «Torcal» o a «Zeus», és una qüestió que vostè mateix havia d'haver fet, ja he dit que nosaltres seguim aclaparats en aquest moment, seguim veient unes irregularitats, i seguim veient que les coses no s'han fet de forma clara, però al mateix temps tenim un interrogant, és possible, i dit en bon mallorquí, tanta d'innocència, esser tan innocents, per dotze milions de pessetes?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. El Sr. Jeroni Albertí, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo puj, aquí, en aquesta, aquí, a la tribuna, profundament preocupat perquè pens que estam a un punt clau dins l'actual legislatura, tant per l'expectació que ha despertat aquest cas, que jo tenc por que no respongui, en absolut a la resposta que podem donar avui d'aquest Parlament. De l'exposició del Portaveu del Grup Socialista, una exposició realment basada en dates i en fets que supòs que, lògicament, pot contrastar, hi ha hagut una contestació del President de Govern que, en certa manera, ha donat resposta que ell no està vinculat a «Construcciones Torcal» i que a «Promociones Zeus», no hi ha estat mai. Però del, del sentit del debat, jo crec que queda, per ventura, pels senyors que viuen intensament el problema, clar o no clar, vull dir clar o no clar, la qual cosa vol dir, clar que no s'ha contestat o clar que s'han contestat, però pel qui no està dins, imbrincat dins la situació, quedarà, per a mi, per motius del Reglament de les Interpel·lacions, que no permet arribar al fons de la qüestió, cert dubte què és que ha passat, perquè no hem arribat al fet que unes contestes donin satisfacció a les preguntes que s'han fet, que, per tant, haurien d'acceptar el problema sota la responsabilitat de no precipitar-se ningú, i d'arribar, d'arribar, perquè crec que és important per a uns i per als altres i, sobretot, per a tots nosaltres, en el fons de la qüestió, què és que passa, què és que ha passat. Per exemple, a mi, de l'exposició que ha fet el Portaveu del Grup Socialista i no s'ha contestat, hi ha una cosa que m'ha preocupat molt, independentment que hi sigui, vull dir que

no vaig al fons de la qüestió de sí o no està vinculat el Sr. President de Govern, si es ver que s'adjudiquen obres, repetesc, siguiu deis qui siguiu, a empreses que no demostrin capacitat per dur-les a terme, jo em sent molt preocupat. Si admet que «Promociones Zeus», sigui de qui sigui, no perquè hi estigui o no hi estigui vinculat, hi lamiiars, ni qui sigui, se li adjudiquen obres importants, sense tenir un sol obrer a la Seguretat Social i que el gerent hi ha estat dos dies, jo em sent molt preocupat, perquè vol dir que no es compleix, precisament, una de les raons bàsiques, que una empresa ha de demostrar la seva capacitat de dur endavant aquella obra que se li adjudica, i aquesta no s'ha contestada, jo repetesc, me'n vaig amb un gran dubte, sigui o no sigui «Promociones Zeus» si n'hi ha una altra, encara em preocuparia més, si les bases del concurs és només a «Promociones Zeus», que no li exigeixen un requisit important, la seva capacitat de dur endavant les obres que li adjudiquen, o si realment es fa amb altres, amb altres empreses, encara em preocuparia molt més. És a dir, a mi m'agradaria que contestassin aquí, sinó el President, el Govern, si és ver que s'han adjudicat obres a «Promociones Zeus» sense tenir ningú en plantilla i que el gerent ha estat dos dies d'alta a la Seguretat Social. Dic, crec que queden massa dubtes que no avalen unes decisions que, realment, crec que en aquest moment, vull dir, en sentit de responsabilitat, sense voler entrar en cap valoració de tipus personal, estam amb l'obligació, més o manco arribant a l'equador de la legislatura que la gent agafi confiança que les coses es fan bé. Ja ha explicat el Sr. Cañellas, a mi em preocupava que figuràs com a gerent fins a juliol d'enguany, si havia venut l'empresa el juny de l'any passat, la contesta no, per a mi, tampoc no ha estat massa satisfactòria, ja jo diré a aquesta gent per què han tirat els doblers durant vuit anys, però bé això, durant vuit mesos. El problema és que, a mi em preocupa, que s'adjudiquin obres a constructores que no ofereixen les garanties suficients per dur-les a terme, i repetesc, crec que això ha de quedar clar. Jo, la pregunta clau, que m'agradaria que em contestassin és si és ver o no és ver que «Promociones Zeus», repetesc, no per les vinculacions que puguin tenir amb el President, sinó perquè s'incompleix un dels requisits importants per adjudicar obres, realment, no va fer constar quina plantilla tenia, quins mitjans tenia, amb què contava per dur-les endavant, i no tenia ningú o no ha tengut ningú assegurat, la qual cosa vol dir que no ha tengut ningú en plantilla, i que el gerent ha estat dos dies d'alta, dóna per justificar un poc el que és gerent. Jo pens que hauríem de fer un esforç perquè la gent sapigués que les coses es fan bé, i don per suposat que s'hi fan, que es fan bé, que la gent anàs agafant confiança que aquesta nova situació autonòmica que tenim és bona, perquè realment, precisament, fa possible un control major de la gent que té responsabilitats al nivell que sigui, i que amb això tots hem d'estar contents, de poder demostrar, jo no dubt, en absolut, que no es puguin demostrar que allò que té una ombra surt un sol que la lleva, que queda perfectament clar. Jo pens que aquesta Interpellació no dóna com a resultat que quedi perfectament clar, jo deman, en sentit de responsabilitat en aquest Parlament, que quedi, no quedi cap ombra de dubte que les coses es fan bé, sobretot si, jo crec que sí, es ver que s'hi fan. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. El Sr. Cosme Vidal té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. VIDAL JOAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Simplement, aquest Grup vol fixar la seva postura, perquè, naturalment, està completament d'acord amb l'exposició i amb la justificació que ha fet el Sr. President del Govern de la Comunitat Autònoma, davant d'aquestes acusacions de les quals ha estat objecte en aquest debat. Jo voldria dir, en primer lloc, que hem de distingir el que són Interpellacions i el que són Preguntes, a pesar que les preguntes poden cabre dins les Interpellacions. I crec que ens hem de felicitar tots que, en el moment democràtic que viu el nostre país, sigui precisament un fet que el President tant d'una Comunitat Autònoma, com el propi President del Govern Central puguin i tinguin l'obligació de comparèixer davant del poble, que els seus representants estan a les respectives cambres parlamentàries, per respondre del que sigui i de les interpellacions que els puguin afectar directament a ells o als respectius governs. Això crec que és una cosa que ha de quedar clara i que ens ha de fer que ens poguem felicitar tots, fins i tot per extensió, ja ho ha dit el Sr. Portaveu del Grup Socialista, que fins i tot el més gros o el més gran, com ha dit, en bon mallorquí, pocavergonya, puguin acusar qui sigui, molt bé, també ho hem d'acceptar dins d'un Estat democràtic i de dret. Ara bé, ha de quedar clar que una contestació pot satisfer o no pot satisfer, però això és una cosa purament subjectiva, s'ha de buscar el context objectiu per veure si la contestació ha estat satisfactòria o no, per tant, jo crec que el Sr. President del Govern, en nom del Govern i a títol personal, també, ha contestat perfectament els tres punts: a), b) i c) de la Interpel·lació i ha contestat satisfactòriament i ha demostrat la legalitat de l'actuació del Govern en tots aquests casos, llavors se li han volgut fer preguntes, jo no dic que no hi càpiguen, però, sobre si les empreses això o les empreses allò, o si, fins i tot s'ha dit aquí, amb aquesta, com ha dit el Sr. Pons, superficial exposició, però que jo crec que és una auditoria profunda socialista, a les empreses que s'han mencionat, que si es dóna a una empresa que no té un sol treballador, etc. bé, això jo crec que aquí s'han donat obres, diuen, jo això no ho he mirat, en el Parlament, i al mateix Govern de la Comunitat Autònoma, i pot haver-hi hagut la fallada, tal volta, de no comprovar aquestes coses, però bé, jo crec que, generalment, és una responsabilitat de la mateixa empresa i que no té cap obligació aquí, el nostre President de contestar-les; però, per la resta, per la resta crec que la contestació ha estat, completament satisfactòria, jo no voldria tornar amb el que han dit abans, el que facin malament uns, no ha de justificar l'actuació dels altres, efectivament, si aquí s'ha demostrat la legalitat de l'actuació del Govern, i això crec que ha quedat demostrat, el que no es pot venir en comptes d'ètica i, sobretot, de voler donar lliçons d'ètica, qui, ja ho ha dit el Sr. Portaveu del Grup Socialista, estan fins i tot legitimats per acusar, però que, vertaderament, no per donar lliçons d'ètica. Des d'aquí, que no és aquí, però des de tot Espanya, ve una olor molt dolenta, perquè és d'una cosa que com més es mou

més pudor fa, i no és precisament, aquesta pudor, atribuïble al, a la Coalició Popular. Jo vull dir que, es podria dir, com deim a Eivissa, que fuma en pipa, aquest assumpte, però ni l'olor del tabac fa que es pugui llevar la mala olor que, sens dubte, estan fent aquests assumptes. Per tant, si, això no és una justificació, però no, per favor, a donar lliçons d'ètica, i, sobretot, no ens venguin amb les històries que els sap molt de mal, que no voldrien passar per aquests trànsits, aquestes bones paraules finals que ha tengut el representant del Partit Socialista, perquè ell que és tan afectat a recordar-nos per exemple, el Discurs d'Investidura del President del Govern, que avui, vulguin o no, han atacat personalment, no dic que no estiguin legitimats a fer-ho, però que no ens venguin amb disculpes i, per favor, ell que és tan afectat a recordar aquella Sessió d'Investidura, jo li voldria llegir unes paraules que estan en el Diari de Sessions núm. 2, i així podrem, tal vegada, veure qui és que té els traumes aquests que a voltes es diuen, i que els reconeguim i que meditin. Hi va haver un senyor que va dir, en aquella ocasió «jo li vull assegurar, finalment, i crec que el President m'autoritzarà a fer aquesta observació final», és que feia estona que estava el semàfor obert, «que nosaltres actuarem amb lleialtat, no amb aquesta lleialtat migrada de la que parlava el seu company de partit i de coalició, Sr. Herrero de Miñón, que deia que l'oposició lleial és en lleialtat a la Institució i no en lleialtat al Govern, nosaltres serem lleials a la Institució i al Govern, li puc assegurar, i respectarem escrupolosament», això d'escrupolosament és molt característic, «les persones...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi fixant la posició.

EL SR. VIDAL JOAN:

...perquè per molt que ens desagradi la seva ideologia i el seu programa, i ens desagrada molt, creim que no hi ha democràcia possible enlloc, si no es fonamenta en un respecte escrupolosíssim a les persones, i tinguin assegurat per endavant aquesta, aquest respecte nostre». Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts, Sr. President, per què em demana la paraula?

EL SR. CAÑELLAS FONTS:

Per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

No, no hi ha contradiccions dins les Interpel·lacions. Gràcies. Deu minuts de descans.

EL SR. PRESIDENT:

Vagin prenent lloc als seus escons. Dins breus instants..., (deficiències tècniques)... El punt següent és la Interpел·lació que es va presentar sota el número 857/84, pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Fons de Compensació Interterritorial. Per defensar, vol que es doni lectura a la Moció? No fa falta. Per defensar la Moció té la paraula el Sr. Josep Alfonso Villanueva. Disposa d'un temps de quinze minuts.

3.—b)

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Fa set mesos, dia 15 de març d'enguany, vàrem presentar davant aquest Parlament una Proposició no de Llei, que no va ser aprovada, en què demanàvem que els projectes d'inversió del Fons de Compensació Interterritorial, venguessin prèviament a la seva discussió, amb el Govern de l'Estat en aquesta Cambra per poder saber, discutir i aprovar les opcions que té el Govern Autònom amb les noves inversions que es fan a la Comunitat Autònoma. Dèiem, en aquell moment, que nosaltres, ja que el Govern, habitualment, promet debats davant aquesta Cambra i no s'arriben a fer mai, que nosaltres duríem, d'una forma puntual, perquè no hi ha altra manera de dur-la, duríem d'una forma puntual aquells temes que són de gran interès per a la Comunitat Autònoma. Un d'aquells temes de gran interès és evident el Fons de Compensació Interterritorial, com un dels temes de gran interès és, era, més que és, en aquests moments, era un debat sobre transferències que, el Conseller d'Economia i Hisenda va dir, en el mateix debat, no es preocupi que procurarem es produeixi el més ràpidament possible, i crec que serà a més un debat molt substancios, i deu haver estat molt substancios, perquè no l'hem conegut, no s'ha produït, com el Sr. Vice-President ens ha dit, repetidament, que un debat sobre la política general de la Comunitat Autònoma, el duríem, el durien en aquest Parlament, debat que, també, està encara per veure que es faci enguany. Bé, nosaltres havíem promès que duríem temes puntuals i, lògicament, complim la nostra promesa en aquest cas, hem dut, duim avui un tema puntual. Un tema puntual, però, molt important, aquest tema és el que està recollit a la nostra Interpел·lació, i es refereix a les inversions del Fons de Compensació Interterritorial. Quan vàrem fer la Interpел·lació, nosaltres demanàvem, en primer lloc, quins plans d'inversió va proposar el Govern de la Comunitat Autònoma, per a la seva inclusió a les partides corresponents al Fons de Compensació Interterritorial. En aquells moments, podem dir, podem explicar, i ho explicarem a la Cambra, quins plans d'inversió van al Pressupost General de l'Estat; ho podem explicar, ara ho direm, el que no podem dir és com ha anat la discussió amb el Govern de l'Estat, com ha anat la discussió amb el Comitè d'inversions; i quins projectes, sobretot, han estat els que han estat acceptats, s'han proposats per la Comunitat Autònoma i el Govern de l'Estat no els ha acceptat; per tant, continuem demanant que ens diguin quins plans d'inversió va proposar el Govern de la Comunitat Autònoma, els que estan aprovats, i molt ràpidament, direm que són, respecte a carreteres, 3 carreteres, la via de cintura, l'enllaç de la via de cintura de la carretera de Manacor, la carretera de Llucmajor-Campos, i el final de l'autovia de S'Arenal; la carretera de Llucmajor-Campos, dos projectes, dos anys de projectes. Amb obres hidràuliques, i aquí hi ha un tema important, abastaments a nuclis urbans de Balears, 249 milions de pessetes, a quins nuclis urbans de Balears s'han de fer aquests abastaments? Amb quins Ajuntaments s'ha connectat per parlar de fer inversions conjuntes? Amb quin pla d'ordenació? Amb quins plans generals de deficiències estructurals en obres hidràuliques compta la Comunitat Autònoma per poder decidir quins són prioritaris? No ho sabem. En vivenda, 100 vivendes a Manacor, ens

pareix molt bé que la ciutat de Manacor, una ciutat gran, important, la segona de les Illes, tenguí una dotació de 100 vivendes, es fan d'acord, d'acord i col·laborant amb l'Ajuntament de Manacor? Per què ara feim 100 vivendes a Manacor i l'any passat es varen rebutjar, es varen canviar de destí 400 milions per a vivendes a Palma? No ens ho expliquen i demanam que se'ns expliqui. Després ja les quantitats són petites. Joventut i Deports, Centres Culturals i Deportius, 49 milions, Agricultura i Pesca, 17 milions de pessetes,... per cert, hem de dir que tota la inversió de l'Estat d'aquest Fons és bàsicament d'IRYDA exactament d'IRYDA d'Agricultura i Pesca, per tant, és un sector que en surt molt beneficiat i n'estam contents perquè és molt necessari. ICONA, 47 milions; Sanitat i Seguretat Social, 37 milions; Construcció de Centres Sanitaris, ens explicaran quins són, perquè ho hauriem de saber. Si podem saber, i ho podem saber, quins són, ara ja, aquests projectes que té la Comunitat Autònoma, el que no podem, no podem saber de cap manera és quins han estat rebutjats, quins criteris ha seguit la Comunitat Autònoma i per què es fan aquests projectes. Si miram una distribució percentual del Fons de Compensació, Competència de la Comunitat Autònoma, Inversió directa de la Comunitat Autònoma, veurem que en Carreteres se'n du el 48 %, Obres Hidràuliques el 28 %, no fa falta donar les altres dades, 5 %, Vivenda; 4 i mig Cultura, 1 i mig a Agricultura i Pesca, IRYDA ja se'n du molt, ICONA, 4 i mig i Sanitat 7 i mig. De totes maneres, és molt curiós, és molt curiós que, enguany, l'any 1985, el Fons no contempli, en absolut, un sector importantíssim, que és Turisme, esperem que es contempli en els Pressuposts Generals, però aquí no es contempla, l'any passat, sí. No contempla, en absolut, inversions en Interior, i no fa falta aquí, ho veurem, segurament d'aquí deu dies, explicar els problemes que tenen en aquests moments tots els Ajuntaments de les nostres illes, no només en inversions de construcció, sinó i, en inversions de funcionament, que són tan importants com les inversions de construcció, i no s'hi dedica res del Fons de Compensació Interterritorial. La Interpellació, com veuen, té un objectiu fonamental i és conèixer els objectius del Govern, i nosaltres hem de dir d'entrada, i ens agradaria que ens desmentissin, que aquests objectius del Govern no són gens ni mica clars, el Govern només té clara una cosa, quant a inversions, i he de dir, clarament, el Govern té clar que, en aquestes illes, fan falta moltes, moltes obres d'infraestructura, i és ver. Tenen tota la raó, fan falta moltes obres d'infraestructura, però per fer obres d'infraestructura, allò imprescindible, com s'ha vist aquí fa un parell de dies, i s'està veient constantment, és tenir un pla complet de quines obres d'infraestructura són necessàries, de quin camí hem de prendre, quines preferències són necessàries per a aquestes obres d'infraestructura. El Conseller de Turisme ens deia, ahir, i fa quinze dies, que té ganes de fer un pla d'Ordenació Turística de la costa, que inclouria, suposam, lògicament, obres d'infraestructura; bé, nosaltres no sabem, senyors del Govern, com decideixen aquestes inversions, quines prioritats tenen aquestes inversions d'infraestructura. A part d'això pareix, per a la creació d'aquest pla, és dir, per així com va aquest pla d'inversions del Fons, pareix que el Govern, un any dona a unes Conselleries, i un altre any dona a unes altres, hem dit que Turisme enguany no en té, hem dit que Interior enguany

no en té, l'any passat, sí, Economia i Hisenda, tampoc no en té enguany, i en canvi, n'han passat unes altres, jo no crec que això sigui un repartiment per repartir el poder, però m'agradaria saber per què és això. Però, hi ha un altre tema més, i és que el pla, el pla d'inversió del Fons, regula que podran participar els Ajuntaments amb l'execució i fins combinació, combinar plans conjunts amb el Fons, ho saben els Ajuntaments d'aquestes illes, quin són els projectes, quin són els projectes abans que es discuteixin amb l'Estat, que poden presentar o ho saben després? S'ha fet amb els Ajuntaments, i nosaltres ho hem demanat a qualcun, com és lògic, ja poden suposar a quin ho hem demanat, que hi ha 2.000, 1.900 milions de pessetes, que ells podrien participar si tinguessin un projecte d'inversió adequat, i els haguessin presentats amb aquestes inversions, nosaltres creim que no, i al que ho hem demanat ens ha dit que no. No voldríem pensar que aquests fons s'inverteixen d'una forma dirigida. Com a darrera cosa, per no fer llarg, perquè creim que aquesta sessió ha estat suficientment densa, nosaltres volem tornar reiterar que aquest Parlament té necessitat de conèixer prèviament que el Govern negociï amb el Comitè d'Inversions, quines seran les inversions del Fons de Compensació Interterritorial, i ho volem reiterar perquè no només es tracta de 2.000 milions de pessetes, i això vostès ho saben molt bé; es tracta, segons la Llei, i si no la compleixen hem de denunciar tots que no es compleixen, de coordinar aquestes noves inversions amb les inversions que té previstes l'Estat, que enguany seran 3.000 i busques de milions de pessetes? Bé, estan coordinades, les han coordinades, coneix això aquesta Cambra? En absolut, nosaltres coneixerem, quan ens duguin els Pressuposts, quina coordinació fa la Comunitat Autònoma aquí, si la podem deduir, cosa que, de vegades dubtam, però, esperem que sí. El que no podem conèixer de cap manera és tot el conjunt d'inversions de la Comunitat Autònoma, el Govern les té, què li costa al Govern discutir-les aquí, que els parlamentaris i que aquestes illes ho coneguin? He dit que finalitzava, i acabaré, però li vull dir una altra cosa al Govern, amb aquest tema del Fons ni el mateix Govern, i hem de veure, de vegades, el despiste que du, ni el mateix Govern compleix el que ell mateix decreta, no compleix la presentació al Parlament del seguiment de les inversions del Fons, estam a final de novembre, a final de novembre i no hi ha, ningú d'aquest Parlament, no, la Comissió d'Economia i Hisenda no sap, en aquests moments, com s'han fet les inversions de 1984, quin seguiment hi ha hagut. No ho sap, no s'ha presentat res. I l'article 10 del Decret de Regulació del Fons de Compensació que dona el Govern de la Comunitat Autònoma, preveu que es presentarà a la Comissió d'Economia i Hisenda el seguiment del pla d'inversions, no s'ha presentat; però, és més, ens va dir, i em sap greu recordar coses, ens va dir el Conseller d'Economia i Hisenda que aquests projectes es podrien canviar, i és ver, es poden canviar, la Llei ho preveu, però és curiós, és molt curiós que abans d'estar aprovat pel Parlament d'aquestes Illes el Pressupost de la Comunitat Autònoma, el mateix Govern en aquest Decret, en el 20 de 1984, ja definia i deia clarament, a Ajuntaments i Conselleries, que començassin a executar els projectes d'inversió del Fons, jo li vull demanar, per tornar avalar, és que és necessari que, prèviament, vengui aquí, aquesta discussió. Li vull demanar al Sr. Conse-

ller, com és possible que aquest Parlament variï un projecte d'inversió que ja està començat, si ja estava començat o que pugui estar començat, perquè vostès mateixos ho decretaven; com és possible, com és possible, que canviem un projecte d'inversió en què possiblement hagi intervingut un Ajuntament? Senyors del Govern, siguin coherents, no ens diguin que no podem canviar, ho diu la Llei, ho sabem, però no podem canviar tots aquests projectes, podem canviar, només aquells projectes que no estiguin començats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Josep Alfonso. Pel Govern, té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Cristòfol Soler. Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Abans d'entrar al fons d'aquesta Interpellació, m'agradaria fer referència a una sèrie de consideracions que el Portaveu del Grup Socialista, al llarg del text de la Interpel·lació i avui, aquí mateix, ens posa de relleu. Es diu, reiteradament, que aquesta Cambra no té control sobre les inversions del Fons de Compensació Interterritorial, afirmació que, al nostre judici, és totalment gratuïta i poc seriosa. No fa massa temps, com vostè mateix ha dit i ha reconegut, aquesta Cambra va expressar la seva opinió, opinió que va ser rebutjar una Proposició No de Llei, a través de la qual intentaren aconseguir el mateix que avui, aquí, a través d'aquesta Interpel·lació, els arguments eren, almanco, els mateixos que els que s'han reproduït avui, aquí. No els discuteix, senyors del PSOE, ni ho faria mai, el seu dret a treure per un altre camí el mateix tema, ara bé, els vull recordar que d'aquell debat, d'aquell debat una de les conseqüències que es varen treure era que el judici de la majoria d'aquesta Cambra, el moment oportú, per discutir les inversions en càrrec al Fons de Compensació Interterritorial, era de la discussió del Pressupost de la Comunitat Autònoma, i vostès, fent cas omís, total i absolut, es varen negar a les discussions del Pressupost de la Comunitat Autònoma, per a 1984, a entrar en debat sobre les inversions en càrrec al Fons de Compensació. I avui, abans que entrem en el debat del Pressupost General de la Comunitat per a 1985, es vol entrar, prèviament, a la discussió de les inversions que es financien en càrrec al Fons de Compensació, tal volta, perquè no ho tornaran voler fer en discutir el Pressupost de l'any 85. És desig del Govern, Sres. i Srs. Diputats, que s'entri d'una manera seriosa a la discussió de les inversions del Fons de Compensació Interterritorial en el seu moment, en discutir els Pressuposts del 85, ja que les inversions no es poden jutjar d'una manera parcial, sinó que el que s'ha de veure és el programa global d'inversions que presentarà el Govern dins els Pressuposts, i allà és on, precisament, es veuran les prioritats. No es pot intentar fer una discussió a bocins, una discussió a trossos, ja que així es rompria la unitat que indubtablement té tot programa d'inversions. Vull també, en consonància amb el que dic en aquests moments, reiterar a l'oposició, el mateix oferiment que ja vaig fer quan es va discutir la Proposició No de Llei, que en discutir els Pressuposts es debatin totes les inversions, les finançades amb el Fons de Compensació i les que no, i si, com a conseqüència del

debat, es decideix introduir qualche modificació dins les previsions del Fons, el Govern les assumirà i aplicarà la via de l'apartat 4 de l'article 7 de la Llei del Fons per a dur a terme les oportunes modificacions. No, no m'estendré en més consideracions, ara bé, intentaré respondre-la, vostè ja ho ha fet, en part, a unes de les preguntes abans del debat de la Llei de Pressupost de l'any 85, però sense entrar en discussions. Com dic, el programa d'inversions del Govern s'ha de discutir en global, no a bocins. Vostès em demanen quin pla d'inversions va proposar el Govern de la Comunitat per la seva inclusió al Fons de Compensació del 85, el Govern de la Comunitat té tota una sèrie de projectes d'inversió, en conseqüència amb els programes de les distintes Conselleries, per dur a terme, ara bé, el Comitè d'Inversions Públiques, va assignar a Balears per a 1985, no 2.000 milions, ni 1.900 milions, sinó 1.747'6 milions de pessetes, és a dir, el 0'8 % dels 206 milions que es destinen al Fons de Compensació, manco de l'1 %. I això suposa 483 milions manco que al Fons de Compensació de l'any 84, la qual cosa és greu, si es contempla, a més, que segons la metodologia aplicada per a la finançació de les Comunitats Autònomes, la inversió nova, l'únic canal, en principi, que té la inversió nova és a través del Fons de Compensació; i no ens diguin aquí el mateix que ens diu reiteradament el Sr. Muñiz, Secretari del Comitè d'Inversions Públiques, «que ustedes son muy ricos y apliquen nuevos impuestos», quan tots ja sabem a quins nivells està la pressió fiscal. Per adonar-se'n un poc, de la gravetat d'aquest tema, s'ha de dir que els ingressos que obtingué, i això és públic, la Delegació de la Hisenda de Balears, l'any 83, varen ser de 40.000 milions de pessetes, i aquí no hi ha contemplat el tràfec d'empreses que es paga a la península dels productes que duïm de la península, i els impost sobre la benzina, etc., etc. I si es contempen, per una altra part, totes les despeses que va tenir l'Estat a Balears, inclòs el de Defensa, el d'Educació, el de Sanitat, etc., etc. aquestes despeses pujaven, l'any 83, únicament a 25.000 milions de pessetes, és a dir, hi havia un excedent fiscal de 15.000 milions, excedent que, tal vegada, va creixent d'any en any i, dins el 84 ho constatarem. Tornam a allò que anàvem, del 1.747'6 milions del Fons de Compensació pel 85, l'Administració Central en gestiona, directament, 725 milions, és a dir el 41'5 % del total, i queden a la Comunitat Autònoma, 1.022 milions per gestionar directament, en base a la distribució de competències entre les dues administracions. D'aquests 1.022 milions que, en principi, en corresponen incloure dins el Projecte de Pressuposts per al 1985, l'Administració de l'Estat, ja en tenia compromesos, compromesos entre diversos projectes d'inversió, 716'4 milions, compromesos per l'Administració Central, és dir, el 70 % de la inversió que correspon a la Comunitat, que sumats als 725 milions que gestiona directament, ja, ella mateixa, això fa que sigui l'Administració Central la que hagi decidit unilateralment el 82'5 % del total de projectes d'inversió del Fons de Compensació, quedant només 306 milions de pessetes, i que el Govern de la Comunitat va sol·licitar al Comitè d'Inversió Pública del seu destí, i varen esser, com vostè mateix ha dit, 249 milions pel sanejament, 17'8 milions pel programa d'investigació de l'... i 38 milions per a construcció, adaptació, reforma i equipament de centres sanitaris, és dir, només el Govern de la Comunitat Autònoma va poder decidir en relació en aquests temes. I quin criteri es va apli-

car? Unicament el criteri que dins tot aquest programa d'inversions que té previst el Govern, es varen dur a través del Fons, aquells que el Govern pensava que l'execució a través del Fons podria ésser millor o almanco es podria adaptar a les característiques de funcionament de la inversió a través del Fons de Compensació. Crec que amb això, responc a les seves preguntes segona i tercera, respecte a quins plans foren acordats i quins no, perquè com és lògic, ja se'n va dir d'entrada, sobre quina quantitat podríem disposar, i varem presentar les nostres proposicions, en relació a aquesta quantitat que ens assignaven en relació al Fons. Amb els trams de la inversió, per part de l'Estat no se'ns hi va deixar entrar, en el moment de discussió del Comitè d'Inversions Públiques, no es tenien encara damunt la taula. També vull fer una observació, i és que si l'Administració Central va acceptar una proposta que va fer el Govern de la Comunitat en el sentit que dins el segon tram del Fons, és a dir, el tram del Fons que compet directament i exclusivament a l'Administració Central, es procuràs que s'incloussin quantitats corresponents a transferències, a possibles matèries d'assumpció de competència per part de la Comunitat, i aquí ve, i aquí ve, com vostè mateix ha anunciat o ha reconegut, la quantitat que es destina a IRYDA. No entraré a detallar, perquè vostè ja ho ha fet, tots els projectes que s'han inclòs, el que si li vull deixar clar és que el que demanem, una vegada més, és que la discussió de les inversions es faci en global, és una opció global, és un programa d'inversions global, que es presentarà amb el Pressupost del 85, i allà serà quan ho discutirem. Fer-li també una menció a les vivendes de l'IPTV, aquestes vivendes, en el moment d'elaborar el Fons, l'Administració Central ja les tenia contractades, és dir, que eren unes vivendes ja contractades, ja contractades i, per tant, doncs es varen haver d'incloure dins el Fons de Compensació Interterritorial, en base d'aquests projectes que l'Administració Central ja havia compromès, fins i tot ja estaven en marxa. M'ha fet, no l'he entès massa bé, una referència que si els ajuntaments tenen dificultats quant a despesa d'inversió, també en tenen quant a funcionament; li vull recordar una vegada més que el Fons de Compensació Interterritorial no és per a despeses de funcionament, és per a despeses d'inversió, que mal es pot parlar amb els Ajuntaments per fer un repartiment del Fons quan al final el que es reparteix és una misèria, 308 milions de pessetes, que estan afectats a competències assumides per part de la Comunitat Autònoma, no hi ha massa cosa a repartir. I dir-li que en relació al Decret que ha esmentat, era un Decret per, senzillament, iniciar els expedients, però aquests expedients, doncs, quedaven aturats, és a dir l'execució no començava fins que no s'hagués aprovat la Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma per a l'any 84, era simplement que es preveia, i així va ser, que els Pressuposts es presentarien amb un cert retard, pels problemes que hi va haver dins l'any 84, per la fixació del percentatge de participació de les Comunitats Autònomes, els Pressuposts es varen presentar un poc tard i s'havien de començar almanco uns expedients, uns tràmits que a l'hora que els Pressuposts estassin aprovats, es facilitàs l'execució d'aquestes obres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol replicar, Sr. Josep Alfonso? Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Sr. Conseller diu que ens ha contestat a la Interpel·lació, jo crec que la meitat de la Interpel·lació no l'ha contestada. És ver que hi ha poques xifres, una xifra relativament baixa de competència, és dir, d'actuació directa de la Comunitat Autònoma, és veritat, és ver. Però el tema que discutim aquí, no és un tema per a enguany o l'any passat, és un tema per al futur, i, si bé enguany els set-cents i busques de milions manco, quant a actuació directa de la Comunitat Autònoma, es corresponen bàsicament a carreteres, es fa així perquè les carreteres s'han decidit fa molt poc temps, l'any que ve, possiblement, això no passi, i els 1.700 milions, poden ésser 2.000, 1.800, 1.500 o 2.500, i la majoria d'aquestes inversions, supòs que n'hi ha, que hi ha un programa de carreteres que és 85-86, no crec que n'hi hagi d'altre, si les distribuirà aquesta Comunitat Autònoma. I el tema no és un tema de discutir globalment, no és això, el tema és que abans, abans que amb l'Estat s'arribi a un acord, abans, aquest Parlament hagi discutit les opcions inversores del Govern, evidentment que la concreció, la concreció exacta d'aquestes opcions es fa en el Pressupost, això és evident. Vostè ha xerrat de les quantitats del Fons i ens ha dit, clarament, que la nostra Comunitat té un dèficit entre ingressos per impostos i assignacions que arriben a la Comunitat de 15.000 milions, manco impostos transferits, Fons de Compensació, etc..., encara no, si no hi ha percentatge, si hi pot haver un dèficit, és dir, un superàvit de la Comunitat de 4, 5, 6, 7.000 milions de pessetes; no són 15.000 milions. De totes maneres, el problema és un altre, el Fons és un Fons de Compensació, i és un Fons de solidaritat i creim, de veritat, que els ... projectes d'inversió que generen ocupació, que ajuden a augmentar, perdó, a augmentar la igualtat entre les distintes regions, està concebut dins la Llei per això, i no només dins la Llei, sinó també dins la LOFCA. Vull acabar molt aviat, només que és bastant contradictori que vostè ens digui que podem variar aquests projectes dins la Llei de Pressuposts i, al mateix temps, ens digui que són quantitats compromeses pel Govern de l'Estat, però jo li vull dir una altra cosa més, quantitats compromeses pel Govern de l'Estat i quantitats compromeses pel Govern de la Comunitat Autònoma, perquè, si bé la Comunitat Autònoma en el Decret preveu que no pagarà fins que estiguin aprovats els Pressuposts de la Comunitat Autònoma, si diu que s'autoritza a concedir bestretes de tresoreria per al pagament de certificacions d'obres, Sr. Conseller, si s'han fet obres i hi ha certificacions i s'han fet bestretes de tresoreria, com vostè variarà, encara que hi hagi un mandat d'aquest Parlament, com vostè variarà un projecte d'inversions? Això no seria possible; vostès mateixos ho diuen, no ho dic jo. Darrer tema, crec que és molt important una altra coseta que ens ha dit, que vostès varen aconseguir que l'Estat, dels seus Fons, 700 i busques de milions, els posàs tots, amb unes competències, amb unes competències que serien transferides o es podien transferir, IRYDA, en aquest cas. Un aplaudiment per això. Però, no creu que la discussió, l'any que ve, en el Fons del 86, vostès podran aconseguir que tot aquest fons vengui inversions de competències de la Comunitat Autònoma, o pràcticament tot aquest fons? I llavors, en aquells moments, no seran 2.000 milions, 1.900, o 2.200 el de nova inversió que es farà la Comunitat

Autònoma? No creuen que és necessari que aquest Parlament conegui, en línies generals, quins són els projectes d'inversió que té el Govern de la Comunitat Autònoma, igual que és absolutament necessari saber quin ordre de prioritats i per què aquest ordre de prioritats? Nosaltres consideram que això és fonamental per a la construcció de la Comunitat Autònoma, absolutament fonamental, i molt més a les Illes, en què els problemes d'infraestructura, que no tenim la culpa cap dels que estam aquí, són realment molt greus i que posen en qüestió, precisament, tot el nostre futur econòmic. Actuar sense uns projectes globals de solució dels problemes d'infraestructura, o almanco actuar sense que aquests projectes globals els coneguin totes les institucions i tots els ciutadans i el Parlament d'aquestes Illes, ens pareix com a mínim, una actuació bastant alegre per no usar un altre qualificatiu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pot contrarreplicar. Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, el que vostè ha fet ha estat, una vegada més, reiterar els arguments que va usar a la defensa de la Proposició No de Llei. Jo, en aquest cas, li vull reiterar, una vegada més, que les modificacions que s'hagin de fer, que es plantegin en discutir els Pressuposts de la Comunitat per a l'any 85, que és l'opinió majoritària dins aquesta Cambra i ja es va expressar així. Aquest any que ve, veurem quina quantitat tendrem quant al Fons de Compensació, perquè pareix que d'any en any va baixant. El Fons, així com vostè l'interpreta, que és també com jo, de la manera com jo l'interpreto és com un Fons de solidaritat per fer un tipus d'inversions concretes a comarques deprimides, a zones deprimides, etc., etc., així pens que està a la Constitució, ara no és l'aplicació que dona el seu Govern, l'única aplicació que es dona del Fons de Compensació és que és l'únic mecanisme que hi ha per finançar la inversió nova, tot el tema de la solidaritat, en aquest cas, de solidaritat interregional, dins la mateixa Comunitat Autònoma, queda apartat, perquè per l'únic que s'usa és per finançar la inversió nova, efecte d'unes competències que hem assumit, i, a més, aquestes quantitats no basten, i la Comunitat Autònoma ha de fer emissions de deute públic, etc., etc.; és a dir, que no vulgui, no es vulgui cenyir a la Constitució quant al Fons de Compensació i miri un poc més quin és el mecanisme concret d'actuació d'aquest Fons de Compensació, que crec que està ben clar, i a més, vostès ho tenen molt clar. I quant a variar, li torn dir una vegada més, em refereixo a variar únicament allò compromès per part de la Comunitat Autònoma, perquè, com vostè es pot imaginar, no podem variar les cent vivendes de Manacor, de l'ITPV, perquè precisament estan contractades ja per part de l'Administració Central, és a dir, que es variarà, en tot cas, si la Comissió o si aquest Ple o si aquesta Cambra considera oportú, es variarà allà on la Comunitat Autònoma hagi entrat en discussions o en preferències, no a la resta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Soler. Volen fixar la seva posició els altres Grups? El Sr. Damià Pons té la paraula. Disposa de cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, li pregaria que fos una mica generós amb el temps, perquè el nostre Grup té presentada una altra Interpellació sobre aquest tema, si m'és una mica generós, uns minuts més, em donarà ocasió a retirar-la, i estalviarem temps a la seva Cambra. Només deman alguns minuts més.

EL SR. PRESIDENT:

Compti amb la generositat.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Procuraré ésser breu. Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Crec que és el moment de recordar quin és l'esperit del Fons de Compensació Interterritorial, com es recull a l'Estatut i, una altra vegada més, insistir en les relacions, que haurien de ser òptimes entre l'Executiu i aquest Parlament. El Fons de Compensació Interterritorial està a l'article 158.2. de la Constitució, i, precisament, al capítol, al títol dedicat a les Comunitats Autònomes, i està destinat a corregir desequilibris econòmics interterritorials i fer efectiu el principi de solidaritat. Això és la norma constitucional, que a la pràctica, evidentment, s'hauria d'adaptar a allò que preveu la Constitució. L'article 56 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears parla que formaran la Hisenda de la Comunitat Autònoma, entre altres elements, les transferències provinents del Fons de Compensació Interterritorial, i, d'altra banda, dins el capítol dedicat a Hisenda, Patrimoni i Economia, l'article 54.3 ens diu clarament que la Comunitat Autònoma té l'obligació de vetllar pel seu propi equilibri territorial, especialment entre les diverses illes que la formen, a fi de fer possible la plena realització del principi de solidaritat. Tot això, va perfectament interrelacionat, en conseqüència, Esquerra Nacionalista, entén que el Govern hauria de ser sensible al Principi Constitucional, hauria de ser sensible a les Disposicions Estatutàries i, en conseqüència, en una matèria tan important, no ens hauria de venir amb la reiterada argumentació que fa, que això és un de tants elements més que hi ha dins un Pressupost, això, si aplicàvem aquest principi, s'acabaria el debat en aquesta Cambra, perquè el Pressupost afecta, pràcticament, la totalitat de les matèries que discuteix aquest Parlament, i, en conseqüència, això seria absolutament nefast per a la nostra dinàmica política. Entenem que, per establir un marc de relacions òptimes dins les institucions d'autogovern, el Govern ha d'acceptar com un fet positiu, i ho veu repetint moltes vegades, en aquesta Cambra, que la funció de control que té el Parlament damunt l'Executiu, no està fet amb la finalitat d'entorpir el funcionament, sinó, precisament, que el funcionament de l'Executiu, sigui òptim, i funcionem d'una manera harmoniosa. Però, lamentablement constatarem que el Govern intenta sotstreure elements de debat en aquest Parlament, i un element tan fonamental com és un pla d'inversions, no pot ésser sotstret a la consideració d'aquesta Cambra amb l'excusa, amb l'excusa infantil que es veu dins un Pressupost. Senyors meus, aquella votació de la Proposició No de Llei, crec que es va fer en un moment en què el Govern veia, amb molta prevenció, qualsevol iniciativa que vengués de l'oposició, després hem vist com n'ha hagudes d'admetre moltes, perquè ha hagut de reconèixer que l'oposició no es dedica a frenar la labor del Govern, sinó que intenta, com va

dir el Sr. Fèlix Pons, amb molt d'encert, ésser lleial, no només a la institució, sinó fins i tot al mateix Govern. Per tant, entenem que aquesta Interpel·lació és perfectament oportuna i que hauria d'anar seguida d'una Moció allà on es planteja un debat sobre el pla d'inversions relatiu al Fons de Compensació Interterritorial. I això és, realment molt convenient perquè les inversions són en bona part, un element que pot fer arrelar l'Autonomia, el fruit de l'Autonomia dins el nostre país, aquest país nostre, si fèssim una enquesta constataríem com desconeix completament les institucions que té, no desitja de Consells Insulars, Govern i Parlament, no sap el Parlament on està, no té un coneixement exacte, l'única manera de fer-lo arrelar és fer labor positiva i les inversions són un element fonamental de tot això. Per tant, tot això de la retòrica grandilocuent, les promeses alegres que se solen fer dins les campanyes electorals, els discursos que aquí es puguin pronunciar amb frases brillants o no tan brillants, a tot això, al nostre poble, no li fa ni fred ni calor, perquè vull recordar una frase, que pot ser una mica xocant, però que va ser molt encertada, d'un Sr. Diputat d'aquesta Cambra, no diré el nom, que va dir que el nostre país es movia més per la butxaca que per la bandera, cosa que subscriu totalment, perquè, en realitat, el que hem de procurar és que l'Autonomia no sigui només símbols, només sigui discursos, no sigui frases, sinó que sigui fets reals, i un fet molt real seria un pla d'inversions que s'ajustàs a la realitat i necessitat de les nostres illes, i fins i tot que s'ajustàs al fet que aquestes illes nostres tenen uns desequilibris interns d'unes illes en relació a les altres, i dins la mateixa illa, també, desequilibris importants, que el Fons de Compensació Interterritorial intenta corregir a nivell d'Estat i que, un element de dins aquest Estatut ens diu que nosaltres hem de ser sensibles als desequilibris interns d'aquests territoris. Per tant, nosaltres entenem que el Govern no només hauria d'admetre la Moció que hauria de presentar, jo confio que la presenti el Grup Socialista, sinó que hauria de recordar que dins el Reglament, Provisional encara, i esperem que en el definitiu també, hi ha tot un títol dedicat a examen i debat de comunicacions, programes o plans del Govern per part del Parlament i, senyors del Govern, els voldria recordar que si vostès fessin molt més ús del que fan, que és molt poc, per no dir gens, de les previsions reglamentàries, aquest Parlament podria debatre, podria conèixer i podria estalviar, en molts de casos, actuacions seves i, fins i tot, fer-hi aportacions que les millorarien, i no es trobarien, com els passa sovint, que aquesta Cambra, més que ser un lloc de funcionament normal, és, i ho hem constatat avui mateix, de vegades, un lloc de tensió i de crispació allà on el Govern, tenim la impressió, que hi ve de molt mala gana; per tant, els suggeriria que no vegin, ara acab, Sr. President, que no vegin això com un element negatiu i que, d'acord amb tot el que he dit, duguin vostès mateixos evidentment si hi ha una Moció, a través de la Moció, un pla d'inversions a debat i el Pressupost es debatrà com a tal pressupost i no com a pla d'inversions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. No volent intervenir ningú més. Sí, el Sr. Joan Verger té la paraula. Disposa, Sr. Verger, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Avui tornem estar aquí, amb una discussió molt pareguda, pràcticament la mateixa que va ocasionar la Proposició No de Llei del Partit Socialista sobre el mateix tema. Per la nostra part, la postura és clara, la discussió de les inversions del Fons de Compensació Interterritorial s'han de discutir, es poden discutir en el Pressupost del 85, si d'aquest debat es decideix per majoria introduir modificacions sobre la proposta de pressuposts, que s'usi la via de l'apartat 4 de l'article 7 de la Llei del Fons, i que el Govern assumisqui aquesta modificació que es pensa dur a terme. El que ens ha preocupat, al nostre Grup, han estat unes paraules i unes dates que ens ha donat el Conseller Sr. Soler, que jo les he apuntades i que crec que són molt significatives i que crec que són realment el motiu profund de discussió que hauríem de tenir sobre aquest punt. Ingressos directes amb la Delegació de l'Hisenda del 83, 40.000 milions, despeses, 25.000 milions, Fons de Compensació del 85, 205.000 milions de pessetes, per a Balears ens en donen, com a almoïna, 1.747 milions, és dir, 483 milions manco que el 84, i, Sr. Alfonso, no faci vaticinis del que ens passarà l'any que ve, perquè quan vàrem discutir la Proposició No de Llei, vostè va dir que nosaltres, es refereix a vostès, voldríem que en aquest Parlament, els 2.214 milions que són de l'any 84, suposin xifres paregudes o més grosses, normalment per a l'any 85, la veritat és que han estat 483 milions manco per al 85, i, a aquesta marxa que anam, aquest serà l'autèntic problema, aquest serà el que ens pot dur, ni més ni manco, que al col·lapse, pràcticament, de la inversió pública a les nostres illes. Tenim una renda per càpita grossa, d'acord, rebem immigració de la península, d'acord, tenim una petita superfície, i tots aquests factors són elements negatius perquè s'inverteixi a les nostres illes, bé, això està en el Fons, però una cosa és això, i l'altra és que es combinin tan bé les variables del Fons, perquè a la Comunitat Autònoma d'Andalusia hi vagin a parar 50.000 milions, que és una cosa, i l'altra, sola el punt de vista nostre és que se'ns prengui el pèl en aquesta Comunitat Autònoma; n'hi haurà un, i n'hi haurà altre, i aquest ha de ser l'autèntic debat, a aquest sí que ens hem d'emplaçar tots els polítics per fer veure, a aquell Sr. Muñiz de Madrid que ens diu que, com que nosaltres som rics, que creem nous impostos; no senyor, aquí no podem mantenir aquesta inversió, per cobrir aquestes necessitats amb 1.747 milions, i no fa falta discutir massa més coses, amb 300 i busques de milions o 400 no cobrirem totes aquestes inversions de què tots tenim necessitats i que tots sabem, l'autèntica discussió, l'autèntica discussió és que siguem solidaris amb la resta de les Comunitats Autònomes, però que a nosaltres també ens donin per a cobrir les nostres necessitats. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Aquest Ple s'acaba i avui hora baixa recomençarà a les cinc i mitja.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Recomença la sessió. El punt a tractar és la Proposició No de Llei, número 807, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la no admissió en el territori de les

Illes Balears de la presència de màquines de guerra estrangeres de propulsió nuclear o dotades d'armament atòmic. Secretària, vol procedir a la lectura de la Proposició No de Llei, a la part dispositiva?

4.—a)

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Proposició No de Llei. El Parlament de les Illes Balears, màxim òrgan representatiu de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, interessa del Govern de l'Estat Espanyol, que no sigui admesa en els territoris de les Illes Balears, així com en el seu espai acrí i zona marítima, la presència de màquines de guerra estrangeres de propulsió nuclear o dotades d'armament atòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar la Proposició No de Llei, en nom del Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula el Sr. Ramon Orfila Pons. Disposi, Sr. Orfila, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Torna el tema de la pau a ser present en aquesta Cambra, avui, molt concretat en la qüestió nuclear i el perill que pot representar la presència d'armament atòmic en el nostre territori o, en el seu cas, a les nostres aigües que, essent com som unes illes, formen part del nostre entorn vital. De la importància estratègica de les nostres illes se n'ha rallat prou, com per no estendre'm massa en argumentacions que la demostrin. Basti recordar, com a exemple, les freqüents declaracions d'Alts Càrrecs de l'Exèrcit Espanyol, presentant com a fonamental, en l'estratègia de la defensa, la nostra situació geogràfica. Declaracions que, fins i tot, han estat notícia de primera pàgina un dia, per a l'endemà ser objecte de desmentit pels mateixos que l'havien efectuada i tornar aparèixer al cap de pocs mesos, de forma més o menys semblant. No entrarem a discutir si es farà o no una base de submarins en el Port de Maó, o si la Badia de Palma serà un refugi permanent pels vaixells de la sisena flota nord-americana, no tenim les dades per assegurar tal cosa, i no voldríem tampoc que ningú suposés que volem transformar aquesta Cambra en un substitutiu de la Comissió de Defensa del Congrés dels Diputats. No entrarem, per tant, en aquesta polèmica de com es concreta la importància estratègica de les nostres illes, hi ha prou amb un fet incontrovertible: la situació geogràfica de les illes que ens ha fet punt obligat de referència pel desenvolupament de les relacions comercials entre els pobles del Mediterrani, ens fa avui desitjables com a peça fonamental en la defensa del Mediterrani occidental. I aquest fet obliga, pens, moralment al Parlament de les Illes, a prendre postura davant una qüestió que, vulguem o no, condiciona el nostre futur i pot representar una permanent espasa de Damocles, penjant damunt el nostre cap, sostinguda per un fil que es fa cada vegada més prim, com més es compromet el nostre país en polítiques de defensa multinacional, en un món cada vegada més dividit i enfrontat. Accidents com el del submarí soviètic, prop de l'Estret de Gibraltar, demostren que el perill existeix i és ben real. Parlàvem, el mes passat, en aquesta Cambra, del perill de destrucció total que implicava qualsevol guerra entre els dos blocs, deïem també que la sofisti-

cació dels moderns artefactes de guerra i el seu desmesurat augment feien cada vegada més fàcil l'esclafit que ens pot dur a una destrucció massiva.

EL SR. PRESIDENT:

Per cortesia parlamentària, deman silenci, per favor. Pot continuar.

EL SR. ORFILA PONS:

I afirmàvem la nostra decidida voluntat de lluitar per la pau. Aquesta Proposició No de Llei que avui presentam al Parlament de les Illes, té com a objecte posar el nostre gra d'arena a la lluita per la pau, perquè pensam que lluitar avui per la pau és posar les condicions perquè es pugui caminar cap al desmantellament de l'arsenal nuclear mundial; perquè estam convençuts que, com deia fa ben pocs dies el Premi Nobel d'Economia Basilio Leontier, el desarmament és necessari i urgent, s'estan enterrant mils de milions de dòlars en armament, és una despesa absurda que tan sols aconduïx a un major empobriment mundial, i acabava dient, la carrera armamentística, així i tot, continuarà, perquè no es fa res per evitar-ho. Nosaltres pensam que si podem fer alguna cosa des d'aquest Parlament en favor de la pau, cada vegada que des d'un poble, un Ajuntament, des d'un Parlament com el nostre es posen dificultats a la cursa d'armaments, cada vegada que un terme municipal es declarat zona desnuclearitzada, es van creant, passa a passa, les condicions per la pau. Demanar des d'aquest Parlament al Govern de l'Estat Espanyol que no siguin admeses, en el territori de les Illes, cap classe d'armaments nuclears, és contribuir a la no nuclearització d'Espanya, és posar dificultats al creixement del perill de guerra i fer possible la urgent necessitat d'establir camins cap a la distensió. Potser, en resum, la nostra aportació per fer possible allò que diu el preàmbul de la Constitució, col·laborar a l'enfortiment d'unes relacions pacífiques i de cooperació eficaç entre tots els pobles de la terra. I feim aquesta proposta des d'un concepte de sobirania que exigeix de les nostres institucions autonòmiques un alt grau de responsabilitat, un voler estar present en totes les qüestions que afecten de forma vital els ciutadans de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera. Possiblement, algú argumenti, no seria la primera vegada, que aquest Parlament no té competències sobre aquest tema, que volem usurpar el paper del Parlament de l'Estat Espanyol, l'únic a qui compet, decidir sobre qüestions de defensa o de tractats internacionals, res més enfora dels nostres propòsits, ni pretenim usurpar funcions de ningú, ni ens platejam sobrepassar els límits competencials que el nostre Estatut imposa, és simplement una mostra de la voluntat que aquest Parlament no resti al marge d'uns problemes que existeixen i que està perfectament legítimat per discutir i fer arribar la nostra preocupació sobre els mateixos al Govern de l'Estat. I que no reclamem la incompetència d'aquest Parlament amb crides a la maduresa o s'imputin a Esquerra Nacionalista, com ja s'ha fet altres vegades, unes ganes de fer perdre el temps a la nostra primera institució autonòmica, ni es pot tatxar, en justícia, al nostre Grup d'una manca d'esperit constructiu, i els Bolletins d'aquest Parlament són una prova evident de la nostra feina, ni es pot pretenir que sigui aquesta una iniciativa fora de lloc. Voldria dir-los uns quants exemples d'iniciatives sobre política internacional discutides i, en alguns casos,

aprovades, pels Parlaments amb una majoria d'edat superior a la nostra. En el Parlament Basc han discutit una Proposició No de Llei sobre l'entrada de l'Estat Espanyol a l'OTAN, en el Parlament de Catalunya una Proposició de Llei sobre l'ingrés de l'Estat Espanyol a l'OTAN i una resolució sobre la situació de Polònia, en el Parlament de Galícia, una Proposició No de Llei sobre negociació del Govern Central amb Companyies Americanes per a la instal·lació de plantes d'electrònica, una Proposició No de Llei sobre la situació de Xile, en ocasió de l'aniversari que instituí la dictadura militar, una Proposició No de Llei sobre instar el Govern Central a protegir els bacallaners gallecs que feinegen als Pics de Noruêga, una Proposició No de Llei de reclamar del Govern de l'Estat la declaració de Galícia com a zona desnuclearitzada, i així fins més d'una dotzena. Volem deixar ben clar que, per altra banda, no pretenim dictar normes al Govern de l'Estat, proposam fer-li arribar la voluntat d'aquest Parlament, legítim representant dels pobles de les Illes, que aquestes siguin considerades zona on no es permeti el pas o el magatzem d'armaments atòmics d'altres països. No és, a més, cap proposta de l'altre món aquesta que feim avui, ni fruit de cap purisme ideològic, com pot voler suposar qualcú, el mateix dia en què es va aprovar a les Corts, l'entrada d'Espanya a l'OTAN, el Parlament va aprovar també una Proposició No de Llei per la qual Espanya es declarava lliure d'armes atòmiques, d'armes nuclears; no és gratuït el nostre interès que el Parlament es pronunciï sobre aquest tema reforçant iniciatives semblants d'altres Parlaments adopti, i així ho han entès altres Comunitats te el Govern de l'Estat si es consolida la nostra presència a l'OTAN, exigiran un reforç d'aquesta voluntat desnuclearitzadora que avui pretenim que el nostre Parlament adopti, i així ho han entès altres Comunitats Autònomes; Catalunya i Canàries ens són al davant, els seus Parlaments respectius han aprovat el mes passat Proposicions No de Llei semblants en aquesta, gairebé per unanimitat, avui, el no d'aquest Parlament de la presència d'armes nuclears en el nostre territori, pot ser un sí decidit en favor de la pau, és la nostra aportació per posar dificultats a l'extensió d'armes atòmiques i la trava que, des de la nostra petitesa, podem posar a la cursa d'armaments, a la vegada que eliminem el perill que, no es pot oblidar, representa la presència d'aquests armaments a les nostres illes. El nostre Grup que es reclama del Socialisme, no pot renunciar a plantejar les institucions allà on es trobi el tema de la pau, i voldria citar un polític europeu, del qual ja s'han citat frases dins aquest Parlament, que deia, en una intervenció feta a una manifestació pacifista a la qual va participar, jo estic aquí amb la tradició del moviment obrer que des de generacions va escriure amb les seves banderes els objectius de la pau; nosaltres, assumint aquestes paraules de Willy Brand volem acabar dient que lluitar per la pau és posar les majors traves possibles a aquells que es preparen per a la guerra. Demanant avui que les Illes quedin fora del pas de màquines de guerra impulsades per energia nuclear o que portin armes atòmiques, farem una passa en favor de la pau. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Volen intervenir els altres Grups Polítics? Sr. Tirs Pons, Sr. Josep, perdó,

Sr. Josep Maria Lafuente, del Grup Regionalista, té vostè la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE LÒPEZ:

Gràcies, Sr. President. Molt breument per posar la situació del nostre Grup dins el criteri d'aquesta Proposició No de Llei. Nosaltres, que som contraris, d'una manera definitiva i visceral, a la instal·lació d'armaments nuclears dins la nostra illa, no podem participar del mateix criteri quant a la presència que sigui mera-ment conjuntural o transitòria de màquines de guerra, d'elements que, d'una manera estrictament cronològica, estiguin dins les nostres illes. La nostra situació de cortesia, de turisme i de, en definitiva, cordialitat cap a les persones que ens visiten, ens impedeix tenir un criteri similar, serem contraris, sempre, a la instal·lació definitiva d'elements, d'instal·lacions, de situacions que representin un gran perill per a la nostra illa, però serem completament d'acord, estarem completament d'acord que els visitants, siguin de la categoria que siguin, estiguin d'acord amb la situació nostra. Per tant, nosaltres rebutjarem aquesta Proposició d'una manera definitiva. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. El Sr. Tirs Pons, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Gràcies, Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. Un pacifista instituí i convençut, un científic, tal vegada el més liberal dels científics del segle XX, amb la finalitat de salvaguardar la llibertat, va ser el que va inventar l'enginy nuclear, el primer. Es donava així, el naixement d'una bomba que queda dins una atmosfera de judici final des del moment de la seva invenció, invenció que era resultant de, tal vegada, la menys feliç de les coincidències entre els factors més heterogenis que es donaven en aquell moment; en el moment que va demostrar la seva eficàcia, eficàcia entre cometes, els propis fabricants varen començar a maleir-la com la major amenaça a la que mai havia estat exposada la humanitat; Einstein va considerar la creació d'aquesta bomba com el seu propi pecat personal. Però, no podem nosaltres acusar la ciència sense reflexionar, pensem que fan falta dictadors de diversos tipus perquè les ciències naturals segueixin aquest camí, i així es va encetar en el món una dinàmica que, ens ha fet viure, actualment, sota dels dissenys de la por. Por de la guerra, por de la utilització d'una energia que no està totalment dominada pels científics, i van sorgint a tota Europa, sobretot a tota Europa, uns moviments, uns moviments que han sorgit a diversos indrets, ecologistes, pacifistes, que han començat, normalment, per una protesta, per una desobediència i per la rebeldia, més que per interpretar unes necessitats que té plantejades la societat, són uns desitjos que els expressen i els indiquen. Aquests moviments, i val la pena pensar-ho, estan organitzats normalment entorn a una sola idea, a una sola qüestió que volen resoldre a curt o llarg termini i una altra característica que solen tenir aquests moviments és que amb el seu esforç contribueixen, normalment, a una causa molt més general. I quant que contribueixen a aquesta causa molt més general, els seus plantejaments, la majoria de les vegades, poden ésser assumits per for-

macions polítiques diferents. Són importants també aquests moviments, no ho oblidem, perquè dins ells, també és cert, que poden dur un potencial democràtic, fins i tot de vegades, superior als propis partits. L'afirmació que els moviments són accions entorn a una sola qüestió sembla bastant clara, però, crec que val la pena reflexionar damunt dos aspectes diferenciats, primer, un valor suprem, un fi últim, darrer que pretenen i, per una altra banda, l'objectiu concret que els fa emprendre una acció determinada; en el cas dels moviments pacifistes, seria com a fi darrer la pau, amb tot el que significa, com si fos un valor suprem, sense considerar que aquest valor és molt recent la seva valoració, pensem sinó que ha sorgit, pràcticament, després de la Segona Guerra Mundial, i després d'aquest símbol escandalós, com podia ser, vist sobretot des d'avui, el que va succeir a Hiroshima. Es a dir que, els moviments antinuclears per exemple, com la utilització de màquines de guerra per propulsió nuclear que estaria més dins una acció ecologista que no pacifista, no sorgeixen ara, fa molta estona, pensem sinó amb els moviments per exemple que van sortint, a nivell municipal a tota Alemanya; les armes nuclears a les quals s'ha referit el Portaveu d'Esquerra Nacionalista, és cert que van ser i són un instrument de dissuasió que poden servir a les finalitats de la democràcia, en certa manera, podria ser una raó que les justificàs, però per la seva mateixa existència, segons el nostre criteri, la delimiten, la delimiten per dues raons. Primer, perquè creen una atmosfera inevitablement autoritària que envolta els secrets tecnològics que les guarden, el seu emmagatzament, la seva disposició estratègica a un territori determinat. I segona, per la discrecionalitat d'un poder que per la seva pròpia estructura és incompatible fins i tot amb un liberalisme, per restringit que sia. La Proposició No de Llei que discutim avui pateix de les mateixes contradiccions i antinòmies que pot patir qualsevol moviment pacifista o antinuclear, i açò no és ni bo ni dolent, ho hem d'assumir així, però, creim que en aquesta Proposició, hi ha certes mancances, si és una proposta pacifista, i així ho creim, que té un caire pacifista perquè s'ha referit el Diputat, Sr. Orfila, a les armes nuclears, també aquestes poden estar transportades per màquines de guerra de propulsió convencional; si és una proposta ecologista, que també ens fa por el mal funcionament de motors impulsats per energia nuclear, hem de tenir en compte que avui hi ha màquines no de guerra propulsades per energia nuclear, que també si funcionassin malament podrien dur certs problemes a la població de les Illes. I açò, des del punt de vista ecologista, els socialistes, marxistes i no marxistes, durant dècades han estat parlant de la necessitat d'unes tecnologies radicals alternatives a les quals no podem tancar els ulls, i no tancam els ulls davant la força que poden tenir aquests moviments dels ecologistes que, sens dubte, ens duria, tal vegada, si acceptàssim les energies alternatives, a una de les més poderoses revolucions. Per tant, el Partit Socialista, el Grup Socialista votarà a favor, encara que no accepti les reticències de si és aquest lloc o no és aquest lloc, és necessari; nosaltres creim que la forma és justa de dirigir-se per demanar que aquestes màquines de propulsió nuclear duguin armament atòmic o no en duguin, no puguin arribar, no solament a les nostres illes, sinó a qualsevol indret de l'Estat Espanyol, encara que, efectivament, quan es va signar, durant el Govern d'UCD el tractat d'adhesió

a l'OTAN, a la NATO, em sembla, si no estic equivocat que hi havia un punt que prohibia el trànsit d'armes nuclears atòmiques pel territori espanyol, però sempre és bo refrescar-ho, refrescar aquesta por, aquesta espasa de Democles a què s'ha referit que, efectivament, tenim, si no damunt el cap, devora ell; nosaltres creim que en aprovar aquesta Moció, el Grup Socialista o la resposta socialista, o si em permeten dir-ho d'una altra manera, la resposta radicalment democràtica a les qüestions que s'han plantejat, aquí, no podem considerar la pau com un valor absolut i inqüestionable, sinó sols com un valor relatiu, i és un valor relatiu des del punt que està sempre limitat per la defensa pròpia, la defensa de la democràcia i de la dignitat humana, encara que sigui una acció puntual, concreta, creim que aprovar aquesta Proposició No de Llei ajuda tots aquests principis que hem defensat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tirs Pons. Té la paraula pel Grup Popular, el Sr. Manuel Jaén Palacios. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Sr. Presidente, Señorías. Debátimos una Proposición No de Ley, ciertamente, con la impronta característica, y lo digo sin ánimo ninguno de ironía, de Esquerra Nacionalista, este Grupo Parlamentario respetable y respetado aquí, en esta Cámara, haciendo uso del Reglamento Provisional de esta Asamblea, nos presenta a aprobación una iniciativa que nosotros no apoyaremos, por diversas razones que, seguidamente, expondré. Obviaré, en primer lugar, un comentario expreso a la exposición de motivos, que son ciertamente numerosos y tan numerosos como discutibles, y centraré la argumentación en una línea, menos etérea, políticamente creo que más realista, y desde luego más en consonancia con nuestro quehacer como Diputados de un Parlamento Autonómico, evitando caer en una visión desenfocada de nuestra Autonomía. El Sr. Diputado defensor de esta Proposición No de Ley conoce lo que sanciona el artículo 149 de la Constitución, incluso se recoge en el texto, en la exposición de motivos, y se establecen, como sabemos, las competencias exclusivas del Estado, entre ellas, y en el tema que nos ocupa, se recogen también las relaciones internacionales y la defensa y Fuerzas Armadas. Nosotros creemos que no se debe invocar, en consecuencia, a la representatividad que ostenta este Parlamento para pronunciarse en cuestiones que son de interés, ciertamente, nacional; éstas y tantas otras materias, competencia exclusiva del Estado, no debieran a nuestro juicio ser objeto de pronunciamiento en este Parlamento, existen otras instituciones, las Cortes Generales, y es allí, en el Congreso y en el Senado, donde se debaten estos temas en toda su amplitud y profundidad. Otro motivo por el que nos opondremos a la aprobación de esta Proposición No de Ley es la vigencia de los actuales convenios de amistad, de defensa y cooperación que el Reino de España tiene suscritos con los Estados Unidos de América, convenios que se iniciaron en el año 1952, y que han sido renegociados por el actual Gobierno el año pasado. El artículo 2.2. del Convenio Básico contempla la obligación, por parte del Estado Español, de conceder a los Estados Unidos de América, el uso de instalaciones de apoyo y otorgar utilidades de uso en el territorio, mar territorial y espacio aéreo español.

les. Así mismo, el artículo 4.2. del Convenio Complementario Segundo, concede al Gobierno Español la facultad de acordar al almacenamiento e instalación de armas nucleares, y, por último, en lo referente a buques de propulsión nuclear, la autorización compete al Comité Conjunto para asuntos político-militares y administrativos que dependen de un Consejo Mixto, el Consejo Hispanoamericano. Por tanto, nosotros entendemos que por estas dos razones, básicas, sin entrar, repito, en todas las cuestiones de fondo que pudiera haber de motivos ecológicos y motivos de la paz que todo el mundo, aquí, en esta Cámara, creo que compartimos en líneas generales. Por estos dos motivos que acabo de exponer, el Grupo Popular votará en contra de esta Proposición No de Ley. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Jaén Palacios. Por contradicciones, sí, cinco minutos. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Agrair en primer lloc al Grup Socialista el suport manifestat a la nostra Proposició No de Llei, encara que els matigos de la seva intervenció no coincideixin totalment, no concordin amb els nostres arguments, no podia ser, per altra banda, d'altra forma, atesa la vella tradició del Moviment Socialista Internacional amb la lluita per la pau, els ho agraim. Tampoc no ens agafa per sorpresa l'oposició dels Grups Regionalista i Popular, a aprovar aquesta Proposició, mai no ha estat el seu fort, encara que puguin dir el contrari, el tema de la pau. La dreta sol defensar, normalment, i ben al contrari de nosaltres, el lema que si vols la pau, prepara't per a la guerra, i lògicament no pot donar suport a iniciatives que, com aquesta, pretenen posar límits al creixement armamentista, tampoc no són noves les raons que han aportat en aquest debat; un sí, però no, del Grup Regionalista que per raons de cortesia permet la presència d'armes estrangeres i no les del nostre país, com si aquestes fossin manco perilloses. L'oposició del Grup Popular, que no és aquest el lloc per discutir temes pels quals no tenim competència, i em deman si val la pena argumentar més, atès que, pràcticament, ja han ... a la meua primera intervenció. En temes ideològics, com és aquest, les majories ja es coneixen des d'abans de fer la proposta i aquesta, en un cas com el nostre, ja està decidida de fa dies. A més que, així i tot, aquest és un tema que els fa nosa, que preferirien no haver-lo de discutir; i és que fa molt mal votar en contra d'aquesta proposta intentant negar, oblidar o minimitzar el problema del perill que pot representar la presència d'armaments atòmics, siguin estrangers o del país, a les nostres illes quan, fa poques setmanes, els seus mateixos companys de partit, a nivell de l'Estat, es rasgaven les vestidures clamant al cel indignats pel perill que havia representat el perill del submarí soviètic a aigües de prop de Gibraltar. Em deman quines explicacions donarien, en el seu vot d'avui, si un dia, que esperam que mai no arribi, succeís aquí un accident com els del ..., l'Escorpió o dels ..., submarí soviètic del mes passat. Els seus lemes, Menorca l'únic important, o bé el seu Mallorca per damunt de tot, quedarien malferits. I perdonin la broma, no em puc imaginar els dirigents

més significats del seu Grup, clamoejant al voltant del primer submarí nuclear que s'atraqui a les nostres costes, tot imitant la famosa clamoejada del seu líder estatal per demostrar que no hi ha perill. Per açò, volem deixar molt clar que el problema d'aprovar o rebutjar aquesta Proposició No de Llei no és qüestió de competència del Parlament Autònom, sinó una simple qüestió de voluntat política, no és aprovar aquí una proposta de dirigir-nos al Govern de l'Estat sobre els vessaments radioactius, és cert que se'n va aprovar una sobre Tractats Internacionals, de tenir prous precedents d'altres Comunitats que han aprovat desnuclearitzacions, prohibicions de bucaners, de productes tòxics i, fins i tot, resolucions sobre situacions a Polònia i guerra de les Malvines, arribant fins i tot a discutir les visites de Fidel Castro. Evidentment, Sres. i Srs. Diputats, a nosaltres ens sembla més preocupant la visita d'un submarí atòmic que no la de Fidel Castro. És qüestió, per tant, de voluntat política, al Grup d'Esquerra Nacionalista, repetim, li preocupa el perill que pot representar la presència d'armes nuclears en el nostre territori, perill per als nostres ciutadans i perill per a la causa de la pau, i aquest és el sentit de la nostra Proposició No de Llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Debatut el tema, passarem a la votació, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei, es volen aixecar, per favor? Secretària. Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició No de Llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició No de Llei per 24 vots a favor i 28 en contra. I passam al punt següent que és la Proposició de Llei, debat de presa en consideració, de la Proposició de Llei, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa a la compareixença davant les Comissions d'Investigació del Parlament de les Illes Balears. Volen que es llegeixi? Per defensar aquesta Proposició de Llei, té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons. Disposa, Sr. Pons, d'un temps de quinze minuts.

5.—a)

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Les Comissions d'Investigació són un tema d'actualitat en aquest Parlament, en aquesta Comunitat Autònoma, i ja hi ha diversos precedents, també, a altres Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol. L'element de Comissions d'Investigació, referit en primer lloc, al Congrés i al Senat o a totes dues Cambres de l'Estat Espanyol en conjunt, és una possibilitat oberta per l'article 76 de la Constitució, on es diu que podran nomenar Comissions d'Investigació sobre qualsevol afer d'interès públic. Amb això, la Constitució Espanyola recull un element generalitzat en els sistemes democràtics parlamentaris d'encuny europeu, i això, per tant, és un element, i vull que quedi perfectament clar i establert, és un element no ideològic, sinó profundament institucional i vinculat als sistemes democràtics, dels quals nosaltres volem participar. Sobren, per tant, les argumentacions que se n'han donades per part d'algun mitjà d'informació, que les Comissions d'Investigació tenen una finalitat de comissariat polític inquisitorial,

etc. es tracta que els legítims representants d'un poble tenen dret a aclarir, a través de les Comissions d'Investigació, temes d'interès general, temes que la Comunitat no pot deixar sense obrir damunt elles un procés d'aclariment en profunditat. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en termes semblants a altres Estatuts d'Autonomia, a l'article 24.3. ens diu clarament que el Parlament podrà crear Comissions Especials d'Investigació, i ho fa recollint l'esperit de semblança que hi ha entre aquest Parlament, el representant del poble de les Illes Balears, i les Corts Generals que són depositàries de la representació d'allò que la Constitució anomena la Nació Espanyola. Naturalment a l'hora de redactar el Reglament Provisional, encara, d'aquesta Cambra, els redactors varen tenir prou esment en donar forma reglamentària a aquesta possibilitat oberta per l'article 24.3. de l'Estatut, referit a les Comissions Especials d'Investigació. I ho fa en termes molt semblants, pràcticament, idèntics als altres Reglaments dels diferents Parlaments de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol, i en termes, també semblants, al Reglament del Congrés de Diputats. Ara bé, el mateix article 76, apartat 2 de la Constitució Espanyola, ja preveia que, «serà obligatori de compareixer a requeriment de les Cambres, la Llei regularà les sancions que puguin imposar-se per causa de l'incompliment d'aquesta obligació». Naturalment, aquesta Llei, per tal com afectava els drets fonamentals dels ciutadans i de les llibertats públiques, va haver de ser regulada, no per una Llei senzilla, normal i corrent, sinó per una Llei Orgànica, d'acord amb les previsions de l'article 81 de la Constitució Espanyola, d'aquí va sorgir la Llei Orgànica 5/84 de 24 de maig sobre «Comparecencia ante las Comisiones de Investigación del Congreso y del Senado o Comisiones de Investigación o de ambas Cámaras». Per tot això, aquesta promulgació d'una Llei Orgànica, referida al tema de l'obligatorietat de la compareixença ha obert unes noves possibilitats quant a Comissions d'Investigació que caldria que aquest Parlament, que aquesta Comunitat Autònoma de les Illes Balears recollís, també, puntualment. Entenem que, dins l'àmbit de les Illes Balears, el Parlament, com a representant del nostre poble, ha d'estar disposat a dur endavant una acció semblant en matèria de Comissions d'Investigació, una acció semblant a la de les Corts Generals, dins tot l'àmbit de l'Estat Espanyol. Hem observat, i ja ho he dit, que els Estatuts han anat recollint la possibilitat de crear Comissions d'Investigació, els Reglaments han ampliat en termes reglamentaris aquesta possibilitat, per què s'ha produït això? Perquè estam veient, estam assistint a una transformació en profunditat del sistema democràtic de l'Estat Espanyol, allò que, fins fa poc temps, hauria estat una matèria absolutament reservada a les Corts Generals de l'Estat, veïm com ara s'ha traslladat via Estatut i complementat pel Reglament, pràcticament a la totalitat dels Parlaments Autònoms a l'Estat Espanyol. El Parlament, la Comunitat Autònoma, perdó, també és Estat, també té una representació popular, perfectament legítima i ha dut endavant, i creim que amb prou encert, treballs en matèria de Comissions d'Investigació. Aquestes Comissions d'Investigació, establertes o recollides a l'article 51 del Reglament tenen unes característiques puntuals, tenen un caràcter secret, tenen unes conclusions no vinculants per als Tribunals i, determinades conclusions, una vegada aprovades pel Parlament poden esser

remeses al Ministeri Fiscal per a les actuacions oportunes. Ara bé, entre la situació actual de les Comissions d'Investigació de Congrés i Senat, i ambdues Cambres conjuntament, i les Comissions d'Investigació que puguin impulsar els Parlaments de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol, hi ha una diferència clara i substancial, en virtut de l'esmentada Llei Orgànica 5/1984 de 24 de maig, les Comissions d'Investigació de les Corts Generals de l'Estat, poden fer o han fet obligatòria la compareixença de qualsevol ciutadà; aquest element que és fonamental i essencial per al bon funcionament d'una Comissió d'Investigació no existeix a les Comissions d'Investigació dels Parlaments de les Comunitats Autònomes, això, naturalment, fa, es podia produir, aquí a les Illes Balears hi ha hagut una Comissió d'Investigació que encara continua funcionant i no s'hi ha trobat però s'hi podria trobar, que determinats ciutadans es negassin purament i simplement a compareixer en esser requerits per aquesta Comissió d'Investigació; i què passaria? No passaria absolutament res, no hi ha cap possibilitat de fer obligatòria, avui, la compareixença d'aquests ciutadans, el resultat seria immediatament el bloqueig de la labor d'aquesta Comissió d'Investigació, el Parlament, naturalment quedaria amb una situació desairada i amb una situació, jo no dubtaria, de qualificar de grotesca. Un instrument públic, un Parlament de les Illes Balears que representa els pobles de les Illes, no és capaç de fer compareixer un ciutadà, l'actuació del qual pot ser regular o irregular, ja es dictaminarà, però, en tot cas, no té, en aquest moment, cap possibilitat de compareixer, i ens podem felicitar que, tal vegada, la desconeixença de la Llei o, tal vegada, el sentit de responsabilitat i d'ètica dels ciutadans d'aquest país, hagi fet que fins ara la cosa de les Comissions d'Investigació, els treballs de les Comissions d'Investigació s'hagi dut endavant sense traves i, si no vaig errat, han comparegut tots els que han estat requerits. Però, en el futur podria no esser així i, aleshores, no podríem fer cap actuació en aquesta matèria. Evidentment, nosaltres entenem que si hi ha possibilitats que aquestes Comissions d'Investigació arribin a tenir el dret de fer compareixer els ciutadans davant elles, aquesta possibilitat s'ha de dur endavant. En aquest sentit, Esquerra Nacionalista va presentar la Proposició de Llei que ara està a debat per aprovació de tràmit d'aquesta Cambra. Voldria fer una mica de petita història d'això, perquè crec que es va plantejar en el seu moment oportú. Amb motiu de la redacció del Reglament, esperem que definitiu, d'aquest Parlament es va plantejar, naturalment, la revisió de tal com quedaven en el Reglament Provisional les Comissions d'Investigació, naturalment, vàrem haver de constatar que les Comissions d'Investigació, via Reglament, no podrien contemplar l'obligatorietat de la compareixença dels ciutadans, perquè això havia de ser objecte d'una Llei Orgànica, per tal com afecta el que preveu l'article 81 de la Constitució Espanyola; vàrem presentar una Proposició de Llei, a partir d'aquesta reflexió, Esquerra Nacionalista es va determinar de presentar la Proposició de Llei que ara tenim a debat, perquè va entendre que era un element que reforçaria els poders del sistema d'autogovern de les Illes Balears, però, sorprenentment, aquesta iniciativa, que no és una iniciativa ideològica, va ser contestada de manera pública per part d'una editorial, concretament del diari «El Dia», de 3 de novembre de 1984, en termes que estimam,

profundament, desafortunats. Qualificar aquesta iniciativa amb un titular de «Pengrosa iniciativa», que si una Comissió d'Investigació ha de ser un procediment excepcional, un procediment que pot donar lloc a la inderensió dels ciutadans, que pot donar lloc a una persecució política, que pot ésser un instrument d'agressió contra els ciutadans particulars, que crearia de ser aprovada, diu aquesta editorial, que record amb tristesa, crearia aquesta Proposició de Llei de ser aprovada la possibilitat que el nostre Parlament es pugui convertir en una espècie de tribunal de comissaris polítics, que és el fruit de les il·lusions o de les pretensions d'una esquerra intervencionista que, hem de tenir en compte, continua dient, que hi ha una minoria d'edat per al nostre Parlament, i que certes coses delicades no han de poder ser tocades per alguns dels nostres parlamentaris, entenem que és una col·lecció, francament, de despropòsits que té molt poc a veure amb els fonaments d'aquesta Proposició de Llei que ara estic defensant i exposant. Des del nostre punt de vista, aquesta Proposició de Llei no té, en absolut, cap color polític ni ideològic, és una de tantes lleis de signe institucional que haurien de ser, entenem, aprovades per unanimitat d'aquesta Cambra i per què? En primer lloc, és una Proposició de Llei convenient perquè enforteix els poders de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, dotant-la d'instruments legals idèntics al de les Corts Generals en matèria de Comissions d'Investigació, l'Estat no només són les Corts Generals, sinó que nosaltres som Estat, som Estat en una matèria, en tota una sèrie de matèries que han de ser i poden ser objecte de la deguda investigació. Entenem que és convenient, és convenient perquè de ser aprovada vincularia els poders de la Comunitat Autònoma amb una labor d'aclariment d'afers d'interès públic a través de les tasques que podrien desenvolupar, sense traves, les Comissions d'Investigació. I, d'altra banda, hi ha un aspecte que vull remarcar, i és que aquesta Proposició de Llei no tan sols es refereix a un deure dels ciutadans a compareixer davant les Comissions d'Investigació que no es creen per un Grup Polític o per un Govern, sinó que es creen per un acord d'aquest Parlament, o es poden crear, no només es refereix a unes obligacions de compareixença, que podria tenir un caràcter, diríem, intervencionista, sinó que també se'n cuida prou, a l'article 1, apartat 2 d'aquesta Proposició de Llei, de garantir els drets dels ciutadans dins aquestes Comissions d'Investigació, perquè diu que la Mesa del Parlament, diu la Proposició de Llei, vetllarà per tal que dins aquestes Comissions siguin salvaguardats el respecte a la intimitat i l'honor de les persones, el secret professional, la clàusula de consciència i altres drets constitucionals. Per tant, no ens trobam amb una voluntat intervencionista, sinó que ens trobam amb una voluntat institucional. Acabaré en un moment. Per tant, entenem, per totes aquestes consideracions, que aquesta Proposició de Llei mereix, clarament, un vot afirmatiu. Hi ha un element i el vull treure abans que surti a les intervencions dels altres Grups Parlamentaris, i és que aquesta Llei, com a tal, no pot ésser aprovada per aquest Parlament, avui no proposam que s'aprovi una llei, sinó que s'admeti a tràmit per part d'aquest Parlament, aquesta Llei, efectivament, d'acord amb l'article 81 de la Constitució ha d'acabar éssent una Llei Orgànica que, un cop debatuda en Comissió amb les esmenes pertinents, fins i tot l'esmena que li doni el caràcter de Llei Orgànica i

de tràmit, davant el Congrés de Diputats, aquesta Llei ha d'anar a les Corts Generals i ésser aprovada. Amb això, entenem, que les Illes Balears donarien una passa endavant positiva, de signe institucional i entenem, també, que posarien una lita històrica avançant-se a una iniciativa que, si no record malament, cap dels altres Parlaments de tot l'Estat Espanyol, ha fet encara, amb això crec que seriem capdavanters i enfortiríem l'Autonomia de les Illes Balears, per això demanem el vot unànim i afirmatiu a aquesta Proposició de Llei de caire, clarament, institucional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Volen intervenir els altres grups polítics? Sr. Josep Maria Lafuente té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. LAFUENTE LOPEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyories, precisament, aquest punt de la compareixença davant les Comissions d'Investigació es va tractar dins la Comissió de Reglament quan vàrem discutir l'article 51 del mateix. Efectivament, es va discutir la possibilitat, la viabilitat jurídica que es pogués presentar una Proposició de Llei dins qualsevol Grup per obligar aquesta compareixença dins les Comissions d'Investigació. Vàrem discutir dins la Comissió, tots els meus companys en varen parlar, i vàrem arribar a un acord, que això era pràcticament impossible amb una Proposició de Llei. El Grup d'Esquerra Nacionalista ho sap perfectament i, naturalment, això en definitiva, em fa la impressió que és forçar un poc la màquina per aconseguir, per ventura, un programatisme polític que, en definitiva, no podem tenir, ell mateix ho ha reconegut dient la postura és desairada, és grotesca si qualsevol de les persones citades no pot venir, jo dic, més desairada i més grotesca serà si publicam i promulgam una llei que aquesta llei no és complerta, perquè, en definitiva, no hi ha cap forma jurídica perquè es compleixi, malgrat es promulgui dins el nostre Parlament una llei d'aquesta naturalesa. Per tant, aquesta situació de desaire, aquesta situació grotesca seria molt més forta si fos una circumstància de caràcter legislatiu, i això ho sap perfectament qui ha fet aquesta Proposició, perquè dins la nostra conversa en vàrem parlar, que aquesta famosa Llei, aquesta Llei que es va publicar en el mes de maig de 1984 va ser objecte de determinades esmenes del Grup de Convergència Catalana, del Grup Base, en el Senat, i es varen rebutjar totes elles perquè, en definitiva, la situació legal de la Constitució, l'article 81, impedeix que les Comunitats Autònomes gaudeixin del que l'article 81 de la Constitució estableix, és necessari cercar altres camins, altres circumstàncies per aconseguir una situació similar, paral·lela, en definitiva, si examinem l'article 150.3 de la Constitució, ens trobarem que ja tenim un principi de camí, que no és aquesta Proposició de Llei, no és aquesta Proposició de Llei, sinó que, en definitiva, és aconseguir a través o vers el Senat o vers la Cambra de Diputats, una Llei que estableixi els principis d'harmonia de totes les Disposicions Autònòmiques que representen circumstàncies similars, és a dir, no és un problema aquest de la compareixença dins les Comissions d'Investigació de la Comunitat nostra, és un problema de totes les Comunitats. Es va promulgar la Llei Orgànica del mes de maig de 1984, precisamen-

pel Senat i pel Congrés de Diputats, es va intentar que això s'estengués a totes les Comunitats Autònomes, no va ser possible, perquè en definitiva, malgrat el Sr. Pi Sunyer, el Sr. Portavella, el Sr. Novolares del Govern Basc, varen intentar fer-ho, en definitiva, el Grup Socialista va dir, d'una manera concreta i clara, que això era pràcticament impossible perquè vulnerava d'una manera decisiva l'article 81 de la Constitució i que el camí més viable per fer-ho, és a través de l'article 150.3 de la Constitució, arribar a una unió d'acord amb els articles, o bé corresponent 146, si no m'equivoc, del Senat, o 130, 126 del Congrés, arribar a aconseguir el nombre de vots suficients per presentar un Projecte de Llei de totes les Comunitats que aconseguís aquesta compareixença amb un caràcter de Llei Orgànica de l'article 81 de la Constitució. Això, el mateix proposant, promovent d'aquesta Llei o d'aquesta Proposició de Llei, se n'adona i ara ens diu, nosaltres som conscients que hem de fer una futura Llei Orgànica a través de la nostra intervenció dins la Cambra de Diputats de l'Estat Espanyol, i jo dic, a través de l'article 150.3, en definitiva, és un assumpte que correspon i que està en connexió amb totes les Comunitats Autònomes d'Espanya, i són totes les Comunitats, a través de la Cambra de representació de les Comunitats, el Senat, que jo em brind a fer de Portaveu d'aquesta Cambra per aconseguir el nombre de vots suficients perquè el Senat faci aquesta Proposició de Llei damunt la Cambra de Diputats i la Cambra corresponent de representació Territorial que és el Senat per aconseguir una situació similar a la que té aquesta Llei Orgànica de maig de 1984, aquest és l'únic camí. En definitiva, si nosaltres presentem ara una Proposició de Llei, malgrat facem totes les esmenes que vulguem, que diu, tots els residents a les Illes Balears, tots els ciutadans de l'Estat Espanyol, tots els estrangers estan obligats a comparèixer personalment per informar les Comissions d'Investigació creades pel Parlament de les Illes Balears, lògicament sabem que serà la posició grotesca, la posició desairada a què feia referència el Sr. Pons, si aquests senyors no compareixen, com en realitat, no han comparat ja a la Comissió d'Investigació que hem tengut, no han comparat determinats estaments, determinades autoritats i no tenim cap força per fer-los comparèixer, en definitiva, aquest desairament seria molt més gros amb una Llei que no tingués cap eficàcia. Les Lleis han de ser, s'han de promulgar perquè tinguin eficàcia, i saber que, de moment, com ha dit vostè mateix, Sr. Pons, que no tendran eficàcia aquestes Lleis i que s'han de fer les esmenes necessàries perquè pugui tenir eficàcia a través o vers una Llei Orgànica, en definitiva, és certificar avui, ja mateix, per part de vostè la defunció d'aquesta Proposició de Llei, si hem de dir que aquesta Proposició de Llei no té eficàcia, que la tindrà quan facem una Llei Orgànica perquè, en definitiva, a través de la nostra Comunitat o a través de qualsevol altra Comunitat forcem una Llei Orgànica al Congrés de Diputats o al Senat, això ja és certificació, almanco, d'una malaltia greu d'aquesta Proposició de Llei, en definitiva, és, pràcticament, impossible jurídicament, pràcticament i èticament que nosaltres estal·lonem, perquè, en definitiva, el camí de l'article 150.3 i el camí del Reglament del Senat o del Reglament de les Corts, per promulgar, per intentar, almanco, promulgar una Proposició de Llei que agafi totes les Comunitats, totes, Sr. Pons, i no una tota sola, és l'únic

viable, tota la resta seran fer retxes dins l'aigua i aconseguir que aquest, com li diria jo?, aquest desairament, aquesta grotesca situació, tengués una situació permanent i continuada, i això no ho hem de consentir d'una Comunitat com la nostra, que ha de tenir tots els respectes i tota l'autoritat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. El Sr. Josep Moll, té la paraula. Disposa, Sr. Moll, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. MOLL MARQUES:

Gràcies. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo vull manifestar, aquí, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, la nostra disposició de, en principi, donar el nostre suport a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei. Però voldria fer algunes observacions per precisar més exactament el punt de vista del Grup Socialista, sobre la qüestió que aquí es planteja. En primer lloc, crec que tots coincidim, tots estam d'acord que el Parlament és el representant de la sobirania popular, i per tant, partim de la base, hem de partir de la base teòrica que els ciutadans són els primers interessats a defensar el prestigi d'aquesta institució; s'hauria de deduir d'això, sempre en teoria, que cap d'ells, cap ciutadà no hauria de refusar la compareixença si és requerit pel Parlament a comparèixer davant una Comissió d'Investigació i, efectivament, l'experiència, no només la nostra experiència, no parlem ara d'autoritats, sinó referint-nos només als ciutadans, no només la nostra experiència, sinó també la d'altres Parlaments Autònoms, demostra que els ciutadans que han estat requerits no s'han negat a comparèixer, és a dir, encara que, actualment, la compareixença només té caràcter voluntari, han comparegut; no ho han fet, per tant, per coacció, ni per risc o amenaça de sanció, sinó que ho han fet, hem de suposar, per respecte a la institució del Parlament. Des d'aquest punt de vista no és, per tant, correcte, afirmar com es fa a l'exposició de motius de la Proposició de Llei que la correcta actuació de les Comissions d'Investigació resulti impossible si la compareixença dels ciutadans requerits té, només, caràcter voluntari, en tot cas, hauria de dir, que la correcta actuació de les Comissions d'Investigació resultaria impossible, si tenint la compareixença, només, caràcter voluntari, els ciutadans requerits no fessin cas del requeriment, sigui per menyspreu o indiferència cap a la institució, sigui amb la intenció clara i conscient d'impedir que la Comissió pogués dur a terme la seva tasca investigadora. I estam també, crec jo, tots d'acord que tant en un cas com en l'altre, el fet de la no compareixença d'un ciutadà requerit suposaria una erosió del prestigi i l'autoritat del Parlament. Els fets demostren, en conseqüència, que la immensa majoria dels ciutadans considera responsablement que és un deure moral ineludible comparèixer si són requerits pel Parlament, però, també és cert i clar que aquests ciutadans, aquests mateixos ciutadans, ens podrien demanar responsabilitats als membres d'aquesta Cambra si no prenguéssim les mesures necessàries per salvaguardar el prestigi i l'autoritat del Parlament, davant la possible actitud inhibidora o obstructionista... (deficiències tècniques)... minoria, sens dubte, molt petita disposada a negligir el seu deure cívica. En conseqüència, la Llei

que prevegi l'obligatorietat de la compareixença és necessària. Però, ja s'ha dit aquí, a les dues intervencions anteriors, tant a la intervenció de defensa de la Proposició, com a la intervenció en contra d'ella, hem de tenir en compte que l'obligatorietat suposa una limitació d'un dret fonamental dels ciutadans i, en conseqüència, com ja ha dit el Sr. Pons, la Llei 5/1984 va haver de ser una Llei Orgànica d'acord amb l'article 81 de la Constitució que diu que són Lleis Orgàniques les relatives al desenvolupament dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, entre altres. Per això, estam d'acord amb la presa en consideració, sempre que quedi clar, que la Proposició es tramitarà com a Proposició de Llei que aquest Parlament haurà de remetre al Congrés de Diputats, d'acord amb allò que es preveu a l'article 87.2 de la Constitució Espanyola. Partim de la base que el tràmit parlamentari, en aquesta Cambra, permet transformar la Proposició presentada en una Proposició de Llei prevista a l'article 28.2 de l'Estatut d'Autonomia, per a la seva tramitació al Congrés de Diputats d'acord amb el que s'estableix a l'article 127 del Reglament del Congrés. Vull fer, però, també, una altra consideració, i és que no és possible, que el fet de residir a una Comunitat Autònoma determinada suposi, per als seus ciutadans, tenir retallat o rebaixat, en relació als altres ciutadans de l'Estat Espanyol, un dels seus drets fonamentals, no és possible ni acceptable, que un ciutadà de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tenguí obligació, amb risc de sanció si no ho fa, de compareixer davant una Comissió d'Investigació d'aquest Parlament Autònom, i no la tenguí un ciutadà de Cantàbria, Andalusia o qualsevol altra Comunitat Autònoma, de compareixer a requeriment del seu respectiu Parlament, per tant, estam ben d'acord amb el que ha dit el Sr. Lafuente que aquesta Llei hauria de tenir, ha de tenir caràcter general per a totes les Comunitats Autònomes; no obstant creim que el fet d'admetre-la a tràmit, aquí, en aquesta Cambra, pot ser, precisament, el detonant perquè es produïxi una iniciativa pel procediment de l'article 150.3 de la Constitució. Finalment, hem de dir que entenem que aquesta iniciativa hauria d'haver vingut del Govern de la Comunitat Autònoma, entenem que al Govern li correspon el protagonisme principal de la iniciativa legislativa, nosaltres, el Grup Socialista, en qualsevol cas, li deixam, intentam deixar-li, amb molt de gust, aquest protagonisme i ens agradaria que fos aquest el protagonisme legislatiu, el que dugués el Govern i no altres protagonismes que no són tan interessants. Però, bé, si, fet i fet, el Govern fa deixada d'aquest protagonisme, i l'assumeix un Grup Parlamentari, nosaltres no podem fer res més que prendre nota d'aquest fet, per tant, amb les dues condicions esmentades, i reservant-nos el dret de votar en contra a tots els seus articles si no es compleixen durant la tramitació de la Proposició en aquesta Cambra, donam suport a la seva presa en consideració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moll. El Sr. Fernando Saura, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gracias. Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Efectivamente, el artículo 76 de la Constitución Espa-

ñola establece la posibilidad de nombramiento de Comisiones de Investigación, sobre cualquier asunto de interés público por parte del Congreso y del Senado o ambas Cámaras conjuntamente. También dice que será obligatorio comparecer a requerimiento de las Cámaras y que la Ley regulará las sanciones que puedan imponerse por incumplimiento de esto. El Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares, en su artículo 24.3, así como el Reglamento Provisional de nuestro Parlamento, en el artículo 51, recogen esta facultad de crear Comisiones de Investigación en el mismo sentido que el artículo 76 de la Constitución Española, pero con una motivación, una matización en el sentido de que no contemplan la obligatoriedad de comparecencia y, por consiguiente, la imposibilidad de sancionar en caso de incumplimiento. Y esto es, precisamente, el motivo de la presentación ante este Parlamento de la Proposición de Ley. El problema queda centrado cuando por parte de la Presidencia del Parlamento es requerida una persona ante la Comisión de Investigación, pero vamos, podemos encontrarnos con distintos casos, que, el primer caso que un requerimiento a alguna autoridad o funcionario de los ... periféricos de la Administración Central, un requerimiento a alguna autoridad o funcionario de la Administración Autónoma, y, por último, un requerimiento a particulares. Respecto al primer apartado, no existe ningún precepto imperativo que obligue a las citadas personas a comparecer ante las Comisiones de Investigación, sólo, y haciendo una interpretación extensiva del artículo 103 de la Constitución, que dice «la Administración Pública sirve con objetividad los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sometimiento pleno a la Ley y al Derecho». Podemos decir que el principio de coordinación es esencial en las relaciones con las administraciones públicas, y al hablar de administraciones públicas, nos referimos a la Central, Autonómica, Institucional y Local; en consecuencia, sería lógico pensar que cuando a un órgano periférico de la Administración Central le fuera pedida colaboración en problemas que afectan a la Comunidad Autónoma, la Administración requerida actuará en colaboración con la Administración Autónoma y cooperará en la resolución de los problemas que tiene planteados la Comunidad Autónoma, no actuando de esta forma, sólo cabrían tres soluciones, la primera sería por vía del artículo 77 de la Constitución, que son peticiones a las Cámaras, el segundo caso, podría ser a través del artículo 7 del Reglamento del Congreso, que es recabar datos a la Administración y, por último, vía Proposición de Ley a tramitar ante el Congreso de los Diputados. Respecto al segundo apartado, que es requerimiento a alguna autoridad o funcionario de la Administración Autónoma, no cabe duda que el Parlamento puede requerir de estas personas su comparecencia, ante las Comisiones de Investigación, pero el problema radica en qué coacción se puede tomar. En relación con Altos Cargos dependientes del Gobierno Autónomo puede ser empleada la coacción política, no olvidemos que es el Parlamento quien da soporte al Gobierno, en otro orden de cosas, hay que decir que está la coacción jurídica, pues tratándose de altos cargos y funcionarios, el requerimiento o citación se hará a través del Presidente de la Comunidad, del cual dependen la totalidad de los funcionarios de la Administración Autónoma. Así pues, el cumplimiento del requerimiento trasladado por la Presidencia de la Comunidad

al órgano de la Comunidad Autónoma o funcionario dependiente de ésta, dará lugar a la responsabilidad del funcionario que, conforme a lo dispuesto en la Ley, puede ser administrativa, civil o penal. Pero es el apartado c), cuando se refiere al requerimiento particular, es el que puede plantear más problemas. ¿Qué problemas jurídicos plantea la no comparecencia o no contestación a los requerimientos formulados por el Parlamento? La Ley Orgánica 5/84, sobre comparecencia ante las Comisiones de Investigación del Congreso y del Senado, establece, en su artículo cuarto, que si el requerido dejara, voluntariamente, de comparecer para informar, incurrirá en un delito de desobediencia grave, no obstante, debemos de manifestar que esta Ley se refiere, única y exclusivamente, a comparecencia ante la Comisión de Investigación del Congreso y Senado, no cabe la posibilidad de que esta normativa se aplique a los Parlamentos regionales. ¿Por qué no puede aplicarse? El motivo es el siguiente, los Senadores, D. Víctor Torres, D. Josep Rahola, D. Josep Pisunyer, D. Anton Cañellas, D. Pere Portavella, D. Pere Pisunyer i Bayó, presentaron cuatro enmiendas con el texto siguiente, «nuevo artículo», decía, «las previsiones y supuestos contemplados en la presente Ley referentes a la obligatoriedad de comparecencia ante las Comisiones parlamentarias de Investigación con, perdón, consecuencias jurídico-penales por incomparecencia voluntaria, forma y procedimiento de requerir, serán asimismo de aplicación en cuanto se refiere a la comparecencia ante las Comisiones de Investigación, creadas en el seno de las asambleas legislativas de las Comunidades Autónomas, en el área de las competencias definidas por el respectivo Estatuto de Autonomía. La Ponencia, integrada por los Senadores D. Alvaro de Diego, D. Juan de Dios Izquierdo, D. César Llorens, D. Juan Reigador y D.ª Ana Maria Ruiz Tagle, rechazó por unanimidad las enmiendas formuladas por los Senadores catalanes antes citados por entender que la regulación de la comparecencia ante las Comisiones de Investigación de las Comunidades Autónomas emplea el objeto de la Ley más allá del límite que le está, constitucionalmente, impuesto, por el artículo 76 de la Constitución. Norma que se refiere, exclusivamente, a las Comisiones de Investigación, creadas por el Congreso, el Senado o ambas Cámaras conjuntamente. ¿Por qué se pretendía introducir este nuevo artículo? Pues, por la razón de que en las Comunidades Autónomas los Parlamentos regionales no tienen competencia de carácter legislativo para establecer las sanciones de tipo jurídico-penal que sean de aplicación, como consecuencia de no comparecer de forma voluntaria en las Comisiones de Investigación, creadas por dichos Parlamentos. Al establecer la mayoría de los Parlamentos regionales la posibilidad de que las Asambleas regionales puedan crear Comisiones de Investigación y al decir que las conclusiones de estas Comisiones no son vinculantes para los tribunales ni afectan a las resoluciones judiciales, pero en caso de que existieran indicios de criminalidad podrán ser puestos en conocimiento del Ministerio Fiscal, cuando sea procedente emprender acciones oportunas, y sigo, no sería lógico sostener que en las Comisiones de Investigación creadas por estas Asambleas sean una simple caja de resonancia de buenas intenciones sin ninguna eficacia práctica, o por el contrario se dota a estas Asambleas de la efectividad que todos desean. Pues bien, todas estas razones no bastaron para que prosperaran las

enmiendas, no porque no pueda ser de una lógica interna, sino porque no se consideró materia propia de la Ley que se debatía. Ciertamente el artículo cuarto de la Ley Orgánica 5/84, no prevé un delito tipificado en el Código Penal, cuando habla de que la desobediencia tendrá carácter penal, sino que lo que hace es una revisión al Código Penal, estableciendo un criterio interpretativo a la hora de la aplicación del delito de desobediencia cuando se den unos requisitos de incomparecencia ante las Comisiones de Investigación. El contenido material de esta Proposición de Ley, ya ha merecido por el Parlamento de la Nación, el tratamiento de Ley Orgánica, lo cual supone aceptar que afecta al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas y ello no ha conllevado duda alguna acerca de su constitucionalidad. Las Comunidades Autónomas no pueden dictar Leyes Orgánicas, definidas en el artículo 51 de la Constitución, como las relativas al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas, ya que el artículo 149.1.1.º de la Constitución reserva al Estado la competencia exclusiva en materia de la regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales. No nos ofrece duda la inconstitucionalidad de la Proposición de Ley, no sólo por ser competencia estatal, artículo 149.1.1.º de la Constitución, sino por necesitar Ley Orgánica, artículo 81.1.º, para cuya aprobación se exige mayoría absoluta del Congreso, en una votación final sobre el conjunto del Proyecto. Por otra parte, la tramitación de un Proyecto o Proposición de Ley Orgánica, está sometida a las especialidades contenidas en los artículos 130 a 132 del Reglamento del Congreso de los Diputados, aprobado por el Pleno del 10 de febrero del 82. No puede sostenerse que el Parlamento Balear pueda regular una materia que mereció la calificación y tramitación propia de las Leyes Orgánicas, y que dio lugar a la Ley Orgánica 5/84 de 24 de mayo, el Parlamento Balear no puede regular, por Ley Ordinaria, lo que el Parlamento de la Nación no pudo regular, sino a través de Ley Orgánica, no se olvide además, que el Reglamento Provisional del Parlamento Balear, no contiene una normativa análoga a los artículos 130 a 132 del Reglamento del Congreso de los Diputados, ni se refiere, en momento alguno, a la disponibilidad de tramitar y aprobar Leyes Orgánicas, para las que el artículo 81 de la Constitución exige mayoría absoluta del Congreso. Cabe plantear la necesidad de regulación de esta materia en relación con las Comisiones de Investigación, creadas en el seno del Parlamento Balear, siendo dos las alternativas jurídicas a estudiar, la primera, la utilización de la iniciativa legislativa que a las Asambleas de las Comunidades Autónomas otorga el artículo 87.2 de la Constitución para que se adicione un artículo a la Ley Orgánica 5/84 que regule su aplicabilidad en relación con los Parlamentos regionales, y segundo, aplicación supletoria del derecho estatal y, en concreto, de la Ley Orgánica 5/84, en base al artículo 149.3. de la Constitución; el derecho estatal será, en todo caso, supletorio del derecho de las Comunidades Autónomas y al artículo 47.3. del Estatuto de Autonomía, conforme al cual en todo aquello que no esté regulado por el derecho propio de las Islas Baleares, será de aplicación supletoria el derecho del Estado. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Saura. En turno de réplica, ¿quiere intervenir, D. Damián? Disposa d'un temps de cinc minuts. Cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Al marge de consideracions legals, hem de constatar, constatarem amb una certa tristesa, però no amb sorpresa que la dreia no va de Comissions d'Investigació. I aquí, hem hagut de treure, treim, un element ideològic, nosaltres hem plantejat una Llei Institucional, hem plantejat unes Comissions d'Investigació amb la possibilitat que tinguin una plena eficàcia a través de l'obligatorietat de la compareixença, esperam, com diu el Sr. Moll, desitjant que el Sr. Moll tenguí raó, que els ciutadans d'aquest país siguin responsables, però, evidentment, la previsió va pels irresponsables que, encara que siguin minoria, poden bloquejar, en un moment determinat, la labor d'una Comissió d'Investigació d'aquest Parlament. Els arguments jurídics que han estat esgrimits pel Sr. Josep Maria Lafuente m'han deixat, francament, sorprès, sé que el Sr. Lafuente és una persona d'una preparació jurídica molt superior a la del Diputat que ara vos parla, però constatarem que aquesta Llei, que aquesta Proposició de Llei que ara es proposa, no que s'aprovi en la seva forma que té, sinó que s'admeti a tràmit per aquest Parlament, és perfectament constitucional, i ja ho he dit a la meua intervenció, senzillament que la seva aprovació final s'haurà de fer remetent-la oportunament al Congrés de Diputats. Per tant, es tractaria, senzillament, de donar llum verda a la tramitació, presentar l'esmena pertinent i fer que el tràmit final no sigui aquesta Cambra, que llavors sí que vulnerariem l'article 81 de la Constitució, incorporièrm en inconstitucionalitat, sinó que aquesta Proposició de Llei enviada, tramesa al Congrés de Diputats, d'acord amb l'article 28.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, seria perfectament una Llei Constitucional, una Llei que enfortiria la nostra Autonomia i el Congrés dels Diputats podria constatar que per part d'una Comunitat Autònoma, i creim amb les exposicions que han estat fetes aquí de moltes altres, hi ha una voluntat que les seves Comissions d'Investigació, no siguin simplement un factor marginal, sinó que siguin equivalents en força a les Comissions d'Investigació de les Corts Generals. Per tant, entenem que, a nivell d'argumentació jurídica d'inconstitucionalitat és absolutament improcedent i el mateix hauria de dir al Portaveu del Grup Popular, Sr. Saura, aquesta Proposició de Llei no és, en absolut, inconstitucional, i, per tant, haurem d'interpretar que darrera aquest no de la dreia hi ha unes altres intencions. La dreia, he dit altres vegades, i no és que m'interessí fer demagògia, perquè tots ja som majors d'edat i qui més qui manco ja té les seves idees dins aquest Parlament, la dreia està vinculada a unes situacions de poder, com hem pogut constatar, tristament, en aquesta Cambra, no fa massa temps, i, en conseqüència, els elements d'investigació que puguin posar a la llum pública determinades actuacions a través de la labor de les Comissions d'Investigació, senyors Regionalistes, senyors Populars, tots senyors de dretes, a vostès no els interessa, no s'amaguin darrera la Constitució, i diguin clarament que s'amaguen darrera els seus interessos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. En torn de contrarréplica, el Sr. Josep Maria Lafuente. Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. LAFUENTE LOPEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyories. Jo vull dir al Sr. Pons, del Partit d'Esquerra Nacionalista, que quan el Diputat del Grup Popular ha fet ús de la paraula, estava recollint unes esmenes fetes per la dreia catalana, i que varen ser rebutjades per l'esquerra socialista del Senat; és a dir que la dreia catalana tenia intenció i interès que aquesta Llei Orgànica 5/84 fos extensiva a totes les Comunitats Autònomes i que, precisament, l'Esquerra Socialista, representada per la Sra. Ruiz Tagles Morales, va dir exactament el següent, i recull d'una manera «ad pedem littera», «el Sr. Portavella planteja, independientemente de la iniciativa que fuera recogida por las Cámaras Legislativas, que tenemos que dar una salida a esta cuestión, circunscribiéndonos a este supuesto concreto, planteaba qué se haría en el caso de que la Asamblea legislativa creara una Comisión de Investigación en su seno y que si no había una coacción penal, estas Comisiones no tendrán ningún carácter y pueden reducirse simplemente a la formalidad de una mera convocatoria; se pueden buscar salidas a este problema, estas Comisiones no serán simples cajas de resonancia sino que, a través de las leyes autonómicas, pueden establecer sanciones meramente administrativas en caso de incomparecencia que esto es lo único que tiene competencia en las Asambleas legislativas y así está previsto en nuestra legislación. La Ley Autonómica no puede imponer de ninguna manera sanciones de cualquier carácter, incluso las penales y esto también figura en el texto constitucional, el artículo 159 en su apartado 1.6. reserva como competencia exclusiva del Estado la legislación penal, por lo tanto serían las leyes autonómicas las que tendrían que establecer este deber, pero nunca sería un deber de carácter penal». Aquesta és la realitat imposada pel criteri socialista en el Senat, és a dir, que aquesta Llei Orgànica no va tenir transcendència autonòmica o perifèrica perquè el Grup Socialista d'esquerra, no va voler, aquesta és una realitat que vull posar de manifest. En segon lloc, jo he de dir-li, Sr. Damià, que, amb molt de sentiment, nosaltres que compartim aquest criteri que les Comissions d'Investigació han de ser obligatòries per a tot, s'han d'establir sota o a través d'un camí, un camí legislatiu que sigui eficaç i no a través de l'article 121, com ha proposat ell, del Reglament. L'article 121 del Reglament no és l'eficaç, l'eficaç és d'acord amb l'article 150.3. Una Proposició de Llei Orgànica del mateix Senat o de la mateixa corporació, bé a partir de l'Estatut 28.2, d'acord amb la Constitució a l'article 87.2, o bé a partir de l'article 146 del Reglament del Senat, qualsevol dels dos camins podrien ser interessants i viables, és a dir, o bé que jo em brind, que 25 Senadors plantegin una Llei Orgànica, representant en el Senat, que es discuteixi en el Senat i en el Congrés de Diputats, i estic segur que s'aprovaria, perquè totes les Comunitats i els Senats a la Cambra de Representació Territorial estarien d'acord que aquesta Llei de l'any 84, maig, es fes extensible a totes les Comunitats o bé, a través nostre, però no d'una Proposició No de Llei vulgar, de l'article 121, sinó d'una Proposició de Llei Orgànica d'acord amb l'artí-

de 161 del nostre Reglament; el que no pot ser mai és un camí d'una Proposició de Llei de l'article 121 fer-la avui, fent una espècie de «rocambolismo», dir que no, que ara no és això, que és l'article 161 i que d'acord amb l'article 28.2 de l'Estatut i d'acord amb l'article 87.2 de la Constitució, allà on dèiem Proposició No de Llei, ara deim, Proposició de Llei Orgànica d'acord amb l'article 161, això no és de rebut, si el Grup d'Esquerra Nacionalista vol retirar aquesta Proposició de Llei i fer-ne una altra, com varen fer el Govern de l'Ensenyança Universitària, de les Aigües, de l'Ensenyança Mitjana, que està ja en tràmit en el Congrés de Diputats, nosaltres l'estalonarem d'una manera total i absoluta, perquè som partidaris que comparequin tots els elements que siguin citats, però per la via normal, per la via corresponent. El partit Socialista, no comprenc per què, diu, a això ho estalonarem, però després haurà de ser un altre tipus de reglamentació, d'acord amb l'article 161 del Reglament o de l'article 28.2. de l'Estatut, no ho entenc, no ho entenc, perquè són números heterogenis que no es poden sumar, és a dir, o bé es fa una Proposició de Llei d'una casta o bé es fa una Proposició de Llei d'una altra casta, el que no pot ser mai és fer una Proposició de Llei d'acord amb l'article 121 i transformar-la, amb una situació de prestidigitació jurídica o processal, amb una Proposició de Llei de l'article 161 del Reglament, això, en definitiva, i acab, no és de rebut i, per tant, nosaltres hem de rebutjar aquesta Proposició de Llei, recomanant al Grup d'Esquerra Nacionalista que retiri aquesta Proposició i que en plantegi una altra d'acord amb l'article 161 del Reglament, 28.2. de l'Estatut i 87.2. de la Constitució, o que ens vegi a nosaltres o ens convoqui a nosaltres, els Senadors, perquè presentem d'acord amb l'article 150.3, una Proposició de Llei Orgànica en el Senat d'acord amb l'article 146 del Reglament del Senat, Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. No volent intervenir... El Sr. Josep Moll. El Sr. Josep Moll és abans.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Gràcies, Sr. President. Jo només li volia precisar al Sr. Lafuente que jo he deixat, crec, suficientment clar que nosaltres partim de la base que és possible, d'acord amb el nostre Reglament, en el tràmit parlamentari, fer que aquesta Proposició de Llei sigui llavors una Proposició de Llei que vagi, que sigui remesa al Congrés de Diputats, crec que és perfectament possible, segons el nostre Reglament, i jo he posat, com a condició del nostre vot favorable, precisament, que aquesta transformació es faci.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Saura.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, estamos ya cansados de que se nos esté tachando de que estamos defendiendo intereses particulares, parece ser, naturalmente que sí, pero igual que usted, también. Usted está defendiendo otra serie de intereses posiblemente ideológicos, posiblemente de otro tipo, que desconocemos, en estos momentos, pero cada uno tiene el derecho de defender lo que considera oportuno o mejor. Por otro lado, nosotros no estamos en contra ni de las

Comisiones de Investigación, ni de las Propositiones de Ley, yo le he dado, si me permite que lo diga de esta manera, dos caminos para actuar de una forma que consideramos más legal, creo que más legal, ya sabe que una ha sido la utilización de la iniciativa legislativa a través de un nuevo artículo en la Ley 5/84, y la otra ya sabe que es la aplicación supletoria y demás. Creo que con esto y con una Ley Orgánica, creo que se podría arreglar bastante bien, no de esta manera, a base de Comisiones aprobando artículo por artículo para que luego, al llegar al Congreso de los Diputados y al Senado, declaren que es una Ley que puede ser inconstitucional, por no decir que lo sería. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sr. Damià.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sí, molt breument. Agaf la paraula al Sr. Josep Maria Lafuente i, tot i considerar com considera Esquerra Nacionalista, que aquesta Proposició de Llei admesa a tràmit per aquest Parlament i esmenada podria anar perfectament al Congrés de Diputats i aprovada pel Congrés de Diputats estaria perfectament dins el marc de la Constitució, tot i considerar això, si no ho he entès malament, vostè proposava que ja d'entrada ho plantegem com una Llei Orgànica que vagi al Congrés de Diputats, entenc que és una mica de pèrdua de temps, perquè avui es podria haver aprovat aquesta Proposició de Llei, i ja eslariem treballant en ella, però veig que a vostè li interessa molt aquesta formulació jurídica inicial de Llei Orgànica i, per tant d'Esquerra Nacionalista, tot i considerar que la proposta d'avui és perfectament reglamentària i perfectament constitucional, li agaf la paraula i li asseguro que Esquerra Nacionalista tornarà a formular amb aquest caràcter de Llei Orgànica, d'aquí pocs dies, i tornarem a debatre aqueixa qüestió en aquesta Cambra i si, efectivament els senyors de la dreta estan perquè les Comissions d'Investigació d'aquest Parlament arribin a tenir, com desitjam Esquerra Nacionalista, una obligatorietat quant a la compareixença dels requerits, ens en felicitem i, tot i que no dubtam que defensin interessos legítims, bo serà que es defensin interessos i que a més tinguin una voluntat de claredat pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, ha d'entendre aquesta Presidència que amb la seva exposició vostè retira aquesta Proposició, cosa que pot fer a l'empara de l'article 124, paràgraf 2, abans que aquesta Cambra la prengui en consideració? O la mantén vostè per esser votada?

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, la mantenem per esser votada perquè entenem que està dins la Constitució i dins el Reglament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, havent-se acabat aquest debat, els deman, pren aquesta Cambra en consideració...

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, Sr. President, el Grup Parlamentari Socialista, a la vista de les intervencions que hi ha hagut, voldria

conèixer el parer de la Presidència, a la seva interpretació del Reglament, sobre si és possible o no és possible que durant la tramitació, si fos presa en consideració, d'aquesta Proposició de Llei pugui ésser transformada en Proposició per enviar al Congrés de Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència creu que no pot contestar la pregunta que se li acaba de fer, perquè quan parla ha de parlar en un sentit propi. Tenc el meu pensament sobre aquest particular i, a través dels conductes pertinents, el faré arribar. Per tant, deman a la Cambra, pren aquesta Cambra en consideració aquesta Proposició de Llei? Els Srs. Diputats i Sres. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure i moltes gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure i gràcies. Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició per 28 vots en contra i 24 a favor. I passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que és el Projecte de Llei, Dictamen de la Comissió d'Educació i Cultura sobre el Projecte de Llei del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a les Illes Balears. Pel que pertoca a aquest Dictamen, s'ha fet arribar en aquesta Presidència un escrit de la Comissió de Cultura del qual donarà lectura la Secretària Primera d'aquesta Cambra. Vol llegir-lo, per favor?

6.—a)

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

La Comisión de Cultura y Educación en sesión celebrada el pasado 29 del corriente mes dictaminó el Proyecto de Ley del Consejo Asesor de Radiotelevisión Española en las Islas Baleares. Al mismo tiempo y por asentimiento de todos los asistentes se designó, como miembro de la Comisión, para que, conforme a lo dispuesto en el artículo 119 del Reglamento de esta Cámara, presentará el Dictamen en el Pleno, al Diputado Ilustrísimo Sr. D. Francisco Gilet Girart.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Francesc Gilet Girart per defensar aquest Dictamen. Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, en primer lloc, emparant-me a l'article 119, apartat tercer, del Reglament Provisional d'aquesta Cambra i als fins i efectes d'introduir unes correccions o esmenes de caràcter tècnic o gramatical, demanaria que es tinguessin en compte aquestes matisacions o, més ben dit, correccions, concretament a la pàgina tercera, quan es refereix a l'article tercer, apartat d), es conté literalment «els continguts d'aquelles», quan entenem que hauria de dir «els continguts d'aquelles propostes». Al mateix article, paràgraf i), es llegeix «informar el Delegat Territorial sobre el compliment en la programació dels principis que inspiren l'activitat de Radiotelevisió Espanyola contemplats a l'article 4t de la Llei 4/1980, de l'Estatut de la Ràdio i Televisió i controlar que sigui correcta l'execució» quan entenem que el correcte seria «controlar la correcta execució». En el títol del capítol 2, pàgina quarta, senzillament deu ser

un error mecanogràfic, composició amb i grega quan hauria de ser i llatina. I al mateix article sise, paràgraf segon, en el seu començament diu «si se'n produïen vacants», quan entenem que el correcte seria «si se produeix, produïssin vacants» o «produeixen vacants», millor dit. Entenem que totes aquestes matisacions tendeixen a una millor redacció i millora de l'estil del Projecte del Dictamen de la Comissió i que són fàcilment assumibles per tots els Grups Parlamentaris. Entrant ja dins la defensa del Projecte, del Projecte de Llei dictaminat per la Comissió, aquesta Llei que ara presentam per a aprovació és una de les que afecten a un dels basaments més importants de tota societat democràtica, la llibertat d'expressió. L'article 20 de la Constitució que tracta de l'esmentat dret de tots els espanyols, ens diu, en el seu apartat tercer que, la Llei haurà de garantir el control parlamentari dels mitjans de comunicació social dependents de l'Estat o de qualsevol Ens públic i regular-li l'accés de tots els grups socials i polítics. Pel que fa a Ràdio Televisió Espanyola la Llei 4/1980 de 10 de gener ve a posar en clar el funcionament d'aquest importantíssim mitjà de comunicació i dona peu al seu desenrotllament, a nivell de tot l'Estat i de cada Comunitat Autònoma, per altra banda l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 15, primer, deixa clar que en el marc de les normes bàsiques de l'Estat correspon a la Comunitat Autònoma el desenrotllament legislatiu i l'execució de règim de ràdiodifusió i televisió. Per tant, Sres. i Srs. Diputats, el que estam fent ara és, simplement, donar compliment i desenrotllament a allò que diu el nostre Estatut i continuar amb la feina que el Govern es va imposar des del primer moment i que repetidament ha manifestat davant aquesta Cambra, construir una estructura jurídica que permeti garantir la convivència democràtica i pacífica de tot el poble balear. Crec que el que he dit fins ara és ja motiu, més que suficient, perquè tots els que estam aquí ens felicitem, però hi ha dos aspectes que no es poden oblidar i que són, també, motiu de satisfacció. En primer lloc, vull referir-me a l'acord i aportacions que hi ha hagut envers aquesta Llei per part de tots els Grups Parlamentaris, al Projecte presentat pel Govern, la consolidació de l'estructura jurídica adient pel seu funcionament és una feina de la qual no tan sols és responsable el Govern, és responsabilitat de tots els Grups Polítics que tenen representació parlamentària i quan tots aquests grups es posen d'acord, convenen els aspectes bàsics de la normativa pròpia del sistema, aquest i les institucions que l'encarnen es veuen estalonades, enfortides i donen la imatge de seriositat i responsabilitat que el poble demana i exigeix. D'altra banda, a ningú no se li oculta la importància social de la ràdio i de la televisió, el poder de penetració d'aquest mitjà de comunicació és tan considerable que la seva utilització per part de l'Estat; com per part dels grups socials ha d'estar regulada. El Consell Assessor de Ràdio-Televisió és, precisament, l'òrgan encarregat de complir aquesta missió, respectant la pluralitat ideològica del cos social, però, en el cas del Consell Assessor de la nostra Comunitat Autònoma, crec que hi ha una altra finalitat exigible, la defensa de la nostra llengua i de la nostra cultura. La nostra identitat cultural, les nostres tradicions, els costums, la història i, sobretot, la nostra llengua són els basaments de la nostra raó de ser com a poble, allò que ens diferencia dels altres pobles d'Espanya; durant molts d'anys

aquesta llengua, aquesta cultura han estat marginades i han estat en inferioritat de condicions, però l'arribada de l'Autonomia ens dona l'oportunitat de recuperar-les plenament, de donar-les la protecció i l'impuls necessaris i d'assegurar-ne la seva supervivència i pervivència. A les Illes Balears els mitjans de comunicació tenen una gran responsabilitat en aquest tema i, de forma especial, la té la televisió, procurar que Ràdio-Televisió Espanyola a Balears sigui una eina posada al servei de la nostra llengua i cultura és una de les finalitats més importants del Consell Assessor. No voldria acabar aquesta breu intervenció sense expressar a tots els Grups Parlamentaris l'agraïment i la satisfacció que produeix al Govern de la Comunitat Autònoma la forma com s'ha produït la tramitació d'aquesta Llei; les aportacions dels diferents Grups Parlamentaris, durant el període de discussió en Comissió, han contribuït que el Projecte de Llei presen-

tat pel Govern i que ara es presenta a aprovació s'hagi millorant, i, sobretot, creim que la seva gestació ha fet d'ella una eina vàlida de feina. D'aquí ve la sollicitud a tots els Grups Parlamentaris de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei dictaminat. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gilet. Els altres Grups Polítics volen intervenir? No. No hi ha esmenes. Jo demanaria als Diputats que són als passadissos si volen entrar dins la sala, que procedirem a la votació. Srs. Diputats, volen comparèixer per votar? Sres. i Srs. Diputats, procedim a la votació i... procedim a la votació. Aproven vostès per assentiment aquest Projecte de Llei? Queda aprovat per unanimitat. El pròxim Ple el celebrarem dia 21 i 22, començant a les 18 hores de dia 21. A les 18 hores, a les sis de l'horabaixa.